

Brusel 11. června 2015
(OR. en)

9565/15

Interinstitucionální spis:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 97
JAI 420
MI 369
DIGIT 49
DAPIX 94
FREMP 133
COMIX 259
CODEC 823

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Rada

Č. předchozího
dokumentu:

9398/15

Předmět: Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)
– příprava obecného přístupu

Úvod

Dne 25. ledna 2012 přijala Komise návrh obecného nařízení o ochraně údajů (dokument 5853/12). Toto nové nařízení má nahradit směrnici 95/46/ES. Má dva cíle: posílit práva fyzických osob na ochranu údajů a zlepšit podnikatelské příležitosti tím, že usnadní volný tok osobních údajů v rámci jednotného digitálního trhu.

Souběžně s návrhem obecného nařízení o ochraně údajů přijala Komise politické sdělení, v němž jsou vytyčeny její cíle (dokument 5852/12), a směrnici o zpracovávání údajů pro účely vymáhání práva (dokument 5833/12). Tato nová směrnice má nahradit rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů z roku 2008.

Evropský parlament přijal svůj postoj v prvním čtení k návrhu nařízení o ochraně údajů i k návrhu směrnice o ochraně údajů dne 12. března 2014.

Kompromisní znění

Několik částečných obecných přístupů mělo zásadní význam pro to, aby se v Radě podařilo sblížit názory na návrh obecného nařízení o ochraně údajů jako celek. Znění nařízení, které předsednictví předkládá ke schválení v podobě obecného přístupu, je uvedeno v příloze. Všechny změny provedené v původním návrhu Komise jsou vyznačeny podtržením nebo v případě vypuštění textu symbolem (...). Pokud byl stávající text přesunut, je označen *kurzívou*. Připomínky delegací ke znění nařízení, které dosud nezahrnovaly nové návrhy předsednictví týkající se 118. a 134. bodu odůvodnění, jsou zohledněny ve výsledku jednání ze zasedání Výboru stálých zástupců dne 9. června 2015 (dokument 9788/15).

S ohledem na zasedání Výboru stálých zástupců dne 9. června 2015 provedlo předsednictví dvě změny.

Právo na odškodnění a odpovědnost – článek 77 a 118. bod odůvodnění

Předsednictví navrhuje pozměnit 118. bod odůvodnění za účelem vyjasnění toho, že obecným cílem článku 77 a 118. bodu odůvodnění je zajistit plnou a účinnou náhradu škody, která subjektu údajů vznikla. Vzhledem k tomu, že právní systémy upravující zacházení s případy odpovědnosti se v jednotlivých členských státech liší, může subjekt údajů obdržet tuto náhradu škody od správce nebo zpracovatele, který je odpovědný za celkovou škodu, nebo v členských státech, jejichž právní systém umožňuje spojená řízení, může být tato náhrada škody rozvržena mezi více než jednoho správce nebo zpracovatele.

Za účelem zabezpečení dostatečné právní jistoty pro správce a zpracovatele, kteří v současnosti zpracovávají osobní údaje v souladu se směrnicí 95/46/ES, navrhuje předsednictví upřesnit ve 134. bodě odůvodnění oblast působnosti tohoto nařízení.

Závěr

Rada se vyzývá, aby znění obecného nařízení o ochraně údajů uvedené v příloze schválila jako obecný přístup, s cílem poskytnout předsednictví mandát k jednání se zástupci Evropského parlamentu.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 16 odst. 2 (...) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 1 Smlouvy stanoví, že každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.
- (2) (...) Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů by bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště těchto osob měly respektovat jejich základní práva a svobody, zejména právo na ochranu osobních údajů. Měly by přispět k dotvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva a hospodářské unie, k hospodářskému a sociálnímu pokroku, k posílení a sblížení ekonomik v rámci vnitřního trhu a k dobrým životním podmínkám lidí.
- (3) Účelem směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů je harmonizovat oblast ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů a zaručit volný pohyb osobních údajů mezi členskými státy.
- (3a) Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním; musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality musí být v rovnováze s dalšími základními právy. Toto nařízení respektuje všechna základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvách, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace, právo na ochranu osobních údajů, na svobodu myšlení, svědomí a náboženství, svobodu projevu a informací, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, jakož i kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost.

- (4) Hospodářská a sociální integrace vyplývající z fungování vnitřního trhu vedla ke značnému nárůstu přeshraničních toků. V celé Unii se zvýšila výměna údajů mezi (...) veřejnými a soukromými aktéry, včetně fyzických osob a podniků. Právo Unie zavazuje vnitrostátní orgány členských států ke spolupráci a výměně osobních údajů, aby mohly plnit své povinnosti nebo provádět úkoly jménem orgánu jiného členského státu.
- (5) Rychlý technologický rozvoj a globalizace s sebou přinesly nové výzvy pro oblast ochrany osobních údajů. Objem sdílených a shromažďovaných údajů dramaticky vzrostl. Technologie umožňují jak soukromým společnostem, tak orgánům veřejné moci využívat při provádění jejich činností osobní údaje v nebývalém rozsahu. Jednotlivé osoby stále častěji své osobní údaje zveřejňují, a to i v globálním měřítku. Technologie změnily ekonomiku i společenský život a měly by dále usnadňovat volný pohyb údajů v rámci Unie a předávání do třetích zemí a mezinárodním organizacím a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany osobních údajů.
- (6) Tento vývoj vyžaduje (...) pevný a soudržnější rámec pro ochranu údajů v Unii, jenž by se opíral o důrazné vymáhání práva, a to s ohledem na nezbytnost nastolit důvěru, která umožní rozvoj digitální ekonomiky na celém vnitřním trhu. Fyzické osoby by měly mít možnost kontrolovat své vlastní osobní údaje a měla by být posílena právní a praktická jistota fyzických osob, hospodářských subjektů a orgánů veřejné moci.
- (6a) Stanoví-li toto nařízení omezení nebo upřesnění svých pravidel prostřednictvím právních předpisů členských států, mohou členské státy zapracovat do svých právních předpisů prvky nařízení, pokud je to nezbytné pro učinění vnitrostátních ustanovení srozumitelnými pro osoby, na něž se vztahují.

- (7) Ačkoliv cíle a zásady směrnice 95/46/ES jsou i nadále platné, nezabránilo to rozdílnosti, pokud jde o způsob provádění ochrany údajů v rámci celé Unie, právní nejistotě a rozšířenému pocitu veřejnosti, že zejména s internetovými činnostmi jsou spojena značná rizika v souvislosti s ochranou jednotlivých osob. Rozdíly v úrovni ochrany práv a svobod fyzických osob, zejména práva na ochranu osobních údajů, v souvislosti se zpracováním osobních údajů poskytované v členských státech mohou bránit volnému pohybu osobních údajů v rámci Unie. Tyto rozdíly proto mohou být překážkou pro výkon hospodářských činností na úrovni Unie, narušovat hospodářskou soutěž a bránit orgánům ve výkonu povinností, které jim ukládají právní předpisy Unie. Tato rozdílná úroveň ochrany je způsobena rozdíly v provádění a uplatňování směrnice 95/46/ES.
- (8) S cílem zajistit jednotnou a vysokou úroveň ochrany fyzických osob a odstranit překážky bránící pohybu osobních údajů v rámci Unie by měla být úroveň ochrany práv a svobod osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů rovnocenná ve všech členských státech. V celé Unii je třeba zajistit jednotné a soudržné uplatňování pravidel ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Pokud jde o zpracování osobních údajů z důvodu splnění právní povinnosti, provádění určitého úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, měly by mít členské státy možnost zachovat či zavést vnitrostátní předpisy za účelem dále konkretizovat uplatňování pravidel tohoto nařízení. Pokud jde o obecné a horizontální právní předpisy o ochraně údajů provádějící směrnici 95/46/ES, existuje v členských státech více právních předpisů týkajících se různých odvětví v oblastech, ve kterých je třeba přijmout konkrétnější ustanovení. Toto nařízení rovněž poskytuje členským státům manévrovací prostor, aby přesně stanovily vlastní pravidla. V rámci tohoto manévrovacího prostoru by měly získat podporu právní předpisy týkající se různých odvětví, které členské státy vydaly za účelem provedení směrnice 95/46/ES.

- (9) Účinná ochrana osobních údajů v celé Unii vyžaduje nejen posílení a podrobnější vymezení práv subjektů údajů a povinností těch, kdo osobní údaje zpracovávají a o jejich zpracování rozhodují, ale také stejné pravomoci členských států při sledování a zajišťování souladu s pravidly ochrany osobních údajů a stejné sankce za jejich porušování.
- (10) Ustanovení čl. 16 odst. 2 Smlouvy zmocňuje Evropský parlament a Radu ke stanovení pravidel o ochraně fyzických osob při zpracovávání osobních údajů a pravidel o volném pohybu těchto údajů.
- (11) S cílem zajistit jednotnou úroveň ochrany fyzických osob v celé Unii a zamezit rozdílným bránícím volnému pohybu údajů v rámci vnitřního trhu je nezbytné přijmout nařízení, které poskytne hospodářským subjektům, včetně mikropodniků, malých a středních podniků, právní jistotu a transparentnost, které fyzickým osobám ve všech členských státech zajistí stejnou úroveň práv vymahatelných právními prostředky a správcům a zpracovatelům (...) uloží stejné povinnosti a úkoly, které zajistí důsledné sledování zpracovávání osobních údajů a stejné sankce ve všech členských státech, jakož i účinnou spolupráci mezi orgány dozoru jednotlivých členských států. Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje, aby volný pohyb osobních údajů v Unii nebyl z důvodů souvisejících s ochranou fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů omezen ani zakázán. (...)
- Aby byla zohledněna specifická situace mikropodniků, malých a středních podniků, obsahuje toto nařízení řadu odchylek. Kromě toho jsou orgány a subjekty Unie, členské státy a jejich orgány dozoru podporovány v tom, aby specifické potřeby mikropodniků, malých a středních podniků zohledňovaly při uplatňování tohoto nařízení. Pojem mikropodniky, malé a střední podniky by měl vycházet z doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků.

- (12) Ochrana poskytovaná tímto nařízením se týká zpracovávání osobních údajů fyzických osob bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo bydliště. Pokud jsou zpracovávány údaje právnických osob, a zejména podniků vytvořených jako právnické osoby, např. název, právní forma a kontaktní údaje právnické osoby, neměly by se takové právnické osoby domáhat ochrany na základě tohoto nařízení. (...)
- (13) Ochrana fyzických osob by měla být technologicky neutrální a nezávislá na používaných postupech, jinak by bylo riziko obcházení předpisů příliš velké. Ochrana těchto osob by měla platit jak pro automatizované zpracování osobních údajů, tak pro manuální zpracování, pokud jsou tyto údaje uloženy v evidenci nebo do ní mají být vloženy. Záznamy nebo soubory záznamů, stejně jako jejich titulní strany, které nejsou uspořádány podle určených hledisek, by do oblasti působnosti tohoto nařízení neměly spadat.
- (14) Toto nařízení se nezabývá otázkami ochrany základních práv a svobod nebo volného pohybu údajů v souvislosti s činnostmi, které nespadají do působnosti práva Unie, jako jsou činnosti týkající se národní bezpečnosti, (...), ani se netýká zpracování osobních údajů členskými státy při výkonu činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie.
- (14a) Nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje na zpracovávání osobních údajů orgány, subjekty, úřady a agenturami Unie. Nařízení (ES) č. 45/2001 a další právní nástroje Unie týkající se takového zpracovávání osobních údajů by měly být uzpůsobeny zásadám a pravidlům tohoto nařízení.
- (15) Toto nařízení by se nemělo uplatňovat na zpracování osobních údajů fyzickou osobou v rámci činnosti osobní povahy nebo činnosti v domácnosti, a tedy bez jakékoliv souvislosti s profesní nebo obchodní činností. Činnosti osobní povahy a činnosti v domácnosti zahrnují využívání sociálních sítí a internetu v rámci těchto činností osobní povahy a činností v domácnosti. Toto nařízení by se však (...) mělo vztahovat na správce nebo zpracovatele, kteří pro tyto osobní či domácí činnosti poskytují prostředky pro zpracování osobních údajů.

- (16) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem předcházení trestným činům nebo jejich vyšetřování, odhalování či stíhání, za účelem výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení a volný pohyb těchto údajů jsou upraveny zvláštním právním nástrojem na úrovni Unie.

Proto by se toto nařízení nemělo uplatňovat při zpracovávání údajů za těmito účely. Na údaje zpracovávané orgány veřejné moci podle tohoto nařízení, pokud jsou používány za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, by se však měl vztahovat konkrétnější právní nástroj na úrovni Unie (směrnice XX/YYYY).

Členské státy mohou pověřit příslušné orgány ve smyslu směrnice XX/YYYY i jinými úkoly, které nemusí být nutně prováděny za účelem předcházení trestným činům nebo jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, tak aby zpracovávání osobních údajů pro tyto jiné účely v rozsahu, v němž náleží do působnosti práva Unie, spadalo do oblasti působnosti tohoto nařízení.

Pokud jde o zpracování osobních údajů těmito příslušnými orgány pro účely spadající do oblasti působnosti obecného nařízení o ochraně údajů, mohou členské státy ponechat v platnosti nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby používání pravidel obecného nařízení přizpůsobily. Tato ustanovení mohou přesněji určit konkrétní požadavky na zpracovávání osobních údajů těmito příslušnými orgány pro uvedené jiné účely, s přihlédnutím k ústavní, organizační a správní struktuře daného členského státu.

Pokud zpracování osobních údajů (...) soukromými subjekty spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, mělo by toto nařízení členským státům umožnit, aby za určitých podmínek zákonem omezily některé povinnosti a práva, jestliže takové omezení představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti na ochranu konkrétních důležitých zájmů, včetně veřejné bezpečnosti a předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování a stíhání. Toto opatření má svůj význam například v rámci boje proti praní peněz nebo činnosti forenzních laboratoří.

(16a) Toto nařízení se vztahuje rovněž na činnost soudů a dalších soudních orgánů, a proto by právní předpisy Unie nebo členských států mohly stanovit operace a postupy zpracování v souvislosti se zpracováním osobních údajů soudy a dalšími soudními orgány. Právomoc orgánů dozoru by neměla zahrnovat zpracování osobních údajů, pokud soudy jednají v rámci svých soudních pravomocí, aby byla zajištěna nezávislost soudnictví při plnění soudní funkce, včetně rozhodování. Dohled nad takovými postupy zpracování údajů může být svěřen zvláštním subjektům v rámci justičního systému členského státu, které by zejména měly dohlížet na soulad s pravidly tohoto nařízení, podporovat povědomí soudnictví o jeho povinnostech podle tohoto nařízení a zabývat se stížnostmi souvisejícími s uvedeným zpracováním.

(17) Směrnice 2000/31/ES se nevztahuje na otázky související se službami informační společnosti, které upravuje toto nařízení. Cílem uvedené směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy. Na její uplatňování by nemělo mít toto nařízení vliv. Tímto nařízením by proto nemělo být uplatňování směrnice 2000/31/ES dotčeno, zejména pokud jde o pravidla týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb uvedená v člancích 12 až 15 uvedené směrnice.

(18) (...)

(19) Jakékoliv zpracování osobních údajů v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii by mělo být prováděno v souladu s tímto nařízením bez ohledu na to, zda samotné zpracování probíhá v Unii nebo mimo ni. Provozovna předpokládá účinný a skutečný výkon činnosti prostřednictvím stálého zařízení. Právní forma této provozovny, ať již jde o pobočku nebo dceřinou společnost s právní subjektivitou, není v tomto ohledu rozhodujícím faktorem.

- (20) S cílem zajistit, že fyzickým osobám nebude odepřena ochrana, na níž mají podle tohoto nařízení nárok, mělo by zpracování osobních údajů subjektů údajů s bydlištěm v Unii uskutečněné správcem, jenž není v Unii usazen, podléhat tomuto nařízení, pokud zpracování souvisí s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje nějaká platba, která se uskutečňuje v Unii. S cílem určit, zda takový správce nabízí v Unii zboží nebo služby těmto subjektům údajů, je třeba rozhodnout, zda je zjevné, že správce má v úmyslu obchodovat se subjekty údajů s bydlištěm v jednom nebo více členských státech v Unii. Zatímco pouhá dostupnost internetových stránek správce nebo zprostředkovatele v Unii nebo e-mailové adresy a dalších kontaktních údajů nebo používání jazyka obecně používaného ve třetí zemi, v níž je správce usazen, nepostačuje ke zjištění tohoto úmyslu, mohly by faktory, jako je používání jazyka nebo měny obecně používaných v jednom nebo více členských státech, spolu s možností objednat zboží a služby v tomto jiném jazyce nebo zmínky o zákaznících či uživateli s bydlištěm v Unii, být zjevným dokladem toho, že správce má v úmyslu nabízet zboží nebo služby těmto subjektům údajů v Unii.
- (21) Zpracování osobních údajů subjektů údajů s bydlištěm v Unii správcem, který není v Unii usazen, by rovněž mělo tomuto nařízení podléhat, pokud souvisí se sledováním jejich chování prováděným v rámci Evropské unie. Aby se určilo, zda může být činnost zpracování považována za „sledování chování“ subjektu údajů, mělo by být zjištěno, zda jsou fyzické osoby sledovány na internetu za pomoci technik zpracování údajů, které spočívají ve vytvoření profilu osoby, zejména za účelem přijetí rozhodnutí, která se jí týkají, nebo za účelem analýzy či odhadu jejich osobních preferencí, postojů a chování.
- (22) Pokud se vnitrostátní právo členského státu uplatňuje na základě mezinárodního práva veřejného, mělo by se toto nařízení vztahovat také na správce, který není usazen v Unii, například na diplomatické misi nebo na konzulárním zastoupení členského státu.

(23) Zásady ochrany údajů by se měly uplatňovat na všechny informace týkající se identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osob. Údaje, včetně pseudonymizovaných údajů, jež by mohly být přiřazeny fyzické osobě na základě dodatečných informací, by měly být považovány za informace o identifikovatelné fyzické osobě. Při určování, zda je osoba identifikovatelná, by se mělo přihlídnout ke všem prostředkům, o nichž lze důvodně předpokládat, že je správce nebo jakákoliv jiná osoba použije pro přímou či nepřímou identifikaci dané osoby. Ke stanovení toho, zda lze důvodně předpokládat použití prostředků k identifikaci fyzické osoby, je třeba vzít v úvahu všechny objektivní faktory, jako jsou náklady a čas, které si identifikace vyžádá, s přihlédnutím k technologii dostupné v době zpracování a k technologickému rozvoji. Zásady ochrany údajů by se proto neměly vztahovat na anonymní informace, tj. informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby nebo údajů anonymizovaných tak, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným. Toto nařízení se tudíž netýká zpracování těchto anonymních informací, včetně zpracování pro statistické a výzkumné účely.

(23aa) Zásady ochrany údajů by se neměly vztahovat na údaje o zesnulých osobách. Pravidla týkající se zpracovávání údajů o zesnulých osobách mohou být stanovena ve vnitrostátních předpisech členského státu.

(23a) Použití pseudonymizace osobních údajů může omezit nebezpečí pro dotčené subjekty údajů a napomoci správcům a zpracovatelům splnit jejich povinnosti týkající se ochrany údajů. Výslovné zavedení „pseudonymizace“ prostřednictvím článků tohoto nařízení tak nemá za cíl předem vyloučit jakákoliv další opatření týkající se ochrany údajů.

(23b) (...)

- (23c) S cílem vytvořit pobídky pro uplatňování pseudonymizace při zpracování osobních údajů by opatření pseudonymizace se současnou obecnou analýzou měla být možná v rámci stejného správce, pokud tento přijal technická a organizační opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla ustanovení tohoto nařízení provedena, a to při zohlednění zpracování příslušných údajů a zajištění, že jsou doplňkové informace pro přiřazení osobních údajů konkrétnímu subjektu údajů uchovány samostatně. Správce, který zpracovává údaje, rovněž označuje oprávněné osoby v rámci téhož správce. V takovém případě však správce zajistí, že osoba či osoby provádějící pseudonymizaci nejsou uvedeny v metadatech.
- (24) Při využívání on-line služeb mohou být uživateli přiřazeny elektronické identifikátory, jako jsou adresy internetového protokolu nebo identifikátory cookies, které využívají jeho zařízení, aplikace, nástroje a protokoly. Tímto způsobem mohou být zanechány stopy, které mohou být v kombinaci s jedinečnými identifikátory a dalšími informacemi, které servery získávají, použity k vytvoření profilů jednotlivých osob a k jejich identifikaci. Identifikační čísla, lokalizační údaje, elektronické identifikátory nebo jiné specifické prvky by neměly být jako takové (...) považovány za osobní údaje, pokud osobu neidentifikují nebo ji nečiní identifikovatelnou.
- (25) Souhlas by měl být dán jednoznačně prostřednictvím vhodné metody, jež umožní svobodný, konkrétní a vědomý projev vůle subjektu údajů formou písemného, včetně elektronického, ústního prohlášení či, vyžadují-li to zvláštní okolnosti, jakéhokoliv jiného jednoznačného souhlasného kroku ze strany subjektu údajů, který bude znamenat jeho souhlas se zpracováním osobních údajů, které se jej týkají. Tento krok by mohl zahrnovat zaškrtnutí políčka při návštěvě internetové stránky nebo jiné prohlášení nebo jednání, které v tomto kontextu jasně signalizuje souhlas subjektu údajů s navrhovaným zpracováním jeho osobních údajů. Mlčení nebo nečinnost tudíž neznamenají souhlas. Pokud je to technicky proveditelné a účinné, může být souhlas subjektu údajů se zpracováním udělen využitím příslušného nastavení prohlížeče nebo jiné aplikace. V takových případech je postačující, že subjekt údajů obdrží informace potřebné k udělení svobodného, konkrétního a informovaného souhlasu s využíváním služby. (...) Souhlas by se měl vztahovat na veškeré činnosti zpracování prováděné pro stejný účel nebo stejné účely. Jestliže má zpracování několik účelů, měl by být jednoznačný souhlas udělen pro všechny účely zpracování. Má-li subjekt údajů vyjádřit souhlas na základě elektronické žádosti, musí být žádost jasná a stručná a nesmí zbytečně narušit využívání služby, pro kterou je souhlas dáván.

- (25a) Genetické údaje by měly být definovány jako osobní údaje týkající se genetických znaků určité osoby, které byly zděděny nebo získány, jak vyplývají z analýzy biologického vzorku dané osoby, zejména z analýzy chromozomů nebo kyseliny deoxyribonukleové (DNA) či ribonukleové (RNA) nebo z analýzy jakéhokoliv jiného prvku, která umožňuje získat rovnocenné informace.
- (25aa) Často není možné v době shromažďování údajů v plném rozsahu stanovit účel zpracování údajů pro vědecké účely. Subjekty údajů proto mohou udělit svůj souhlas ohledně určitých oblastí vědeckého výzkumu, jsou-li v souladu s uznávanými etickými normami pro vědecký výzkum. Subjekty údajů by měly mít možnost udělit svůj souhlas pouze pro některé oblasti výzkumu nebo části výzkumných projektů v rozsahu přípustném pro zamýšlený účel a za předpokladu, že s tím není spojeno nepřiměřené úsilí, pokud jde o ochranný účel.
- (26) Mezi osobní údaje týkající se zdravotního stavu by měly být zahrnuty (...) údaje související se zdravotním stavem subjektu údajů, které odhalují informace o minulém, současném či budoucím tělesném nebo duševním zdraví subjektu údajů; rovněž informace o evidenci osoby pro poskytování zdravotní péče; (...) číslo, symbol nebo specifický údaj přiřazený osobě za účelem její jednoznačné identifikace pro zdravotnické účely; (...) informace získané během provádění testů nebo vyšetřování části těla nebo tělesných látek, včetně genetických údajů a biologických vzorků; (...) nebo jakékoliv informace například o nemoci, postižení, riziku onemocnění, anamnéze, klinické léčbě nebo skutečném fyziologickém či biomedicínském stavu subjektu údajů nezávisle na jejich původu, tedy bez ohledu na to, zda pocházejí například od lékaře nebo jiného zdravotníka, z nemocnice, ze zdravotnického prostředku či diagnostických testů in vitro.

(27) Hlavní provozovnou správce v Unii by mělo být místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, ledaže by rozhodnutí ohledně účelů a prostředků zpracování osobních údajů byla přijímána v jiné provozovně správce v Unii. V tomto případě by za hlavní provozovnu měla být považována tato jiná provozovna správce v Unii. Hlavní provozovna správce v Unii by měla být určena na základě objektivních kritérií. Jedním z nich by měl být účinný a skutečný výkon řídicích činností rozhodujících pro hlavní rozhodnutí ohledně účelů (...) a prostředků zpracování v rámci stálého zařízení. Toto kritérium by nemělo záviset na tom, zda je zpracování osobních údajů skutečně prováděno na tomto místě; existence a používání technických prostředků a technologií pro zpracování osobních údajů ani proces zpracování nevytvářejí samy o sobě hlavní provozovnu, a proto nejsou rozhodujícím kritériem pro její určení. Hlavní provozovna zpracovatele by měla být místem, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, a pokud v Unii nemá ústřední správu, pak místem, kde jsou v Unii prováděny hlavní činnosti zpracování. V případech týkajících se správce i zpracovatele by příslušným vedoucím orgánem dozoru měl i nadále být orgán dozoru členského státu, v němž má správce hlavní provozovnu, avšak orgán dozoru zpracovatele by měl být považován za dotčený orgán dozoru a účastnit se postupu spolupráce stanoveného tímto nařízením. Orgány dozoru členského státu nebo členských států, v nichž má zpracovatel jednu nebo více provozoven, by v žádném případě neměly být považovány za dotčené orgány dozoru, pokud se návrh rozhodnutí týká pouze správce.

Pokud zpracování provádí skupina podniků, za hlavní provozovnu této skupiny by měla být považována hlavní provozovna řídicího podniku, s výjimkou případů, kdy účely a způsob zpracování určuje jiný podnik.

- (28) Skupina podniků by měla zahrnovat řídicí podnik a jím řízené podniky, přičemž řídicím podnikem by měl být podnik, jenž může uplatňovat dominantní vliv na jiné podniky například na základě vlastnictví, finanční účasti nebo pravidel, kterými se podnik řídí, či pravomoci prosazovat pravidla týkající se ochrany osobních údajů. Ústřední podnik, který vykonává správu zpracování osobních údajů v podnicích k němu přidružených, je společně s těmito podniky subjektem, s nímž lze nakládat jako se „skupinou podniků“.
- (29) Zvláštní ochranu osobních údajů si zaslouží děti (...), protože si mohou být méně vědomy rizik, důsledků, záruk a svých práv v souvislosti se zpracováním osobních údajů. (...) To se týká zejména používání osobních údajů dětí pro účely marketingu nebo vytváření osobnostních či uživatelských profilů a shromažďování údajů o dětech při využívání služeb nabízených přímo dětem.
- (30) Jakékoliv zpracování osobních údajů by mělo být prováděno zákonným a korektním způsobem. (...) Pro fyzické osoby by mělo být transparentní, že jsou shromažďovány, používány, konzultovány nebo jinak zpracovávány osobní údaje, které se jich týkají, jakož i rozsah, v jakém tyto údaje jsou či budou zpracovány. Zásada transparentnosti vyžaduje, aby všechny informace a všechna sdělení týkající se zpracování těchto údajů byly snadno přístupné a srozumitelné a podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. To se týká zejména informování subjektů údajů o totožnosti správce a účelech zpracování a o dalších záležitostech v zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování údajů dotčených fyzických osob a jejich práva na potvrzení a sdělení skutečnosti, že jsou zpracovávány jejich osobní údaje. Fyzické osoby by měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním osobních údajů a jak mají v souvislosti s tímto zpracováním uplatňovat svá práva. Zejména je zapotřebí, aby konkrétní účely, pro které jsou údaje zpracovávány, byly jednoznačné a legitimní a aby byly stanoveny v okamžiku shromažďování údajů. Údaje by měly být z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány, přiměřené a relevantní (...); proto je třeba zejména zajistit, aby se neshromažďovalo neúměrné množství údajů a aby doba, po kterou jsou údaje uchovávány, byla omezena na nutné minimum. (...) Osobní údaje by měly být zpracovávány pouze tehdy, nemůže-li být účelu zpracování přiměřeně dosaženo jinými prostředky. Aby se zajistilo, že údaje nebudou uchovávány déle, než je nezbytné, měl by správce stanovit lhůty pro výmaz nebo pravidelný přezkum.

Měla by být přijata veškerá vhodná opatření, aby nepřesné osobní údaje byly opraveny nebo vymazány. Osobní údaje by měly být zpracovávány způsobem, který zaručí náležitou bezpečnost a důvěrnost těchto údajů, včetně zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům a k zařízení používanému ke zpracování nebo jejich neoprávněnému použití.

- (31) Aby bylo zpracování zákonné, měly by být osobní údaje zpracovávány na základě souhlasu dotčené osoby nebo s ohledem na nějaký jiný legitimní právní základ stanovený právními předpisy, buď v tomto nařízení, nebo v jiném právním předpisu Unie nebo členského státu uvedeném v tomto nařízení, mimo jiné i s ohledem na nezbytnost dodržení zákonné povinnosti, které podléhá správce, nebo nezbytnost plnění smlouvy, jejíž stranou je subjekt údajů, nebo za účelem přijetí opatření na žádost subjektu údajů před uzavřením smlouvy.
- (31a) Odkazy v tomto nařízení na právní základ či legislativní opatření neznamenají nutně právní akt přijatý parlamentem, aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z ústavního řádu dotčeného členského státu, avšak tento právní základ či legislativní opatření by měly být jasné a přesné a jejich použití předvídatelné pro ty, na něž se vztahují, jak to vyžaduje judikatura Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva.
- (32) Pokud je zpracování založeno na souhlasu subjektu údajů, měl by být správce schopen prokázat, že subjekt údajů vyjádřil se zpracováváním souhlas. Zejména v případě písemného prohlášení souvisejícího s jinou skutečností by mělo být pomocí záruk zajištěno, že subjekt údajů si je vědom, že dává souhlas a v jakém rozsahu. Prohlášení o souhlasu předem formulované správcem by mělo být předkládáno srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, přičemž jeho obsah by v celkovém kontextu neměl být neobvyklý. Aby se zajistilo, že souhlas bude informovaný, měl by subjekt údajů znát alespoň totožnost správce a účely zpracování, k nimž jsou jeho osobní údaje určeny; souhlas by neměl být považován za svobodný, pokud subjekt údajů nemá skutečnou a svobodnou volbu a nemůže souhlas odmítnout nebo odvolat, aniž by byl poškozen.
- (33) (...)

- (34) S cílem zajistit, aby byl souhlas svobodný, nemělo by vyjádření souhlasu představovat platný právní důvod pro zpracování osobních údajů ve zvláštním případě, kdy mezi subjektem údajů a správcem existuje jasná nerovnováha a kdy vzhledem k této nerovnováze je nepravděpodobné, že za všech okolností této zvláštní situace byl souhlas udělen svobodně. Souhlas není považován za svobodný, není-li možné vyjádřit samostatný souhlas s jednotlivými úkony zpracování, i když je to v daném případě vhodné, nebo je-li plnění smlouvy učiněno závislým na souhlasu, i když to není pro toto plnění nezbytné, a subjekt údajů nemůže rozumně oddržet rovnocenné služby z jiného zdroje bez souhlasu.
- (35) Zpracování údajů by mělo být zákonné, pokud je nezbytné v souvislosti s plněním smlouvy nebo úmyslem smlouvu uzavřít.
- (35a) Toto nařízení stanoví obecná pravidla ochrany údajů a uvádí, že členské státy mají v konkrétních případech rovněž pravomoc stanovit vnitrostátní pravidla ochrany údajů. Nařízení tedy nevylučuje právní předpis členského státu, který definuje okolnosti konkrétních situací, při nichž dochází ke zpracování, včetně přesnějšiho určení podmínek, za nichž je zpracování osobních údajů zákonné. Vnitrostátní právní předpisy mohou rovněž stanovit zvláštní podmínky pro konkrétní odvětví a pro zpracování zvláštních kategorií údajů.
- (36) Pokud je zpracování prováděno za účelem splnění zákonné povinnosti, které podléhá správce, nebo pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, mělo by mít toto zpracování základ v právních předpisech Unie nebo členských států. (...) Právní předpisy Unie nebo členských států by měly stanovit i účel zpracování. Tento (...) základ by dále mohl stanovit obecné podmínky nařízení, kterými se řídí zákonnost zpracování údajů, přesně stanovit způsob, jak určit správce, typ údajů, které mají být zpracovány, dotčené subjekty údajů, subjekty, kterým lze údaje poskytnout, účelové omezení, dobu uchovávání a další opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování.

Právní předpisy Unie nebo členských států by rovněž měly stanovit, zda správcem plnicím úkol ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci by měl být veřejný orgán nebo jiná veřejnoprávní či soukromoprávní fyzická či právnická osoba, jako je profesní sdružení, pokud je to odůvodněno veřejným zájmem, včetně oblasti zdraví, jako je veřejné zdraví a sociální ochrana a řízení zdravotnických služeb.

- (37) Zpracování osobních údajů by mělo být rovněž považováno za zákonné, pokud je nezbytné pro ochranu životně důležitého zájmu subjektu údajů nebo jiné osoby. (...) Některé druhy zpracování údajů mohou sloužit jak důležitým důvodům veřejného zájmu, tak životně důležitým zájmům subjektu údajů, například je-li zpracování nezbytné pro humanitární účely, včetně sledování epidemie a jejího šíření nebo v naléhavých humanitárních situacích, zejména v případech přírodních katastrof.
- (38) Oprávněné zájmy správce včetně správce, jemuž mohou být údaje poskytnuty, nebo třetí strany se mohou stát právním základem zpracování za předpokladu, že nepřevažují zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů. Oprávněný zájem by mohl být dán například v situaci, kdy existuje relevantní a odpovídající vztah mezi subjektem údajů a správcem, například pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby. (...) Existenci oprávněného zájmu je v každém případě třeba pečlivě posoudit, mimo jiné i skutečnost, zda subjekt údajů může v okamžiku a v kontextu shromažďování údajů očekávat, že ke zpracování pro tento účel může dojít. Při tomto posouzení je zejména třeba vzít v úvahu, zda subjektem údajů je dítě, neboť děti si zaslouží zvláštní ochranu. Subjekt údajů by měl mít právo bezplatně vznést proti zpracování námitku z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace. Pro zajištění transparentnosti by správce měl mít povinnost výslovně informovat subjekt údajů o svých oprávněných zájmech a o jeho právu vznést námitku, jakož i povinnost tyto oprávněné zájmy doložit. (...)

- (38a) Správci, kteří jsou součástí skupiny podniků nebo instituce přidružené k ústřednímu orgánu, mohou mít oprávněný zájem předávat osobní údaje v rámci skupiny podniků pro vnitřní administrativní účely, včetně zpracování osobních údajů zákazníků či zaměstnanců. Obecné zásady pro předávání osobních údajů v rámci skupiny podniků do podniku nacházejícího se ve třetí zemi (...) zůstávají nedotčeny.
- (39) Zpracování údajů v rozsahu nezbytně nutném pro zajištění bezpečnosti sítě a informací, tj. schopnosti sítě nebo informačního systému odolávat na dané úrovni spolehlivosti náhodným událostem nebo nezákonnému či zlovolnému jednání ohrožujícím dostupnost, pravost, správnost a důvěrnost uchovávaných či předávaných údajů a bezpečnost souvisejících služeb poskytovaných či přístupných prostřednictvím těchto sítí a systémů, které provádějí orgány veřejné moci, skupiny pro reakci na počítačové hrozby, skupiny pro reakci na incidenty v oblasti počítačové bezpečnosti, poskytovatelé elektronických komunikačních sítí a služeb a poskytovatelé bezpečnostních technologií a služeb, představuje oprávněný zájem *dotyčného* správce údajů. Oprávněný zájem by například mohl spočívat v zabránění neoprávněnému přístupu k sítím elektronických komunikací a šíření škodlivých kódů a zamezení útokům, jejichž důsledkem je odepření služby, a škodám na počítačových systémech a systémech elektronických komunikací. Oprávněným zájmem dotyčného správce údajů je rovněž zpracování osobních údajů nezbytně nutné pro účely zamezení podvodům. Zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu lze považovat za zpracování prováděné z důvodu oprávněného zájmu.

(40) Zpracování osobních údajů pro jiné účely, než jsou ty, pro které byly údaje původně shromážděny, by mělo být povoleno pouze v případě, pokud je slučitelné s účely, pro které byly údaje původně shromážděny. V takovém případě není třeba jiný samostatný právní základ než ten, který umožnil shromažďování údajů. (...) Pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, mohou být v právních předpisech Unie nebo členských států určeny a vymezeny úkoly a účely, pro které se další zpracování považuje za zákonné. Další zpracování (...) pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro statistické, vědecké či historiografické (...) účely (...) či s ohledem na budoucí řešení sporů by mělo být považováno za slučitelné zákonné zpracování. Právní základ stanovený v právních předpisech Unie nebo členských států pro shromažďování a zpracování osobních údajů může rovněž poskytnout právní základ pro další zpracování pro jiné účely, pokud tyto účely jsou v souladu se zadaným úkolem a správce je oprávněn zákonně shromažďovat údaje pro tyto jiné účely.

S cílem zjistit, zda je účel dalšího zpracování slučitelný s účelem, pro který byly údaje původně shromážděny, by měl správce, po splnění všech požadavků na zákonnost původního zpracování, vzít mimo jiné v úvahu jakoukoliv vazbu mezi těmito účely a účely zamýšleného dalšího zpracování, kontext, v němž byly údaje shromážděny, včetně přiměřených očekávání subjektu údajů ohledně jejich dalšího použití, povahu osobních údajů, důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů a existenci vhodných záruk jak během původních, tak během zamýšlených úkonů zpracování. Pokud zamýšlený jiný účel není slučitelný s původním účelem, pro který byly údaje shromážděny, měl by správce pro tento jiný účel zpracování získat souhlas subjektu údajů nebo by měl při zpracování vycházet z jiného oprávněného důvodu pro zákonné zpracování, který například vyplývá z právních předpisů Unie nebo právních předpisů členského státu, kterému správce podléhá. (...)

V každém případě by mělo být zajištěno, že budou uplatňovány zásady stanovené tímto nařízením a že zejména bude subjekt údajů o těchto jiných účelech a o svých právech, včetně práva vznést námitku, informován. (...) Oznamení případných trestných činů nebo hrozeb pro veřejnou bezpečnost správcem a předání těchto údajů příslušnému orgánu by mělo být považováno za oprávněný zájem správce. Avšak takové přenesení oprávněného zájmu správce nebo další zpracování osobních údajů by mělo být zakázáno, jestliže není slučitelné s jakoukoliv povinností mlčenlivosti vyplývající ze zákona či se závaznou povinností zachovávat profesní či jiné tajemství.

- (41) Osobní údaje, které jsou svojí povahou obzvláště citlivé (...) z hlediska základních práv a svobod, si zaslouží zvláštní ochranu, jelikož při jejich zpracování může dojít k závažnému ohrožení základních práv a svobod. Mezi tyto údaje by měly patřit i osobní údaje vypovídající o rasovém či etnickém původu, ovšem s tím, že použití slov „rasový původ“ v tomto nařízení neznamená, že Evropská unie akceptuje teorie, které se pokoušejí určit existenci různých lidských ras. Tyto údaje by neměly být zpracovávány, pokud není zpracovávání povoleno ve zvláštních případech stanovených tímto nařízením, a to se zohledněním skutečnosti, že v právních předpisech členských států mohou být stanovena zvláštní ustanovení o ochraně údajů s cílem přizpůsobit uplatňování pravidel tohoto nařízení za účelem dodržení zákonné povinnosti nebo splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Společně se zvláštními požadavky na takové zpracovávání by se měly uplatňovat obecné zásady a další pravidla tohoto nařízení, zejména pokud jde o podmínky pro zákonné zpracování. Odchytky od obecného zákazu zpracovávání těchto zvláštních kategorií osobních údajů by měly být výslovně stanoveny mimo jiné v případě, kdy subjekt údajů poskytuje svůj výslovný souhlas nebo jde-li o zvláštní potřeby, zejména pokud je zpracování těchto údajů prováděno v průběhu legitimních činností některých sdružení či nadací, jejichž cílem je umožnit výkon základních svobod.

Zpracovávány mohou být rovněž zvláštní kategorie osobních údajů, pokud byly tyto údaje zjevně zveřejněny či dobrovolně a na žádost subjektu údajů předány správci pro konkrétní účel stanovený subjektem údajů, je-li zpracování prováděno v zájmu subjektu údajů.

Právní předpisy členských států a Unie mohou stanovit, že obecný zákaz zpracování těchto zvláštních kategorií osobních údajů nelze v některých případech zrušit výslovným souhlasem subjektu údajů.

- (42) Je třeba rovněž povolit odchylky od zákazu zpracování kategorií citlivých údajů, jsou-li stanoveny v právních předpisech Unie nebo členských států a chráněny vhodnými zárukami na ochranu osobních údajů a jiných základních práv, je-li to opodstatněno (...) důvody veřejného zájmu, zejména zpracovávání údajů v oblasti pracovního práva a práva v oblasti sociálního zabezpečení a sociální ochrany, včetně důchodů, a pro účely zdravotní bezpečnosti, sledování a varování, předcházení přenosným chorobám a jiným závažným hrozbám pro zdraví nebo jejich kontrola či zajištění přísných norem pro kvalitu a bezpečnost lékařské péče a služeb a léčivých přípravků nebo zdravotnických přístrojů či z důvodu vyhodnocení veřejných politik přijatých v oblasti zdraví, a to i vytvářením ukazatelů kvality a aktivity. To může být učiněno z důvodů zdraví, včetně veřejného zdraví (...) a řízení zdravotnických služeb, zejména v zájmu zajištění kvality a hospodárnosti v postupech používaných pro vyřizování nároků na plnění a služby v systému zdravotního pojištění, nebo pro archivaci ve veřejném zájmu nebo pro historiografické, statistické a vědecké (...) účely. Odchylka by také měla umožnit zpracování těchto údajů v případech, kdy je to nezbytné pro stanovení, výkon nebo ochranu právních nároků, ať již v rámci soudního řízení nebo v rámci správního či mimosoudního postupu.

(42a) Zvláštní kategorie osobních údajů, které si zasluhují vyšší stupeň ochrany, mohou být zpracovávány pouze pro účely související se zdravím, je-li třeba těchto účelů dosáhnout ve prospěch jednotlivců a společnosti jako celku, zejména v rámci řízení zdravotnických služeb či služeb sociální péče a systémů zahrnujících zpracování těchto údajů vedoucími pracovníky a ústředními vnitrostátními zdravotnickými orgány pro účely kontroly kvality, správy informací a obecného vnitrostátního a místního dohledu nad systémem zdravotní nebo sociální péče, a zajištění kontinuity zdravotní nebo sociální péče a přeshraniční zdravotní péče nebo zdravotní bezpečnosti, pro účely sledování a varování nebo pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro historiografické, vědecké a statistické účely, jakož i pro studie prováděné ve veřejném zájmu v oblasti veřejného zdraví. Proto by toto nařízení mělo stanovit harmonizované podmínky pro zpracování zvláštních kategorií osobních údajů týkajících se zdraví, pokud jde o zvláštní potřeby, zejména je-li zpracování těchto údajů prováděno pro určité účely související se zdravím pracovníkem vázaným profesním tajemstvím podle právních předpisů (...). Právní předpisy Unie nebo členských států by měly stanovit zvláštní a vhodná opatření s cílem chránit základní práva a osobní údaje jednotlivců. (...)

(42b) Z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví může být nezbytné zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů (...) bez souhlasu subjektu údajů. Toto zpracovávání podléhá vhodným a zvláštním opatřením s cílem chránit práva a svobody jednotlivců. V této souvislosti by mělo být „veřejné zdraví“ vykládáno ve smyslu definice v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako veškeré prvky týkající se zdraví, zejména zdravotní stav včetně nemocnosti a zdravotního postižení, determinanty ovlivňující tento zdravotní stav, potřeby zdravotní péče, prostředky přidělené na zdravotní péči, poskytování zdravotní péče a její všeobecná dostupnost, výdaje na zdravotní péči a její financování a příčiny úmrtnosti. Takové zpracování osobních údajů o zdravotním stavu z důvodu veřejného zájmu by nemělo vést k tomu, aby třetí strany, jako jsou zaměstnavatelé, pojišťovny a bankovní společnosti, zpracovávaly osobní údaje pro jiné účely.

- (43) Zpracovávání osobních údajů orgány veřejné moci za účelem dosažení cílů úředně uznaných náboženských sdružení, které jsou stanoveny ústavním právem nebo mezinárodním právem veřejným, se uskutečňuje z důvodů veřejného zájmu.
- (44) Pokud v rámci činností spojených s volbami je pro fungování demokratického systému v členském státě nezbytné, aby politické strany shromažďovaly údaje o politických názorech jednotlivých osob, může být zpracování těchto údajů povoleno z důvodu veřejného zájmu za předpokladu, že jsou stanoveny vhodné záruky.
- (45) Pokud správce zpracovává údaje, které mu neumožňují identifikovat fyzickou osobu, (...) neměl by být povinen získat dodatečné informace pro zjištění totožnosti subjektu údajů výlučně za účelem dosažení souladu s některým ustanovením tohoto nařízení. (...) Správce by však neměl odmítnout převzít dodatečné informace poskytnuté subjektem údajů s cílem podpořit výkon jeho práv.
- (46) Zásada transparentnosti vyžaduje, aby všechny informace určené veřejnosti nebo subjektu údajů byly snadno přístupné a srozumitelné, podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků a ve vhodných případech i vizualizace. Pokud budou tyto informace určeny veřejnosti, mohly by být rovněž poskytovány v elektronické podobě, například prostřednictvím internetových stránek. To platí obzvláště v situacích, jako je reklama on-line, kdy zapojení celé řady aktérů a technologická složitost znesnadňují subjektu údajů, aby získal informace, zda jsou shromažďovány jeho osobní údaje a kdo a za jakým účelem je shromažďuje, a aby těmito informacím rozuměl. Jelikož děti zasluhují zvláštní ochranu, měly by být v případech, kdy zpracování je zaměřeno na (...) děti, všechny informace a sdělení podávány za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, aby jim dítě snadno porozumělo.

(47) Je třeba stanovit postupy, které by subjektům údajů usnadnily výkon jejich práv, jež jim podle tohoto nařízení náleží, včetně mechanismů pro podávání žádostí, zejména o přístup k údajům, o opravu, výmaz, nebo pro uplatnění práva vznést námitku. Správce by tedy měl rovněž zajistit podmínky pro to, aby žádosti mohly být podávány elektronicky, zejména v případě zpracování osobních údajů elektronickými prostředky. Správci by měla být uložena povinnost reagovat na žádost subjektu údajů bez zbytečného prodlení a nejpozději ve stanovené lhůtě jednoho měsíce a uvést důvody v případě, že nemá v úmyslu žádosti subjektu údajů vyhovět.

Pokud však jsou žádosti zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, například pokud subjekt údajů bezdůvodně a opakovaně požaduje informace nebo pokud subjekt údajů zneužívá své právo na informace například poskytnutím nepravdivých nebo zavádějících informací při přípravě žádosti, může správce odmítnout na žádost reagovat.

(48) Podle zásad korektního a transparentního zpracování by subjekt údajů měl být informován (...) o probíhajícím zpracování údajů a jeho účelech (...). Správce by měl subjektu údajů poskytnout veškeré další informace nezbytné k zajištění korektního a transparentního zpracování. Subjekt údajů by měl být dále informován o vytváření profilu a o důsledcích tohoto profilování. Pokud jsou údaje získávány od subjektu údajů, měl by subjekt údajů být rovněž informován, zda je povinen údaje poskytnout, a o důsledcích v případě, že tyto údaje neposkytne.

(49) Informování subjektu údajů o tom, že jsou zpracovávány jeho osobní údaje, by mělo proběhnout v okamžiku jejich shromažďování nebo, pokud údaje nejsou získávány od subjektu údajů, v přiměřené lhůtě v závislosti na okolnostech případu. Jestliže mohou být údaje legitimně sděleny jinému příjemci, měl by být subjekt údajů informován o prvním sdělení údajů tomuto příjemci. Pokud správce hodlá údaje zpracovat pro jiný účel, než je účel, pro který byly údaje shromážděny, měl by poskytnout subjektu údajů informace o tomto jiném účelu a další nezbytné informace ještě před uvedeným dalším zpracováním. Pokud z důvodu využití různých zdrojů nemůže být subjektu údajů sdělen původ údajů, měly by být informace poskytnuty všeobecně.

- (50) Tuto povinnost však není třeba ukládat v případech, kdy subjekt údajů již uvedené informace obdržel nebo kdy zaznamenání či sdělení údajů je výslovně stanoveno právními předpisy nebo kdy poskytnutí těchto informací subjektu údajů není možné nebo by vyžadovalo neúměrné úsilí. Posledně uvedená možnost by mohla platit zejména v případě zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro (...) historické, statistické nebo vědecké účely; z tohoto hlediska lze přihlédnout k počtu subjektů údajů, ke stáří údajů, jakož i k přijatým vhodným zárukám.
- (51) Fyzická osoba by měla mít právo na přístup ke shromážděným údajům, které se jí týkají, a měla by moci toto právo snadno a v přiměřených intervalech uplatňovat, aby byla o jejich zpracování informována a mohla si ověřit zákonnost zpracování. *To zahrnuje právo jednotlivců na přístup k osobním údajům o svém zdravotním stavu, například k údajům ve své lékařské dokumentaci, která obsahuje například informace o diagnóze, výsledky vyšetření, posudky ošetřujících lékařů a údaje o veškeré léčbě a provedených ošetřeních nebo zákrocích.* Každý subjekt údajů by proto měl mít právo vědět a být informován zejména o tom, za jakým účelem se údaje zpracovávají, případně jak dlouho budou uchovávány, kdo jsou příjemci údajů, v čem spočívá logika automatického zpracování údajů a jaké mohou být důsledky takového zpracování přinejmenším v případech, kdy je zpracování založeno na profilování. Tímto právem by neměla být dotčena práva a svobody ostatních, například obchodní tajemství nebo duševní vlastnictví a zejména autorské právo chránící programové vybavení. Zohlednění těchto skutečností by ovšem nemělo vést k tomu, že by subjektu údajů byly odepřeny všechny informace. Pokud správce zpracovává velké množství informací týkajících se subjektu údajů, může požádat, aby před poskytnutím informací subjekt údajů konkrétně uvedl, kterých informací nebo činností zpracovávání se jeho žádost týká.
- (52) Správce by měl využít všech vhodných opatření k ověření identity subjektu údajů, který žádá o přístup, zejména v souvislosti s on-line službami a elektronickými identifikátory. (...) Součástí identifikace by měla být digitální identifikace subjektu údajů, například prostřednictvím mechanismu autentizace na základě stejných pověřovacích údajů, které subjekt údajů používá pro přihlášení k on-line službám poskytovaným správcem údajů. Správce by neměl uchovávat osobní údaje pouze za tím účelem, aby mohl reagovat na případné žádosti.

- (53) Fyzická osoba by měla mít právo na opravu osobních údajů, které se jí týkají, a „právo být zapomenuta“, pokud uchovávání těchto údajů není v souladu s tímto nařízením nebo s právními předpisy Unie či členského státu, kterým správce podléhá. Subjekty údajů by především měly mít právo na to, aby jejich osobní údaje byly vymazány a nebyly dále zpracovávány, pokud tyto údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány, pokud subjekty údajů odvolaly svůj souhlas se zpracováním nebo pokud vznesly námitku proti zpracování osobních údajů, které se jich týkají, nebo pokud zpracování jejich osobních údajů není slučitelné s tímto nařízením z jiných důvodů. Toto právo je obzvláště důležité v případech, kdy subjekt údajů dal svůj souhlas v dětském věku, aniž by si byl plně vědom rizik spojených se zpracováním údajů, a později chce tyto osobní údaje zejména na internetu odstranit. Subjekt údajů by měl mít možnost toto právo uplatnit bez ohledu na skutečnost, že již není dítě. Další uchovávání údajů by však mělo být zákonné, pokud je to nezbytné k uplatnění práva svobody projevu a informací, z důvodu splnění právní povinnosti, provádění určitého úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, pro archivační účely ve veřejném zájmu, pro (...) historické, statistické a vědecké účely nebo pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků.
- (54) Aby bylo v on-line prostředí posíleno „právo být zapomenut“, mělo by být rovněž rozšířeno právo na výmaz takovým způsobem, aby správce, který zveřejnil osobní údaje, měl povinnost informovat správce, kteří tyto údaje zpracovávají(...) o nezbytnosti vymazat veškeré odkazy na dané osobní údaje či veškeré jejich kopie nebo replikace.

S cílem zajistit poskytnutí výše uvedených informací by měl správce v případě údajů, za jejichž zveřejnění je odpovědný, učinit (...) vhodné kroky, včetně technických opatření, a to s přihlédnutím k dostupné technologii a prostředkům, které má k dispozici. (...)

- (54a) Způsoby, jak omezit zpracování osobních údajů, by mohly mimo jiné zahrnovat dočasný přesun vybraných údajů do jiného systému zpracování nebo zneprístupnění vybraných údajů uživatelům nebo dočasné odstranění zveřejněných údajů z internetových stránek. V systémech automatického zpracování by omezení zpracování osobních údajů mělo být v zásadě zajištěno technickými prostředky; skutečnost, že zpracování osobních údajů je omezeno, by měla být v systému vyznačena tak, aby bylo zjevné, že zpracování osobních údajů je omezeno.
- (55) Aby měl subjekt údajů větší kontrolu nad vlastními údaji (...), měl by v případě, kdy se osobní údaje zpracovávají automaticky, mít též právo získat osobní údaje, které se ho týkají, a které poskytl správci, ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu a předat je jinému správci.

Toto právo by se mělo uplatnit v případě, kdy subjekt údajů poskytl osobní údaje na základě svého souhlasu nebo při plnění smlouvy. Nemělo by se uplatňovat v případě, kdy je zpracování založeno na jiném právním důvodu, než je souhlas nebo smlouva. Vzhledem ke své povaze by toto právo nemělo být uplatňováno vůči správcům, kteří zpracovávají údaje v rámci výkonu veřejné moci. Proto by se nemělo uplatňovat zejména v případě, kdy je zpracování osobních údajů nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce, nebo pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.

Právo subjektu údajů předat osobní údaje nevytváří povinnost správců zavést nebo zachovávat technicky kompatibilní systémy zpracování údajů.

Pokud se určitý soubor osobních údajů týká více než jednoho subjektu údajů, právem předat údaje by neměly být dotčeny požadavky na zákonnost zpracování osobních údajů týkajících se jiného subjektu údajů v souladu s tímto nařízením. Tímto právem by rovněž nemělo být dotčeno právo subjektu údajů dosáhnout výmazu osobních údajů a omezení uvedeného práva podle tohoto nařízení, a zejména pak by toto právo nemělo znamenat výmaz osobních údajů týkajících se daného subjektu údajů, které tento subjekt údajů poskytl v rámci plnění smlouvy, v rozsahu, v němž jsou tyto údaje nezbytné pro plnění dané smlouvy, a po dobu nezbytně nutnou pro toto plnění. (...)

- (56) V případech, kdy by osobní údaje mohly být oprávněně zpracovávány (...), neboť toto zpracovávání je nezbytné pro výkon úkolů vykonávaných ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, nebo z důvodu (...) oprávněných zájmů správce nebo třetí strany, měl by každý dotčený subjekt údajů přesto mít právo vznést námitku proti zpracování údajů, které se týkají jeho konkrétní situace. Mělo by být povinností správce, aby prokázal, že jeho závažné oprávněné zájmy mohou převažovat nad zájmy nebo základními právy a svobodami subjektu údajů.
- (57) Pokud jsou osobní údaje zpracovávány pro účely přímého marketingu, měl by mít subjekt údajů právo bezplatně, jednoduše a účinně vznést proti tomuto zpracování námitku, ať už se jedná o prvotní nebo další zpracování.

(58) Subjekt údajů by měl mít právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí hodnotícího osobní aspekty týkající se jeho osoby (...), které vychází výlučně z automatického zpracování a které pro něj má právní účinky nebo se jej významně dotýká, jako je automatické zamítnutí online žádosti o úvěr nebo postupy elektronického náboru bez jakéhokoliv lidského zásahu. Takové zpracování zahrnuje rovněž „profilování“, jehož podstatou je jakákoliv forma automatického zpracování osobních údajů hodnotící osobní aspekty vztahující se k určité fyzické osobě, zejména za účelem analýzy či předvídání aspektů souvisejících s pracovním výkonem, ekonomickou situací, zdravotním stavem, osobními preferencemi nebo zájmy, spolehlivostí nebo chováním, místem pobytu či pohybu, pokud má pro danou osobu právní účinky nebo se jí významně dotýká. Rozhodování založené na takovém zpracování, včetně profilování, by ovšem mělo být umožněno, pokud jej povolují právní předpisy Unie nebo členského státu, kterým správce podléhá, mimo jiné pro účely sledování podvodů a daňových úniků a jejich předcházení a s cílem zajistit bezpečnost a spolehlivost služby poskytované správcem, nebo pokud je nezbytné pro uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo pokud k tomu subjekt údajů dal svůj výslovný souhlas. V každém případě by takové zpracování mělo být spojeno s vhodnými zárukami, včetně konkrétních informací subjektu údajů a práva na lidský zásah, práva vyjádřit svůj názor, získat vysvětlení ohledně rozhodnutí učiněného po takovém posouzení a práva toto rozhodnutí napadnout. V zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k subjektu údajů a s ohledem na konkrétní okolnosti a kontext, za kterých se dané osobní údaje zpracovávají, by měl správce použít odpovídající matematické nebo statistické postupy profilování, zavést technická a organizační opatření, která zejména zajistí opravu faktorů vedoucích k nepřesnosti údajů a minimalizaci rizika chyb, a zabezpečit osobní údaje takovým způsobem, který zohledňuje potenciální rizika pro zájmy a práva subjektu údajů a který mimo jiné předchází diskriminačním účinkům vůči jednotlivcům na základě rasy nebo etnického původu, politických názorů, náboženského vyznání nebo přesvědčení, členství v odborových organizacích, genetických údajů nebo zdravotního stavu, sexuální orientace nebo orientace, která vede k opatřením, jež mají takový dopad. Automatické rozhodování a profilování založené na zvláštních kategoriích osobních údajů by mělo být povoleno pouze za určitých podmínek.

(58a) Na profilování jako takové se vztahují (obecná) pravidla tohoto nařízení upravující zpracování osobních údajů (právní důvody zpracování, zásady ochrany údajů atd.) s konkrétními zárukami (například povinnost provést v některých případech posouzení dopadu nebo ustanovení týkající se konkrétních informací, které mají být dotčené osobě poskytnuty). Evropská rada pro ochranu údajů by měla mít možnost vydat v této souvislosti pokyny.

(59) Právní předpisy Unie nebo členských států mohou zavést omezení určitých zásad a práva na informace, na přístup, na opravu a na výmaz nebo práva na přenositelnost údajů, práva vznést námitku, opatření založených na profilování, jakož i omezení týkající se sdělování případů narušení bezpečnosti osobních údajů subjektu údajů nebo určitých souvisejících povinností správců, pokud je to v demokratické společnosti nutné a přiměřené pro zachování veřejné bezpečnosti, mimo jiné pro ochranu lidských životů zejména v reakci na přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy, pro předcházení trestným činům a porušování deontologických pravidel regulovaných povolání a jejich vyšetřování a stíhání, a rovněž pokud je to nutné s ohledem na jiné veřejné zájmy Unie nebo členského státu, zejména jednání se o důležitý hospodářský či finanční zájem Unie nebo členského státu, vedení veřejných rejstříků z důvodů obecného veřejného zájmu, dalšího zpracovávání archivovaných osobních údajů s cílem poskytnout konkrétní informace související s politickým chováním za bývalého totalitního režimu nebo s ohledem na ochranu subjektu údajů či práv a svobod ostatních, včetně sociální ochrany, veřejného zdraví a humanitárních účelů, jako je výkon úkolu svěřeného Mezinárodnímu hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce (...). Tato omezení by měla být v souladu s požadavky stanovenými v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

(59a) Žádné ustanovení tohoto nařízení by se nemělo odchylovat od (...) výsadního práva na nezpřístupňování důvěrných informací Mezinárodního výboru Červeného kříže podle mezinárodního práva, které se uplatňuje v soudních a správních řízeních. (...)

- (60) Měla by být stanovena odpovědnost správce za jakékoliv zpracování osobních údajů prováděné správcem nebo jeho jménem. Správce by měl být zejména (...) povinen zavést vhodná opatření a být schopen doložit, že (...) činnosti zpracovávání jsou v souladu s tímto nařízením (...). Tato opatření by měla zohledňovat povahu, rozsah, kontext a účely zpracování a riziko pro práva a svobody fyzických osob.
- (60a) Tato rizika s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti mohou vyplynout ze zpracování údajů, které by mohlo vést k fyzické, materiální nebo morální škodě, zejména v případech, kdy by zpracování mohlo vést k diskriminaci, krádeži či zneužití identity, finanční ztrátě, poškození pověsti, ztrátě důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím, neoprávněnému zrušení pseudonymizace nebo jakémukoliv jinému významnému hospodářskému či společenskému znevýhodnění; nebo kdy by subjekty údajů mohly být zbaveny svých práv a svobod nebo možnosti kontrolovat své osobní údaje; nebo kdy jsou zpracovávány osobní údaje, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborových organizacích, a kdy jsou zpracovávány genetické údaje či údaje týkající se zdravotního stavu či sexuálního života nebo odsouzení v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření; kdy jsou za účelem vytvoření či využití osobních profilů vyhodnocovány osobní aspekty, zejména prostřednictvím analýzy a odhadu aspektů týkajících se pracovních výsledků, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí nebo zájmů, spolehlivosti nebo chování, místa pobytu a pohybu; kdy jsou zpracovávány osobní údaje zranitelných osob, především dětí; kdy je zpracováván velký objem osobních údajů a zpracování se dotýká velkého počtu subjektů údajů (...).
- (60b) Pravděpodobnost a závažnost rizika by měly být určeny s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování údajů. Riziko by mělo být hodnoceno na základě objektivního posouzení, které stanoví, zda operace zpracování údajů představují vysoké riziko. Vysoké riziko je zvláštní riziko ohrožení práv a svobod fyzických osob (...).

(60c) Pokyny pro zavádění vhodných opatření a pro prokázání souladu s požadavky tímto správcem nebo zpracovatelem, zejména pokud jde o zjištění rizika souvisejícího se zpracováním, jeho posouzení z hlediska původu, povahy, pravděpodobnosti a závažnosti, a stanovení osvědčených postupů ke snížení rizika by mohly být obsaženy především ve schválených kodexech chování, schválených osvědčeních, směrnících Evropské rady pro ochranu údajů nebo prostřednictvím pokynů poskytnutých inspektorem ochrany údajů. Evropská rada pro ochranu údajů může rovněž vydávat pokyny týkající se operací zpracování, u nichž se má za to, že je nepravděpodobné, že by mohly představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, a stanovovat, jaká opatření mohou být v takových případech k řešení podobného rizika postačující. (...)

(61) Pro ochranu práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je třeba přijmout vhodná technická a organizační opatření, aby se zajistilo splnění požadavků vyplývajících z tohoto nařízení. Aby správce mohl prokázat soulad s tímto nařízením, měl by stanovit interní politiky a zavést vhodná opatření, která splňují zejména zásady ochrany údajů již od návrhu a standardního nastavení ochrany údajů. Tato opatření by mohla mimo jiné spočívat v minimalizaci zpracování osobních údajů, (...) co nejrychlejší pseudonymizaci osobních údajů, transparentnosti s ohledem na funkce a zpracování osobních údajů, umožnění subjektům údajů monitorovat zpracování údajů a umožnění správcům vytvářet a zlepšovat bezpečnostní prvky. Pokud jde o vývoj, koncepci, výběr a používání aplikací, služeb a produktů, které jsou buď založeny na zpracování osobních údajů nebo osobní údaje za účelem plnění svých úkolů zpracovávají, je třeba zhotovitele produktů, služeb a aplikací vybízet k tomu, aby při vývoji a koncipování těchto produktů, služeb a aplikací zohledňovali právo na ochranu údajů a brali náležitý ohled na současný stav techniky s cílem zajistit, aby správci a zpracovatelé mohli plnit své povinnosti v oblasti ochrany údajů.

(62) Ochrana práv a svobod subjektů údajů, jakož i odpovědnost správců a zpracovatelů, mimo jiné i pokud jde o monitorování ze strany orgánů dozoru a o jejich opatření, vyžadují, aby byly v tomto nařízení jasně rozděleny povinnosti, včetně případů, kdy správce určuje účely (...) a prostředky zpracování společně s jinými správci nebo kdy je zpracovávání prováděno jménem správce.

(63) Pokud správce, který není usazen v Unii, zpracovává osobní údaje subjektů údajů, které mají bydliště v Unii, a tyto činnosti zpracovávání souvisejí s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů nebo se sledováním jejich chování v Unii, (...) měl by jmenovat svého zástupce, ledaže by (...) zpracovávání prováděné správcem bylo příležitostné a bylo by nepravděpodobné, že by s ohledem na svou povahu, rozsah, kontext a účely mohlo představovat riziko pro práva a svobody subjektů údajů, nebo ledaže by správce byl orgánem veřejné správy nebo veřejnoprávním subjektem (...). Zástupce by měl jednat jménem správce a mohou se něj obracet jakékoliv orgány dozoru. Zástupce by měl být výslovně jmenován na základě písemného zmocnění správcem, aby jednal jeho jménem v souvislosti s povinnostmi správce stanovenými tímto nařízením. Jmenováním tohoto zástupce není dotčena odpovědnost správce podle tohoto nařízení. Zástupce by měl vykonávat své úkoly podle zmocnění uděleného správcem, mimo jiné by měl spolupracovat s příslušnými orgány dozoru při jakémkoliv úkonu prováděném s cílem zajistit soulad s tímto nařízením. Vůči jmenovanému zástupci by se v případě neplnění povinností ze strany správce měla uplatnit opatření k vynucení práva.

(63a) S cílem zajistit soulad s požadavky tohoto nařízení v případě zpracování prováděného zpracovatelem jménem správce by správce měl zpracováním pověřit pouze zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky, zejména pokud jde o odborné znalosti, spolehlivost a zdroje, že zavedou technická a organizační opatření, která budou splňovat požadavky tohoto nařízení, včetně požadavků na bezpečnost zpracování. (...) Jednou z možností, jak prokázat, že správce plní příslušné povinnosti, je dodržování schváleného kodexu chování nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení ze strany zpracovatele. Provádění zpracování zpracovatelem by se mělo řídit smlouvou nebo jiným právním aktem v rámci právních předpisů Unie nebo členského státu, které by zavazovaly zpracovatele vůči správci a v nichž by byl stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účely zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, s přihlédnutím ke konkrétním úkolům a povinnostem zpracovatele v rámci zpracování, jež má být provedeno, a k riziku pro práva a svobody subjektů údajů.

Správce a zpracovatel se mohou rozhodnout, že použijí individuální smlouvu nebo standardní smluvní ustanovení, která přijme buď přímo Komise, nebo orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti a poté Komise, nebo která jsou součástí osvědčení uděleného v rámci mechanismu pro vydávání osvědčení. Po dokončení zpracování jménem správce by zpracovatel měl osobní údaje vrátit nebo vymazat, jestliže se nepožaduje uchování údajů podle právních předpisů Unie nebo členského státu, jimž zpracovatel podléhá.

(64) (...)

(65) Aby byl prokázán soulad s tímto nařízením, měl by správce nebo zpracovatel vést záznamy o všech kategoriích činností zpracovávání, za které nese odpovědnost. Každý správce a zpracovatel by měl být povinen spolupracovat s orgánem dozoru a na jeho žádost mu tyto záznamy zpřístupnit, aby na jejich základě mohly být operace zpracování monitorovány.

- (66) Aby byla zachována bezpečnost a zabránilo se zpracování údajů, které by bylo v rozporu s tímto nařízením, měl by správce nebo zpracovatel posoudit (...) riziko spojené se zpracováním a přijmout opatření ke zmírnění tohoto rizika. Tato opatření by měla zajistit náležitou úroveň bezpečnosti, včetně důvěrnosti, s ohledem na dostupnou technologii a náklady na (...) provádění v souvislosti s rizikem a povahou osobních údajů, které mají být chráněny. (...) Při posuzování rizika pro bezpečnost údajů by se měla vzít v úvahu rizika, která představuje zpracování údajů, jako náhodné nebo nezákonné zničení, ztráta, pozměňování, neoprávněné zveřejnění nebo zpřístupnění odesílaných, uložených nebo jiným způsobem zpracovaných osobních údajů, které by mohlo zejména vést k fyzické, hmotné nebo morální újmě.
- (66a) S cílem přispět k zajištění souladu s tímto nařízením v případech, kdy je pravděpodobné, že operace zpracování budou představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, by měl být správce odpovědný za provedení posouzení dopadu na ochranu údajů, aby vyhodnotil zejména původ, povahu, zvláštnost a závažnost tohoto rizika. Výsledek posouzení by měl být zohledněn při rozhodování o vhodných opatřeních, která by měla být přijata s cílem prokázat, že zpracování osobních údajů je v souladu s tímto nařízením. Pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů vyplývá, že operace zpracování představují vysoké riziko, které správce nemůže vhodnými opatřeními zmírnit, s ohledem na dostupné technologie a náklady na provedení, měl by být před zpracováním konzultován orgán dozoru.

- (67) Není-li odpovídajícím způsobem a včas řešeno porušení ochrany osobních údajů, může to jednotlivým osobám způsobit (...) fyzickou, hmotnou či morální újmu, jako je ztráta kontroly nad jejich osobními údaji nebo omezení jejich (...) práv, diskriminace, krádež nebo zneužití identity, finanční ztráta, neoprávněné zrušení pseudonymizace, poškození pověsti, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoliv jiné hospodářské či společenské znevýhodnění dotčených osob. (...) Proto jakmile správce zjistí, že došlo k (...) porušení ochrany osobních údajů, kteřé by mohlo způsobit (...) fyzickou, hmotnou či morální újmu, měl by toto porušení oznámit orgánu dozoru bez zbytečného odkladu, pokud možno do 72 hodin. Pokud není možné tak učinit do 72 hodin, měly by být v oznámení vysvětleny důvody prodlevy. Fyzické osoby, na jejichž práva a svobody by porušení ochrany mohlo mít závažný dopad, by měly být bez zbytečného odkladu vyrozuměny, aby mohly učinit potřebné kroky. (...) Oznámení by mělo popisovat povahu daného případu porušení ochrany osobních údajů a obsahovat doporučení pro příslušnou osobu, jak případné nežádoucí účinky zmírnit. Oznámení by mělo být subjektům údajů učiněno co možná nejdříve a v úzké spolupráci s orgánem dozoru a podle pokynů tohoto orgánu nebo jiných příslušných orgánů (např. donucovacích orgánů). Například (...) v případě potřeby zmenšit bezprostřední riziko způsobení újmy je nutné subjekty údajů neprodleně informovat, zatímco v situaci, kdy je zapotřebí zavést vhodná opatření s cílem zabránit tomu, aby porušení ochrany pokračovalo nebo aby docházelo k podobným případům porušení, může být opodstatněna delší lhůta.
- (68) (...) Je třeba zjistit, zda byla zavedena veškerá vhodná technická ochranná a organizační opatření, aby se okamžitě stanovilo, zda došlo k porušení ochrany osobních údajů, a aby byly orgán dozoru a subjekt údajů neprodleně informovány (...). Skutečnost, že oznámení bylo provedeno bez zbytečného odkladu, se stanoví zejména s ohledem na povahu a závažnost daného porušení a jeho důsledky a nežádoucí účinky pro subjekt údajů. Takové oznámení může vést k zásahu orgánu dozoru v souladu s jeho úkoly a pravomocemi stanovenými v tomto nařízení.

- (68a) Oznámení o porušení ochrany osobních údajů dotčenému subjektu údajů by nemělo být nutné, pokud správce zavedl náležitá technická ochranná opatření a tato opatření byla použita u osobních údajů, jichž se toto porušení ochrany týká. Tato technická ochranná opatření by měla zahrnovat ta, která údaje činí nesrozumitelnými pro všechny osoby, které nejsou oprávněny k přístupu k těmto údajům, zejména prostřednictvím zakódování osobních údajů.(...)
- (69) Při vytváření podrobných pravidel týkajících se formy a postupů oznamování případů narušení ochrany osobních údajů by měly být náležitě zohledněny okolnosti případu, včetně otázky, zda byly osobní údaje chráněny vhodnými technickými ochrannými opatřeními, jež pravděpodobnost zneužití totožnosti a jiných forem zneužívání účinně omezují. Tato pravidla a postupy by navíc měly vzít v úvahu oprávněné zájmy donucovacích orgánů v případech, kdy by předčasné zveřejnění mohlo zbytečně ztížit vyšetřování okolností narušení.
- (70) Směrnice 95/46/ES stanovila obecnou povinnost oznamovat zpracování osobních údajů orgánům dozoru. Jelikož tato povinnost přináší administrativní a finanční zátěž, nepřispěla ve všech případech ke zlepšení ochrany osobních údajů. Proto by měla být tato nerozlišující obecná oznamovací povinnost zrušena a nahrazena účinnými postupy a mechanismy, které by se místo toho zaměřovaly na takové typy operací zpracování, jež mohou s ohledem na svoji povahu, rozsah, *kontext* a účely (...) představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob. K těmto typům mohou náležet takové operace zpracování, při nichž jsou zejména používány nové technologie nebo které jsou zcela nového druhu a u nichž správce dosud neprovedl posouzení dopadu na ochranu údajů, nebo které se staly nezbytnými s ohledem na čas, který uplynul od prvotního zpracování.

(70a) V těchto případech by měl správce (...) před zpracováním provést posouzení dopadu na ochranu údajů s cílem posoudit konkrétní pravděpodobnost a závažnost vysokého rizika a zohlednit přitom povahu, rozsah, kontext a účely zpracování a zdroje rizika; toto posouzení by mělo zejména obsahovat zamýšlená opatření, záruky a mechanismy pro snížení tohoto rizika a pro zajištění ochrany osobních údajů a prokázání souladu s tímto nařízením.

(71) To by mělo platit zejména pro (...) rozsáhlé operace zpracování, jež mají sloužit ke zpracovávání značného množství osobních údajů na regionální, celostátní nebo nadnárodní úrovni a jež by mohly mít dopad velkého počtu subjektů údajů a u nichž je pravděpodobné, že budou představovat vysoké riziko, například vzhledem k jejich citlivosti, pokud se v souladu s dosaženou úrovní technických znalostí použije ve velkém rozsahu nová technologie, jakož i pro jiné operace zpracování, které představují vysoké (...) riziko pro práva a svobody subjektů údajů, zejména v případech, kdy s ohledem na tyto operace je pro subjekty údajů obtížnější uplatnit svá práva. Posouzení dopadu na ochranu údajů by mělo být vypracováno i v případech, kdy se údaje zpracovávají za účelem přijetí rozhodnutí o konkrétních osobách v návaznosti na jakékoliv systematické a rozsáhlé hodnocení osobních aspektů týkajících se fyzických osob na základě profilování těchto údajů nebo v návaznosti na zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, biometrických údajů, nebo údajů o odsouzení v trestních věcech a o trestných činech či souvisejících bezpečnostních opatřeních. Posouzení dopadu na ochranu údajů je rovněž zapotřebí v případě monitorování veřejně přístupných prostor prováděného ve velké rozsahu, zejména pokud se k němu používá optických elektronických přístrojů, nebo v případě jakýchkoliv jiných operací, kdy má příslušný orgán dozoru za to, že je pravděpodobné, že zpracování bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, zejména proto, že tyto operace brání subjektům údajů v uplatňování některého z jejich práv nebo v používání některé služby či smlouvy, nebo proto, že jsou prováděny systematicky a ve velkém rozsahu. Zpracování (...) osobních údajů bez ohledu na objem nebo povahu údajů by nemělo být považováno za zpracování velkého rozsahu, jestliže je zpracování těchto údajů chráněno služebním tajemstvím (...), jako je například zpracování osobních údajů pacientů nebo klientů jednotlivými lékaři, zdravotnickými pracovníky, nemocnicemi nebo advokáty. V těchto případech by posouzení dopadu na ochranu údajů nemělo být povinné.

- (72) Za určitých okolností může být vhodné a z hospodářského hlediska smysluplné, aby předmět posouzení dopadu na ochranu údajů byl širší a nevztahoval se pouze na jeden projekt, například když orgány veřejné správy nebo veřejnoprávní subjekty mají v úmyslu vytvořit společnou aplikaci nebo platformu zpracování, nebo když několik správců hodlá zavést společnou aplikaci nebo zpracovatelské prostředí pro celé průmyslové odvětví nebo pro určitý segment nebo pro široce užívanou horizontální činnost.
- (73) Posouzení dopadu na ochranu údajů může vypracovat orgán veřejné správy nebo veřejnoprávní subjekt, pokud takové posouzení dopadu nebylo vypracováno již v souvislosti s přijetím vnitrostátního právního předpisu, na jehož základě orgán veřejné správy nebo veřejnoprávní subjekt plní své úkoly a který dané operace zpracování nebo soubor operací upravuje.
- (74) Pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů vyplývá, že zpracování by i přes zamýšlené záruky, bezpečnostní opatření a mechanismy ke zmenšení rizika představovalo vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob (...), a pokud je správce toho názoru, že riziko nelze zmenšit prostředky přiměřenými z hlediska dostupných technologií a nákladů na provedení, je třeba před zahájením zpracování konzultovat orgán dozoru. Je pravděpodobné, že toto vysoké (...) riziko vznikne v souvislosti s určitým typem zpracování údajů a určitým rozsahem a četností zpracování, což rovněž může vést ke vzniku (...) škody nebo (...) zásahu do práv a svobod subjektu údajů. Orgán dozoru by měl na žádost o konzultaci reagovat ve stanovené lhůtě. Skutečností, že orgán dozoru v této lhůtě nezareaguje, by však neměl být dotčen žádný zásah tohoto orgánu prováděný v souladu s jeho úkoly a pravomocemi stanovenými v tomto nařízení, včetně pravomoci zakázat zpracování. V rámci tohoto procesu konzultací může být výsledek posouzení dopadu na ochranu údajů, které bylo provedeno v souvislosti s daným zpracováním podle článku 33, předložen orgánu dozoru, zejména zamýšlená opatření ke zmírnění rizika pro práva a svobody fyzických osob.
- (74a) Zpracovatel by měl být v případě potřeby a na požádání správci nápomocen při zajišťování dodržování povinností vyplývajících z provádění posouzení dopadu na ochranu údajů a z předběžné konzultace orgánu dozoru.

- (74b) V průběhu příprav legislativního nebo regulačního opatření, jímž bude stanoveno zpracování osobních údajů (...), by měla rovněž proběhnout konzultace s orgánem dozoru, aby byl zajištěn soulad zamýšleného zpracování s tímto nařízením a zejména zmírněno související riziko pro subjekt údajů.
- (75) Pokud je zpracování prováděno ve veřejném sektoru nebo pokud jej v soukromém sektoru provádí velký podnik nebo pokud hlavní činnosti tohoto podniku bez ohledu na jeho velikost zahrnují operace zpracování, jež vyžadují pravidelné a systematické monitorování, může být správci nebo zpracovateli při sledování toho, zda je v rámci podniku zajištěn soulad s tímto nařízením, nápomocna osoba s odbornými znalostmi v oblasti právních předpisů a postupů týkajících se ochrany údajů. Tito inspektoři ochrany údajů, bez ohledu na to, zda se jedná o zaměstnance správce, by měli být schopni plnit své povinnosti a úkoly nezávisle.
- (76) Sdružení nebo jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů by měly být vybízeny k tomu, aby v mezích tohoto nařízení vypracovaly kodexy chování s cílem usnadnit účinné uplatňování tohoto nařízení, a to při zohlednění zvláštní povahy zpracování prováděného v některých odvětvích a specifických potřeb mikropodniků a malých a středních podniků. Tyto kodexy chování by zejména mohly upřesňovat povinnosti správců a zpracovatelů s přihlédnutím k riziku, které ze zpracování pravděpodobně vyplyne pro práva a svobody fyzických osob.
- (76a) Při vypracovávání kodexu chování nebo při jeho změně či rozšíření by sdružení a jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů měly konzultovat s příslušnými zúčastněnými stranami, pokud možno i se subjekty údajů, a měly by zohledňovat návrhy a stanoviska vyjádřené v reakci na tyto konzultace.
- (77) S cílem zvýšit transparentnost a lépe zajistit soulad s tímto nařízením je třeba vybízet k zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení, jakož i pečeti a známek dokládajících ochranu údajů, aby subjekty údajů mohly u příslušných produktů a služeb rychle posoudit úroveň ochrany údajů.

- (78) Pro rozvoj mezinárodního obchodu a mezinárodní spolupráce jsou nezbytné přeshraniční toky osobních údajů do zemí mimo Unii a do mezinárodních organizací a z těchto zemí a organizací. Nárůst těchto toků s sebou přinesl nové výzvy a obavy týkající se ochrany osobních údajů. Pokud jsou však osobní údaje předávány z Unie správcům, zpracovatelům nebo jiným příjemcům ve třetích zemích nebo mezinárodním organizacím, neměla by být úroveň ochrany jednotlivých osob zaručená v Unii tímto nařízením oslabována, a to i v případech dalšího předávání osobních údajů ze třetích zemí nebo mezinárodních organizací správcům, zpracovatelům ve stejné nebo jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. V každém případě lze předávání do třetích zemí a mezinárodních organizací provádět pouze za plného dodržování tohoto nařízení. K předávání může docházet pouze tehdy, pokud s výhradou ostatních ustanovení tohoto nařízení správce nebo zpracovatel splňují podmínky stanovené v kapitole V.
- (79) Tímto nařízením nejsou dotčeny mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a třetími zeměmi o předávání osobních údajů včetně vhodných záruk pro subjekty údajů. Členské státy mohou uzavřít mezinárodní dohody, které zahrnují předání osobních údajů třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, pokud takové dohody nemají dopad na toto nařízení nebo jakákoliv jiná ustanovení práva EU a obsahují záruky pro ochranu práv subjektů údajů.

- (80) Komise může (...) s účinkem pro celou Unii rozhodnout, že určité třetí země nebo území či stanovené odvětví, jako je soukromý sektor nebo jedno či více určitých hospodářských odvětví v dané třetí zemi, nebo určitá mezinárodní organizace zajišťují přiměřenou úroveň ochrany údajů, a tímto způsobem ve vztahu k třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, které jsou považovány za schopné poskytovat takovou úroveň ochrany, zajišťují právní jistotu a jednotné uplatňování práva v celé Unii. V těchto případech mohou být osobní údaje do těchto zemí předávány, aniž by bylo třeba získat nějaké zvláštní povolení.
- (81) V souladu se základními hodnotami, na kterých je Unie založena a mezi něž patří zejména ochrana lidských práv, by Komise měla při svém hodnocení třetí země nebo území nebo stanoveného odvětví ve třetí zemi zohlednit skutečnost, jak daná třetí země dodržuje zásady právního státu a přístupu ke spravedlnosti, jakož i mezinárodní normy a standardy v oblasti lidských práv a příslušné obecné a odvětvové právní předpisy, včetně právních předpisů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany a národní bezpečnosti, jakož i veřejného pořádku a trestního práva. Přijetí rozhodnutí o přiměřenosti ohledně určitého území nebo stanoveného odvětví ve třetí zemi by mělo zohlednit jasná a objektivní kritéria, jako jsou určité činnosti týkající se zpracování údajů a oblast působnosti právních norem a právních předpisů platných v dané třetí zemi. Třetí země by měla nabídnout záruky, které zajistí odpovídající úroveň ochrany, zejména pokud jsou údaje zpracovávány v jednom nebo více konkrétních odvětvích. Třetí země by zejména měla zajistit účinný dohled nad ochranou údajů a měla by stanovit mechanismy spolupráce s evropskými orgány na ochranu údajů, přičemž subjektům údajů by měla být poskytnuta účinná a vymahatelná práva a účinné správní a soudní opravné prostředky.

(81a) Vedle mezinárodních závazků, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, by měla Komise zohlednit rovněž povinnosti vyplývající z účasti dané třetí země nebo mezinárodní organizace na mnohostranných nebo regionálních systémech zejména ve vztahu k ochraně osobních údajů, jakož i provádění těchto povinností. Zohledněno by mělo být zejména přistoupení dané třetí země k úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat a jejímu dodatkovému protokolu. Komise by měla při posuzování úrovně ochrany ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích konzultovat Evropskou radu pro ochranu údajů.

(81b) Komise by měla sledovat fungování rozhodnutí o úrovni ochrany v určité třetí zemi nebo na určitém území nebo ve stanoveném odvětví v rámci třetí země, nebo v mezinárodní organizaci, včetně rozhodnutí přijatých na základě čl. 25 odst. 6 nebo čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES. Komise by měla v přiměřené lhůtě vyhodnotit fungování posledně uvedených rozhodnutí a veškerá předmětná zjištění sdělovat výboru ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011, jak je stanoveno v rámci tohoto nařízení.

(82) Komise může (...) konstatovat, že třetí země nebo území nebo stanovené odvětví v rámci třetí země nebo určitá mezinárodní organizace (...) již nezajišťuje přiměřenou úroveň ochrany údajů. Předávání osobních údajů této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci by tudíž mělo být zakázáno, ledaže by byly splněny požadavky článků 42 až 44. V tomto případě by měly být stanoveny konzultace mezi Komisí a těmito třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Komise by měla včas informovat třetí zemi nebo mezinárodní organizaci o důvodech a zahájit s ní konzultace za účelem nápravy situace.

(83) Nebude-li přijato rozhodnutí o přiměřenosti, měl by správce nebo zpracovatel v zájmu odstranění nedostatků v oblasti ochrany údajů ve třetí zemi přijmout opatření, která subjektu údajů poskytnou náležité záruky. Tyto náležité záruky mohou spočívat ve využívání závazných podnikových pravidel, standardních ustanovení o ochraně údajů přijatých Komisí, standardních ustanovení o ochraně údajů přijatých orgánem dozoru nebo ad hoc smluvních ustanovení schválených orgánem dozoru nebo jiných vhodných a přiměřených opatření opodstatněných na základě všech okolností spojených s jednou nebo několika operacemi předávání údajů a schválených orgánem dozoru. Tyto záruky by měly zajistit splnění požadavků na ochranu údajů a práva subjektů údajů, včetně práva na účinné správní či soudní opravné prostředky. Měly by se týkat zejména souladu s obecnými zásadami pro zpracování osobních údajů, dostupnosti vymahatelných práv subjektu údajů a účinných právních opravných prostředků a zásad ochrany údajů, a to již od návrhu a ve standardním nastavení. Předání mohou provést rovněž veřejné orgány nebo subjekty s veřejnými orgány nebo subjekty ve třetích zemích nebo s mezinárodními organizacemi s odpovídajícími povinnostmi nebo funkcemi, a to i na základě ustanovení, která mají být vložena do správních ujednání, jako je memorandum o porozumění. Povolení příslušného orgánu dozoru by mělo být obdrženo, jestliže jsou záruky předloženy v právně nezávazných správních ujednáních.

- (84) Skutečnost, že správci a zpracovatelé mohou používat standardní ustanovení o ochraně údajů přijatá Komisí nebo orgánem dozoru, by neměla správcům ani zpracovatelům bránit v tom, aby zahrnuli standardní ustanovení o ochraně údajů i do rozsáhlejších smluv, včetně smlouvy mezi zpracovatelem a dalším zpracovatelem, nebo doplnili jiná ustanovení či další záruky, pokud tyto nejsou v přímém nebo nepřímém rozporu se standardními smluvními ustanoveními přijatými Komisí nebo orgánem dozoru nebo pokud se nedotýkají základních práv či svobod subjektů údajů.
- (85) Skupina společností nebo skupina podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost by měla mít možnost používat pro mezinárodní předávání údajů z Unie organizacím ve stejné skupině společností nebo podniků schválená závazná podniková pravidla, pokud tato pravidla obsahují základní zásady a vymahatelná práva v zájmu zajištění náležitých záruk pro předávání nebo kategorie předávání osobních údajů.
- (86) Měla by být stanovena možnost předávat údaje za určitých okolností, pokud subjekt údajů dal svůj výslovný souhlas nebo pokud je předávání příležitostné v souvislosti se smluvními či právními nároky, bez ohledu na to, zda v rámci soudního řízení nebo správního či mimosoudního postupu, včetně řízení před regulačními orgány. Rovněž by měla být stanovena možnost převádět údaje, pokud je to nutné z důležitých důvodů veřejného zájmu stanovených právními předpisy Unie nebo členských států nebo pokud je předávání prováděno z rejstříku zřízeného na základě právních předpisů a určeného k nahlédnutí pro veřejnost nebo osoby s oprávněným zájmem. V tomto případě by se takové předání nemělo týkat všech údajů ani celých kategorií údajů obsažených v rejstříku a jestliže je rejstřík určený k nahlédnutí pro osoby s oprávněným zájmem, mělo by být předání uskutečněno pouze tehdy, pokud o to tyto osoby požádají nebo mají být příslušnými příjemci.

(87) Tato pravidla by se měla uplatnit zejména v případech, kdy je předání údajů vyžadováno a je nutné z důležitých důvodů veřejného zájmu, například v případech mezinárodní výměny údajů (...) mezi orgány pro hospodářskou soutěž, daňovými či celními správami, orgány finančního dohledu, útvary příslušnými v oblasti sociálního zabezpečení nebo veřejného zdraví, například v případě vysledování kontaktů pro nakažlivé choroby nebo za účelem omezení nebo odstranění dopingu ve sportu (...). Předání osobních údajů by mělo být považováno za zákonné rovněž tehdy, pokud je nezbytné pro ochranu životně důležitého zájmu subjektu údajů nebo jiné osoby, včetně fyzické integrity nebo života, není-li subjekt údajů schopen udělit souhlas. V případě neexistence rozhodnutí o přiměřenosti může právo Unie nebo členského státu z důležitých důvodů veřejného zájmu výslovně stanovit omezení předání konkrétních kategorií údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Členské státy by taková ustanovení měly oznámit Komisi. Jakékoliv předání osobních údajů subjektu údajů, který není fyzicky nebo právně způsobilý udělit souhlas s předáním, mezinárodní humanitární organizaci, jako je národní společnost Červeného kříže nebo mezinárodní výbor Červeného kříže, za účelem vykonání úkolu svěřeného Mezinárodnímu hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce na základě ženevských úmluv nebo práce na věrném uplatňování mezinárodního humanitárního práva použitelného v ozbrojených konfliktech lze považovat za nezbytné z důležitého důvodu veřejného zájmu nebo z důvodu životně důležitého zájmu subjektu údajů.

(88) Předání, která nelze označit za rozsáhlá nebo častá, by rovněž mohla být uskutečňována pro účely oprávněných zájmů správce nebo zpracovatele, pokud nad těmito zájmy nepřevažují zájmy nebo práva a svobody subjektu údajů a pokud správce či zpracovatel posoudil všechny okolnosti daného předání údajů. Správce nebo zpracovatel by měl zvážit zvláště povahu údajů, účel a dobu trvání navrhovaného zpracování, jakož i situaci v zemi původu, v dané třetí zemi a v zemi konečného určení a přijaté vhodné záruky pro ochranu základních práv a svobod fyzických osob, pokud jde o zpracování jejich osobních údajů. Při zpracování údajů pro účely historiografického, statistického a vědeckého výzkumu by měla být zohledněna oprávněná očekávání společnosti ohledně zvyšování znalostí. Při posouzení, zda je předání rozsáhlé nebo časté, je třeba vzít v úvahu objem osobních údajů a počet subjektů údajů, jakož i skutečnost, zda k předávání dochází příležitostně, nebo pravidelně.

- (89) V případech, kdy Komise nepřijala rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany údajů ve třetí zemi, by měl správce nebo zpracovatel využít řešení, která subjektům údajů poskytnou záruku, že i po předání údajů budou nadále požívat základních práv a záruk, pokud jde o zpracování jejich údajů v Unii.
- (90) Některé třetí země přijímají zákony, nařízení a jiné právní nástroje, které mají přímo upravovat zpracovávání údajů fyzickými a právníckými osobami spadajícími do pravomoci členských států. Extraterritoriální používání těchto zákonů, nařízení a jiných právních nástrojů může být v rozporu s mezinárodním právem a znesnadnit zajištění ochrany fyzických osob zaručené v Unii tímto nařízením. Předávání údajů by mělo být povoleno jen tehdy, jsou-li splněny podmínky předávání údajů do třetích zemí stanovené v tomto nařízení. Tak tomu může být například v případě, kdy je sdělení údajů nezbytné z důležitého důvodu veřejného zájmu, jenž je uznán v právních předpisech Unie nebo členského státu, které se na správce vztahují. (...)
- (91) Předávání osobních údajů přes hranice mimo území Unie může znamenat pro fyzické osoby zvýšené riziko, že nebudou moci uplatňovat svá práva na ochranu údajů, a zejména se chránit před nezákonným použitím nebo zveřejněním těchto informací. Zároveň se může stát, že orgány dozoru nebudou schopny vyřizovat stížnosti nebo provádět šetření týkající se činnosti prováděných za hranicemi svého státu. Překážkou pro jejich úsilí o přeshraniční spolupráci mohou být také nedostatečné preventivní a nápravné pravomoci, nejednotné právní řády a praktické překážky, například omezené zdroje. Proto je třeba podporovat užší spolupráci mezi orgány dozoru zabývajícími se ochranou údajů s cílem napomoci jim při výměně informací a provádění šetření ve spolupráci s příslušnými mezinárodními partnery. Pro účely vypracování mechanismů mezinárodní spolupráce s cílem usnadnit a poskytovat vzájemnou mezinárodní pomoc při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů by si Komise a orgány dozoru měly při činnostech souvisejících s výkonem svých pravomocí vyměňovat informace a spolupracovat s příslušnými orgány ve třetích zemích, na základě reciprocity a v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, včetně ustanovení obsažených v kapitole V.

- (92) Zřízení orgánů dozoru zmocněných ke zcela nezávislému plnění úkolů a výkonu pravomocí v členských státech je zásadním prvkem ochrany osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů. Členské státy mohou zřídit více než jeden orgán dozoru, aby zohlednily svoji ústavní, organizační a administrativní strukturu.
- (92a) Nezávislost orgánů dozoru by neměla znamenat, že u těchto orgánů nemůže být použit mechanismus kontroly nebo sledování, pokud jde o jejich finanční výdaje. Stejně tak neznamená, že orgány dozoru nemohou být podrobeny soudnímu přezkumu.
- (93) Pokud členský stát zřídit několik orgánů dozoru, měl by právním předpisem zavést mechanismy, které by zajistily účinnou účast těchto orgánů dozoru v mechanismu jednotnosti. Tento členský stát by měl zejména jmenovat orgán dozoru, jenž bude fungovat jako jediné kontaktní místo pro účinnou účast těchto orgánů v mechanismu, s cílem zajistit rychlou a plynulou spolupráci s ostatními orgány dozoru, Evropskou radou pro ochranu údajů a Komisí.
- (94) Každému orgánu dozoru by měly být poskytnuty (...) finanční a lidské zdroje, prostory a infrastruktura, které jsou zapotřebí pro účinné vykonávání jeho úkolů, včetně úkolů souvisejících se vzájemnou pomocí a spoluprací s jinými orgány dozoru v celé Unii. Každý orgán dozoru by měl mít samostatný roční rozpočet, který může být součástí celkového státního rozpočtu.
- (95) Obecné podmínky pro člena nebo členy orgánu dozoru by měly být v každém členském státě upraveny právním předpisem a zejména by měly stanovit, že tito členové by měli být jmenováni parlamentem nebo vládou nebo hlavou státu členského státu nebo nezávislým subjektem pověřeným podle práva členského státu, aby jmenování transparentním způsobem prováděl. V zájmu zajištění nezávislosti orgánu dozoru by se jeho člen nebo členové měli zdržet jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou jejich funkce a během svého funkčního období by neměli vykonávat žádnou placenou ani neplacenou pracovní činnost neslučitelnou s touto funkcí. (...)

- (95a) Každý orgán dozoru by měl být na území svého vlastního členského státu příslušný k výkonu pravomocí a plnění úkolů, které mu byly svěřeny v souladu s tímto nařízením. To by se mělo týkat zejména zpracovávání v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele na území jejich vlastního členského státu, zpracovávání osobních údajů prováděného orgány veřejné moci nebo soukromými subjekty jednajícími ve veřejném zájmu, zpracovávání dotýkajícího se subjektů údajů na jeho území nebo zpracovávání prováděného správcem či zpracovatelem, který není usazen v Evropské unii, v případě zacílení na subjekty údajů mající bydliště na jeho území. To by dále mělo zahrnovat vyřizování stížností podaných subjekty údajů, provádění šetření ohledně uplatňování nařízení, zvyšování povědomí veřejnosti o rizicích, pravidlech, zárukách a právech, pokud jde o zpracování osobních údajů.
- (96) Orgány dozoru by měly sledovat uplatňování ustanovení tohoto nařízení a přispívat k jejich jednotnému uplatňování v celé Unii s cílem chránit fyzické osoby v souvislosti se zpracováváním jejich osobních údajů a usnadnit volný pohyb osobních údajů v rámci vnitřního trhu. Za tímto účelem by toto nařízení mělo orgánům dozoru uložit povinnost spolupracovat mezi sebou a s Komisí a k této spolupráci je zmocnit, aniž by byla zapotřebí jakákoliv dohoda mezi členskými státy o poskytování vzájemné pomoci nebo o takové spolupráci.

(97) Pokud ke zpracování osobních údajů dochází v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii a tento správce nebo zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě, nebo pokud zpracování prováděné v rámci činností jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii se podstatně dotýká či pravděpodobně dotkne subjektů údajů ve více než jednom členském státě, pak úlohu vedoucího orgánu by měl plnit orgán dozoru pro hlavní provozovnu správce či zpracovatele nebo pro jedinou provozovnu správce či zpracovatele. Měl by spolupracovat s ostatními dotčenými orgány vzhledem k tomu, že správce nebo zpracovatel má na území jejich členského státu provozovnu, že subjekty údajů mající bydliště na jejich území jsou podstatně dotčeny, nebo že u těchto orgánů byla podána stížnost. Rovněž v případě, kdy subjekt údajů nemající bydliště v daném členském státě podal stížnost, pak orgánem dozoru, u něž byla taková stížnost podána, by také měl být dotčený orgán dozoru. V rámci svých úkolů vydávat pokyny k veškerým otázkám týkajícím se uplatňování tohoto nařízení může Evropská rada pro ochranu údajů vydávat pokyny zejména ohledně kritérií, která je třeba zohlednit za účelem zjištění, zda jsou daným zpracováním podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě, a ohledně toho, co se rozumí relevantní a odůvodněnou námitkou.

(97a) Vedoucí orgán by měl být příslušný k přijímání závazných rozhodnutí o opatřeních, aby tak uplatnil pravomoci, které mu byly svěřeny na základě ustanovení tohoto nařízení. Ve své funkci vedoucího orgánu by orgán dozoru měl do rozhodovacího procesu úzce zapojit dotčené orgány dozoru a jejich činnost koordinovat. V případech, kdy se rozhodne o zamítnutí stížnosti subjektu údajů zcela či částečně, měl by toto rozhodnutí přijmout orgán dozoru, u něž byla stížnost podána.

- (97b) Rozhodnutí by mělo být odsouhlaseno společně vedoucím orgánem dozoru a dotčenými orgány dozoru, mělo by být určeno hlavní či jediné provozovně správce nebo zpracovatele a mělo by být pro správce i zpracovatele závazné. Správce nebo zpracovatel by měl přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s tímto nařízením a provádění rozhodnutí oznámeného vedoucím orgánem dozoru hlavní provozovně správce nebo zpracovatele, pokud jde o zpracování prováděné v Unii.
- (97c) Žádný orgán dozoru, (...) který nejedná jako vedoucí orgán dozoru, by měl být příslušný k projednávání místních případů, kdy správce nebo zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě, kdy se však předmět určitého zpracování týká pouze zpracování prováděného v jediném členském státě a zahrnuje pouze subjekty údajů v tomto jediném členském státě, například jsou-li předmětem zpracování údaje o zaměstnancích v konkrétním zaměstnaneckém kontextu určitého členského státu. V takových případech by měl orgán dozoru o této záležitosti neprodleně informovat vedoucí orgán dozoru. Po obdržení těchto informací by vedoucí orgán dozoru měl rozhodnout, zda se bude danou záležitostí zabývat v rámci mechanismu jediného kontaktního místa, či zda by se jí měl na místní úrovni zabývat orgán dozoru, který vedoucí orgán dozoru informoval. Při rozhodování o tom, zda se bude záležitostí zabývat, by měl vedoucí orgán dozoru zohlednit, zda se v členském státě orgánu dozoru, který jej informoval, nachází provozovna správce nebo zpracovatele, s cílem zajistit účinný výkon rozhodnutí vůči správci nebo zpracovateli. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se záležitostí zabývat bude, měl by mít orgán dozoru, který jej informoval, možnost předložit návrh rozhodnutí, které by vedoucí orgán dozoru měl v nejvyšší míře zohlednit při přípravě svého návrhu rozhodnutí v rámci mechanismu jediného kontaktního místa.
- (98) Pravidla týkající se vedoucího orgánu dozoru a mechanismu jediného kontaktního místa by se neměla vztahovat na případy, kdy zpracování provádějí orgány veřejné moci nebo soukromé subjekty jednající ve veřejném zájmu. V takových případech by jediným orgánem dozoru příslušným k výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny podle tohoto nařízení, měl být orgán dozoru členského státu, v němž je orgán veřejné moci či soukromý subjekt usazen.

(99) (...)

(100) Aby se zajistilo jednotné sledování a prosazování tohoto nařízení v celé Unii, měly by mít orgány dozoru v každém členském státě tytéž úkoly a účinné pravomoci, včetně pravomoci provádět šetření, ukládat nápravná opatření a sankce, vydávat povolení a poskytovat poradenství, zejména v případech stížností fyzických osob, a aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů pověřených stíháním podle vnitrostátních právních předpisů, pravomoci upozorňovat soudní orgány na porušení tohoto nařízení nebo se obrátit na soud. Tyto pravomoci by měly zahrnovat rovněž pravomoc zakázat zpracování, ohledně kterého je daný orgán konzultován. Členské státy mohou vymezit další úkoly související s ochranou osobních údajů podle tohoto nařízení. Pravomoci orgánů dozoru (...) by měly být vykonávány v souladu s náležitými procesními zárukami stanovenými v právních předpisech Unie a členských států, nestranně, spravedlivě a v přiměřených lhůtách. Každé opatření by zejména mělo být vhodné, nezbytné a přiměřené, aby byl s přihlédnutím k okolnostem každého individuálního případu zajištěn soulad s tímto nařízením, mělo by respektovat právo všech osob být vyslechnuty dříve, než bude přijato jakékoliv jednotlivé opatření, které by na ně mělo nepříznivý dopad, a nemělo by pro dotčené osoby znamenat zbytečné náklady a přílišné obtíže. Vyšetřovací pravomoci, pokud jde o přístup do prostor, by měly být vykonávány v souladu s příslušnými požadavky vnitrostátního procesního práva, jako je například požadavek obstatat si předem soudní povolení.

Každé právně závazné opatření orgánu dozoru by mělo mít písemnou formu, být jasné a jednoznačné, uvádět orgán dozoru, který jej vydal, a datum jeho vydání, mělo by být opatřeno podpisem vedoucího či člena orgánu dozoru vedoucím k tomu zmocněného a obsahovat odůvodnění opatření a odkaz na právo na účinnou právní ochranu. Tím by však neměly být vyloučeny další požadavky podle vnitrostátního procesního práva. Přijetí takového právně závazného rozhodnutí znamená, že může dojít k soudnímu přezkumu v členském státě orgánu dozoru, který rozhodnutí přijal.

(101)(...)

(101a) Pokud orgán dozoru, jemuž byla stížnost podána, není vedoucím orgánem dozoru, měl by vedoucí orgán dozoru s tímto orgánem dozoru, jemuž byla stížnost podána, úzce spolupracovat v souladu s ustanoveními o spolupráci a jednotnosti obsaženými v tomto nařízení. V těchto případech by vedoucí orgán dozoru měl při přijetí opatření s právními účinky, včetně uložení správních pokut, v maximální míře zohlednit stanovisko orgánu dozoru, jemuž byla stížnost podána a jenž by měl i nadále mít pravomoc provádět společně s příslušným orgánem dozoru jakékoliv šetření na území svého členského státu.

(101b) Orgán dozoru, jenž obdržel stížnost nebo odhalil situace, které představují možné porušení nařízení, nebo byl o těchto situacích informován jiným způsobem, by měl usilovat o smírné řešení, a nebude-li v tomto úsilí úspěšný, měl by uplatnit veškerou škálu svých pravomocí v případech, kdy jako vedoucí orgán dozoru pro činnosti zpracování prováděné správcem nebo zpracovatelem by měl jednat jiný orgán dozoru, ale kdy konkrétní předmět stížnosti nebo možné porušení se týkají pouze činností zpracování prováděných správcem či zpracovatelem v tom členském státě, v němž byla stížnost podána nebo zjištěno možné porušení, a daná záležitost se podstatným způsobem nedotýká či pravděpodobně nedotkne subjektů údajů v dalších členských státech. Mělo by sem mimo jiné patřit zvláštní zpracování prováděné na území členského státu orgánu dozoru nebo zpracování týkající se subjektů údajů na území tohoto členského státu nebo zpracování prováděné v souvislosti s nabídkou zboží nebo služeb konkrétně zaměřenou na subjekty údajů na území členského státu orgánu dozoru, nebo zpracování, které musí být posouzeno s ohledem na příslušné právní závazky podle vnitrostátních právních předpisů.

(102) Činnosti orgánů dozoru, jejichž cílem je zvyšování povědomí veřejnosti, by měly zahrnovat specifická opatření zaměřená na správce a zpracovatele, včetně mikropodniků, malých a středních podniků, jakož i na fyzické osoby zejména v kontextu vzdělávání.

- (103) Orgány dozoru by si při plnění svých úkolů měly být vzájemně nápomocny, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování a prosazování tohoto nařízení na vnitřním trhu. Pokud orgán dozoru, který požádal o vzájemnou pomoc a kterému dožadovaný orgán dozoru do jednoho měsíce od obdržení žádosti neodpověděl, přijme prozatímní opatření, mělo by toto prozatímní opatření být řádně odůvodněno a být pouze dočasné povahy.
- (104) Každý orgán dozoru by měl mít právo účastnit se společných operací orgánů dozoru. Dožadovaný orgán dozoru by měl mít povinnost odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě.
- (105) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení v celé Unii, měl by být zaveden mechanismus jednotnosti pro spolupráci mezi orgány dozoru (...). Tento mechanismus by se měl použít především tehdy, má-li orgán dozoru v úmyslu přijmout opatření s právními účinky, pokud jde o úkony zpracování, které se podstatným způsobem dotýkají významného počtu subjektů údajů v několika členských státech (...). Měl by se použít také v případě, kdy *dotčený* orgán dozoru nebo Komise žádají, aby byla daná záležitost projednána v rámci mechanismu jednotnosti. Tímto mechanismem by neměla být dotčena jiná opatření, která by Komise mohla přijmout při výkonu svých pravomocí podle Smluv.
- (106) Při použití mechanismu jednotnosti by Evropská rada pro ochranu údajů měla ve stanovené lhůtě vydat stanovisko, pokud tak rozhodne (...) většina jejích členů nebo pokud o to požádá *dotčený* orgán dozoru či Komise. Evropská rada pro ochranu údajů by rovněž měla být zmocněna k přijímání právně závazných rozhodnutí v případě sporů mezi orgány dozoru. Pro tyto účely by měla vydávat v zásadě se souhlasem dvoutřetinové většiny svých členů právně závazná rozhodnutí v jasně vymezených případech, kdy mezi orgány dozoru existují protikladná stanoviska, zejména v rámci mechanismu spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a *dotčenými* orgány dozoru, pokud jde o podstatu věci, především o to, zda došlo k porušení nařízení či nikoli.
- (107)(...)

- (108) Může se vyskytnout naléhavá potřeba konat z důvodu ochrany práv a svobod subjektů údajů, zejména pokud hrozí, že výkon některého z práv subjektu údajů by mohl být značně ztížen. Orgán dozoru by proto při použití mechanismu jednotnosti měl mít možnost přijmout dočasná opatření se stanovenou dobou platnosti.
- (109) Použití tohoto mechanismu by mělo být podmínkou legality opatření s právními účinky přijatého orgánem dozoru v těch případech, kdy je jeho použití povinné. V ostatních případech s přeshraničním rozměrem by se měl použít mechanismus spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a dotčenými orgány dozoru a dotčené orgány dozoru by si na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni mohly poskytovat vzájemnou pomoc a provádět společné úkony, aniž by mechanismus jednotnosti použily.
- (110) Za účelem podpory důsledného uplatňování tohoto nařízení by Evropská rada pro ochranu údajů měla být zřízena jako nezávislý subjekt Unie. Aby mohla Evropská rada pro ochranu údajů plnit své cíle, měla by mít právní subjektivitu. Evropskou radu pro ochranu údajů by měl zastupovat její předseda. Měla by nahradit pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou směrnicí 95/46/ES. Jejimi členy by měli být vedoucí orgánů dozoru všech členských států nebo jejich zástupci(...). Na její činnosti by se měla podílet i Komise *a evropský inspektor ochrany údajů*, avšak bez hlasovacího práva. Evropská rada pro ochranu údajů by měla přispívat k jednotnému uplatňování tohoto nařízení v celé Unii, například poskytovat Komisi poradenství, zejména ohledně úrovně ochrany ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích, a podporovat spolupráci orgánů dozoru v celé Unii. Evropská rada pro ochranu údajů by měla při plnění svých úkolů jednat nezávisle.

- (110a) Evropské radě pro ochranu údajů by měl být nápomocen sekretariát, jehož služby zajistí sekretariát evropského inspektora ochrany údajů. Zaměstnanci sekretariátu evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením by měli své úkoly plnit výhradně na základě pokynů a pod vedením předsedy Evropské rady pro ochranu údajů. Zaměstnanci by měli být organizačně odděleni v případě všech služeb nezbytných pro nezávislé fungování Evropské rady pro ochranu údajů.
- (111) Každý subjekt údajů by měl mít právo podat stížnost orgánu dozoru, zejména v členském státě, kde má své obvyklé bydliště, a mít právo na účinný soudní opravný prostředek v souladu s článkem 47 Listiny základních práv, jestliže se tento subjekt údajů domnívá, že byla porušena jeho práva podle tohoto nařízení, nebo pokud orgán dozoru na stížnost nereaguje, stížnost zcela či částečně neuznal či zamítl, nebo pokud nekoná, přestože je to nutné z důvodu ochrany práv subjektu údajů. Šetření, které následuje po podání stížnosti, by mělo být s výhradou soudního přezkumu provedeno v rozsahu, jenž je v daném případě přiměřený. Orgán dozoru by měl subjekt údajů v přiměřené lhůtě informovat o pokroku při řešení stížnosti a o jeho výsledku. Subjekt údajů by měl být průběžně informován v případě, kdy je v dané věci zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru. S cílem usnadnit podávání stížností by každý orgán dozoru měl přijmout určitá opatření, například poskytnout formulář pro předkládání stížnosti, který lze vyplnit i elektronicky, aniž by byly vyloučeny další komunikační prostředky.
- (112) Pokud se subjekt údajů domnívá, že jeho práva podle tohoto nařízení byla porušena, měl by být oprávněn pověřit určitý subjekt, organizaci nebo sdružení, jejichž cílem je chránit práva a zájmy subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich osobních údajů a jež byly řádně zřízeny podle právních předpisů některého členského státu, aby podaly jeho jménem stížnost k orgánu dozoru nebo uplatnily právo na soudní opravný prostředek jménem subjektů údajů. Členské státy mohou stanovit, že tyto subjekty, organizace nebo sdružení by měly mít právo podat nezávisle na mandátu obdrženého od subjektu údajů v daném členském státě stížnost nebo by měly mít právo na účinný opravný prostředek, pokud mají důvod se domnívat, že(...) došlo k porušení práva subjektu údajů v důsledku zpracovávání osobních údajů, které není v souladu s tímto nařízením. Tyto subjekty, organizace nebo sdružení nesmí požadovat jménem subjektu údajů náhradu škody.

(113) Každá fyzická nebo právnická osoba má právo podat žalobu na neplatnost rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů u Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) za podmínek stanovených v článku 263 SFEU. Jakožto orgány, jimž jsou taková rozhodnutí určena, dotčené orgány dozoru, které chtějí tato rozhodnutí napadnout, musejí v souladu s článkem 263 SFEU žalobu podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byla rozhodnutí oznámena. Pokud se rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů bezprostředně a osobně dotýkají správce, zpracovatele nebo stěžovatele, mohou tyto osoby podat žalobu na neplatnost těchto rozhodnutí a měly by tak v souladu s článkem 263 SFEU učinit ve lhůtě dvou měsíců od jejich zveřejnění na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů. Aniž je dotčeno toto právo podle článku 263 SFEU, měla by mít každá fyzická nebo právnická osoba právo na účinný soudní opravný prostředek u příslušného vnitrostátního soudu proti rozhodnutím orgánu dozoru, která vůči ní zakládají právní účinky. Taková rozhodnutí se týkají zejména výkonu vyšetřovacích, nápravných a povolovacích pravomocí ze strany orgánu dozoru nebo neuznání či zamítnutí stížností. Toto právo se však nevztahuje na další opatření orgánů dozoru, která nejsou právně závazná, jako jsou stanoviska vydávaná orgánem dozoru nebo poradenství poskytované orgánem dozoru. Řízení proti orgánu dozoru by mělo být zahájeno u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen, a mělo by probíhat podle vnitrostátního procesního práva tohoto členského státu. Tyto soudy by měly vykonávat pravomoc v plném rozsahu, která by měla zahrnovat soudní pravomoc posuzovat všechny skutkové a právní otázky, které jsou pro jimi projednávaný spor relevantní. Pokud orgán dozoru neuznal nebo zamítl stížnost, může se stěžovatel obrátit na soudy v tomtéž členském státě. Pokud jde o soudní opravné prostředky související s uplatňováním tohoto nařízení, vnitrostátní soudy, které zvažují rozhodnutí o otázce nezbytné pro vydání jejich rozsudku, mohou, nebo v případě uvedeném v článku 267 SFEU musejí, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu práva Unie včetně tohoto nařízení.

Kromě toho pokud je rozhodnutí orgánu dozoru, kterým se provádí rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů, napadeno u vnitrostátního soudu a předmětem sporu je platnost daného rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů, nemá tento vnitrostátní soud pravomoc prohlásit rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů za neplatné, nýbrž se musí v případě, že rozhodnutí považuje za neplatné, obrátit ohledně otázky platnosti na Soudní dvůr v souladu s článkem 267 SFEU, jak jej Soudní dvůr vyložil ve věci *Foto-frost*¹. Vnitrostátní soud se však nemůže s otázkou platnosti rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů obrátit na Soudní dvůr na žádost fyzické či právnické osoby, která měla možnost podat žalobu na neplatnost tohoto rozhodnutí, zejména pokud se jí rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýkalo, avšak ve lhůtě stanovené v článku 263 SFEU tak neučinila.

(113a) Domnívá-li se soud vedoucí řízení proti rozhodnutí orgánu dozoru, že před příslušným soudem v jiném členském státě je vedeno řízení týkající se stejného zpracování, jako je například stejný předmět, pokud jde o zpracování prováděné stejným správcem nebo zpracovatelem, nebo stejný důvod činnosti, měl by tento soud kontaktovat, aby ověřil existenci takových souvisejících řízení. Není-li související řízení před soudem v jiném členském státě dosud vyřízeno, mohou všechny soudy, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, svá řízení přerušit nebo se mohou na žádost zúčastněné strany příslušnosti vzdát ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, jestliže je soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, příslušný pro daná řízení a spojení těchto souvisejících řízení je podle práva státu tohoto soudu přípustné. Má se za to, že řízení spolu navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

(114) (...)

(115) (...)

¹ Věc C-314/85.

(116) Při řízeních proti správci nebo zpracovateli by žalobce měl mít možnost volby, zda podá žalobu u soudů členského státu, kde má správce nebo zpracovatel provozovnu nebo kde má subjekt údajů bydliště, s výjimkou případů, kdy je správce orgánem veřejné moci, který jedná v rámci výkonu veřejné moci.

(117) (...)

(118) Veškeré škody, které mohou osobám vzniknout v důsledku zpracování, které není v souladu s tímto nařízením, by měly být nahrazeny správcem nebo zpracovatelem, kteří by však měli být odpovědnosti zproštěni, pokud prokáží, že za škodu nenesou žádným způsobem odpovědnost (...) Výklad pojmu „škoda“ by měl být široký a opírat se o judikaturu Soudního dvora Evropské unie při plném zohlednění cílů tohoto nařízení. Tím nejsou dotčeny jakékoliv nároky uplatňované v případě škody vycházející z porušení jiných pravidel stanovených v právních předpisech Unie nebo členského státu. (...)

Odkazuje-li se na zpracování, které není v souladu s tímto nařízením, je zahrnuto rovněž zpracování, které není v souladu s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými v souladu s tímto nařízením a vnitrostátními právními předpisy upřesňujícími pravidla tohoto nařízení.

Subjekty údajů by měly obdržet plnou a účinnou náhradu škody, která jim vznikla. Jsou-li správci nebo zpracovatelé zapojeni do téhož zpracování, měl by každý správce nebo zpracovatel nést odpovědnost za celkovou škodu. Jsou-li však tyto správci nebo zpracovatelé v souladu s vnitrostátními právními předpisy spojeni v tomtéž řízení, může být náhrada škody rozvržena podle odpovědnosti každého správce nebo zpracovatele za škodu způsobenou zpracováním, za podmínky, že je zajištěno úplné a účinné odškodnění subjektu údajů, jemuž škoda vznikla. Kterýkoli správce nebo zpracovatel, který (...) uhradil plnou náhradu škody, může následně zahájit soudní řízení proti jiným správcům nebo zpracovatelům zapojeným do téhož zpracování.

(118a) Jsou-li v tomto nařízení obsažena zvláštní pravidla o soudní příslušnosti, zejména pokud jde o řízení týkající se žádosti o opravný prostředek, včetně odškodnění, vedené proti správci nebo zpracovateli, nemělo by uplatnění těchto zvláštních pravidel být dotčeno obecnými pravidly o soudní příslušnosti, jako jsou například pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 1215/2012.

(118b) S cílem posílit prosazování pravidel tohoto nařízení mohou být za jakékoli jeho porušení uloženy sankce a správní pokuty, a to kromě nebo namísto vhodných opatření uložených orgánem dozoru podle tohoto nařízení. V méně závažných případech porušení nebo pokud by pokuta, která bude pravděpodobně uložena, představovala pro fyzickou osobu nepřiměřenou zátěž, může být namísto pokuty uděleno napomenutí. Náležitě by se však měla zohlednit povaha, závažnost a doba trvání porušení, úmyslný charakter porušení, kroky, které byly učiněny s cílem zmírnit způsobenou škodu, míra odpovědnosti nebo jakékoli relevantní předchozí porušení, způsob, jakým se orgán dozoru o daném porušení dozvěděl, dodržování opatření, která byla vůči správci nebo zpracovateli nařízena, dodržování kodexu chování nebo jakýkoli jiný přitěžující nebo polehčující faktor. Uložení sankcí a správních pokut by mělo podléhat náležitým procesním zárukám v souladu s obecnými zásadami právních předpisů Unie a Listiny základních práv, včetně účinné právní ochrany a řádného řízení. Neumožňuje-li právo členského státu uložení správních pokut, takový členský stát se může zdržet stanovení správních pokut za porušení tohoto nařízení, pokud tato porušení již na základě jeho vnitrostátního práva podléhají trestním sankcím s tím, že je zaručeno, že tyto trestní sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující, se zohledněním úrovně správních pokut stanovených v tomto nařízení.

(119) Členské státy mohou stanovit pravidla týkající se trestních sankcí za porušení tohoto nařízení, včetně porušení vnitrostátních pravidel přijatých podle tohoto nařízení a v jeho mezích. Tyto trestní sankce mohou rovněž zahrnovat odebrání zisků získaných na základě porušení tohoto nařízení. Uložení trestních sankcí za porušení těchto vnitrostátních pravidel a správních pokut by však nemělo vést k porušení zásady *ne bis in idem*, jak ji vykládá Soudní dvůr.

(120) Aby byly posíleny a harmonizovány správní pokuty za porušení tohoto nařízení, měl by každý orgán dozoru mít pravomoc udělit správní pokuty. V tomto nařízení by měly být uvedeny přestupky, maximální hranice a kritéria pro stanovení souvisejících správních pokut, jež by měl v každém jednotlivém případě určit příslušný orgán dozoru při zohlednění všech příslušných okolností konkrétní situace s náležitým přihlédnutím zejména k povaze, závažnosti a době trvání daného porušení a k jeho důsledkům a opatřením přijatým v zájmu zajištění souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení a v zájmu prevence či zmírnění důsledků tohoto porušení. Jsou-li pokuty uloženy osobám, které nejsou obchodním podnikem, orgán dozoru by měl při rozhodování o odpovídající výši pokuty zohlednit obecnou úroveň příjmů v daném členském státě. K prosazování důsledného uplatňování správních pokut je možné využít rovněž mechanismus jednotnosti. Zda a do jaké míry by se měly správní pokuty vztahovat na orgány veřejné moci, by měl určit členský stát. Uložení správní pokuty nebo varování nemá vliv na uplatňování dalších pravomocí orgánů dozoru nebo dalších sankcí podle tohoto nařízení.

(120a) Nejsou-li správní pokuty harmonizovány tímto nařízením nebo v případě potřeby v jiných případech, jako jsou závažná porušení tohoto nařízení, měly by členské státy zavést systém, který zajistí uložení účinných, přiměřených a odrazujících pokut. Povaha těchto pokut (trestních nebo správních) by měla být stanovena vnitrostátními právními předpisy.

(121) Právní předpisy členských států by měly uvést pravidla upravující svobodu projevu a informací, včetně žurnalistického, akademického, uměleckého nebo literárního projevu, do souladu s právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení. Na zpracovávání osobních údajů prováděné pro účely žurnalistiky nebo akademického, uměleckého či literárního projevu by se měly vztahovat odchylky nebo výjimky z některých ustanovení tohoto nařízení, je-li to nutné za účelem uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací, jak to zaručuje článek 11 Listiny základních práv Evropské unie. To by mělo platit zejména pro zpracovávání osobních údajů v audiovizuální oblasti a ve zpravodajských a tiskových archivech. Členské státy by proto měly přijmout legislativní opatření, která by měla stanovit výjimky a odchylky nezbytné pro vyvážení těchto základních práv. Členské státy by měly tyto výjimky a odchylky přijímat s ohledem na obecné zásady, práva subjektu údajů, správce a zpracovatele, předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, nezávislé orgány dozoru, spolupráci a jednotné použití. Pokud se tyto výjimky a odchylky v jednotlivých členských státech liší, mělo by se použít vnitrostátní právo členského státu, kterému podléhá správce. Aby byl zohledněn význam práva na svobodu projevu v každé demokratické společnosti, je třeba vykládat pojmy související s touto svobodou, například žurnalistika, šířeji. (...)

(121a) Toto nařízení umožňuje, aby při provádění ustanovení v něm uvedených byla zohledněna zásada přístupu veřejnosti k úředním dokumentům. Přístup veřejnosti k úředním dokumentům lze považovat za veřejný zájem. Osobní údaje v dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci nebo veřejnoprávního subjektu, by měl mít možnost tento orgán či subjekt zpřístupnit veřejnosti, pokud je toto zpřístupnění stanoveno v právních předpisech Unie nebo členského státu, jimž tento orgán nebo subjekt podléhá. Tyto právní předpisy by měly zajišťovat soulad přístupu veřejnosti k úředním dokumentům a opakovaného použití informací veřejného sektoru s právem na ochranu osobních údajů, a mohou proto stanovit nezbytné odchylky od pravidel tohoto nařízení. Odkaz na orgány veřejné moci a veřejnoprávní subjekty by v tomto kontextu měl zahrnovat všechny orgány nebo jiné subjekty, na něž se vztahují právní předpisy členských států o přístupu veřejnosti k dokumentům. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru ponechává nedotčenu a nijak neovlivňuje úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle právních předpisů Unie a jednotlivých členských států, a zejména nemění povinnosti a práva podle tohoto nařízení. Uvedená směrnice by se zejména neměla vztahovat na dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a na části dokumentů přístupné podle těchto režimů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

(122) (...)

(123) (...)

(124) Vnitrostátní právní předpisy nebo kolektivní smlouvy (včetně „podnikových dohod“) mohou stanovit zvláštní pravidla, která upraví zpracovávání osobních údajů zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním, zejména za účelem nábory, plnění pracovní smlouvy včetně plnění povinností stanovených zákonem nebo kolektivními smlouvami, řízení, plánování a organizace práce, za účelem zajištění rovnosti a různorodosti na pracovišti, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, dále za účelem individuálního a kolektivního výkonu a požívání práv a výhod spojených se zaměstnáním a za účelem ukončení zaměstnaneckého poměru.

(125) Zpracovávání osobních údajů pro historiografické, statistické nebo vědecké účely (...) a pro účely archivace ve veřejném zájmu (...) by mělo kromě obecných zásad a zvláštních pravidel obsažených v tomto nařízení, zejména pokud jde o podmínky pro zákonné zpracování, také splňovat jiné příslušné právní předpisy, upravující například klinická hodnocení. Další zpracování osobních údajů pro historiografické, statistické a vědecké účely a pro účely archivace ve veřejném zájmu (...) by nemělo být považováno za neslučitelné s účely, pro které byly údaje původně shromažďovány, a tyto údaje mohou být za těmito účely zpracovávány po delší období, než bylo k původnímu účelu nezbytné (...). Členské státy by měly mít v souvislosti se zpracováváním osobních údajů pro historiografické, statistické nebo vědecké účely a pro účely archivace možnost stanovit, za zvláštních podmínek a se zavedením vhodných záruk pro subjekty údajů, upřesnění a odchylky k požadavkům na informace a k právům na přístup, opravu a výmaz, právu být zapomenut, k právu na omezení zpracování a k právu na přenositelnost údajů, jakož i k právu vznést námitku (...). Dané podmínky a záruky mohou být podmíněny zvláštními postupy určenými subjektům údajů pro uplatňování těchto práv, je-li to vhodné s ohledem na účely daného konkrétního zpracování, spolu s technickými a organizačními opatřeními, jejichž cílem je minimalizovat zpracování osobních údajů při uplatňování zásad přiměřenosti a nutnosti.

(125a) (...)

(125aa) Díky propojení informací z registrů mohou výzkumní pracovníci získat velmi cenné poznatky například o rozšířených onemocněních, jako jsou kardiovaskulární onemocnění, rakovina, deprese atd. Na základě informací z registrů mohou být výsledky výzkumů posíleny, neboť takové výzkumy vycházejí z rozsáhlejšího vzorku populace. V rámci společenských věd umožňuje výzkum vycházející z informací obsažených v registrech výzkumným pracovníkům získat základní poznatky o dlouhodobém vlivu řady sociálních podmínek, jako je nezaměstnanost či vzdělání, a propojit tyto informace s jinými životními proměnnými. Výsledky výzkumu získané na základě informací z registrů skýtají spolehlivé a velmi kvalitní poznatky, které mohou mimo jiné sloužit jako základ pro formulaci a provádění znalostní politiky, zvýšit kvalitu života řady osob a zlepšit účinnost sociálních služeb.

S cílem usnadnit vědecký výzkum mohou být osobní údaje zpracovávány pro vědecké účely s výhradou vhodných podmínek a záruk stanovených v právních předpisech členských států nebo Unie. Souhlas subjektu údajů by tak neměl být nezbytný pro každé další zpracování pro vědecké účely.

(125b) Význam archivů pro porozumění historii a kultuře Evropy a skutečnost, „že dobře spravované a přístupné archivy přispívají k demokratické funkci našich společností“, byly zdůrazněny v usnesení Rady ze dne 6. května 2003 o archivech v členských státech². Toto nařízení by se mělo vztahovat i na případy zpracovávání osobních údajů pro účely archivace, přičemž je třeba mít na paměti, že by se nemělo vztahovat na zesnulé osoby.

Orgány veřejné moci či veřejnoprávní nebo soukromé subjekty, které mají v držení záznamy veřejného zájmu, by měly být útvary, které mají na základě právních předpisů Unie nebo členských států právní povinnost získávat, uchovávat, posuzovat, uspořádat, popisovat, sdělovat, podporovat a šířit záznamy trvalé hodnoty pro obecný veřejný zájem a poskytovat k nim přístup. Členské státy by rovněž měly mít možnost stanovit, že osobní údaje mohou být dále zpracovávány pro účely archivace, například s cílem poskytnout konkrétní informace související s politickým chováním za bývalého totalitního režimu.

² Úř. věst. C 113, 13.5.2003, s. 2.

K řádnému uplatňování tohoto nařízení mohou přispět kodexy chování i v případech, kdy jsou osobní údaje zpracovávány pro účely archivace ve veřejném zájmu, a to dalším upřesněním vhodných záruk pro práva a svobody subjektu údajů. Návrhy takových kodexů by měly vypracovat úřední archivy členských států nebo Evropská skupina pro archivnictví. Mezinárodní předávání údajů obsažených v archivech musí probíhat, aniž jsou tím dotčena platná evropská a vnitrostátní pravidla pro oběh kulturních statků a národních kulturních pokladů.

(126) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro vědecké účely, toto nařízení by se mělo vztahovat i na takové zpracování. Pro účely tohoto nařízení by zpracování osobních údajů pro vědecké účely mělo zahrnovat základní výzkum, aplikovaný výzkum a výzkum financovaný ze soukromých zdrojů, a kromě toho by mělo zohledňovat cíl Unie podle čl. 179 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jímž je vytvoření evropského výzkumného prostoru. K vědeckým účelům by rovněž měly patřit studie prováděné ve veřejném zájmu v oblasti veřejného zdraví. V zájmu dodržení specifických podmínek zpracování osobních údajů pro vědecké účely, by měly platit zvláštní podmínky zejména pro zveřejňování nebo jiné zpřístupnění osobních údajů v souvislosti s vědeckými účely. Vyplynou-li z vědeckého výzkumu, zejména v souvislosti se zdravím, důvody pro přijetí dalších opatření v zájmu subjektu údajů, měla by se s ohledem na tato opatření uplatňovat obecná pravidla tohoto nařízení.

(126a) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro historiografické účely, toto nařízení by se mělo vztahovat i na takové zpracování. K takovým účelům by rovněž měl patřit historiografický výzkum a výzkum pro genealogické účely, přičemž je třeba mít na paměti, že by se toto nařízení nemělo vztahovat na zesnulé osoby.

(126b) Pro účely vyslovení souhlasu s účastí ve vědeckém výzkumu v klinických hodnoceních (...) by měla platit příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 536/2014.

- (126c) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro statistické účely, toto nařízení by se mělo vztahovat na takové zpracovávání. Právní předpisy Unie nebo členských států by měly v mezích tohoto nařízení určit statistický obsah, kontrolu přístupu, zvláštní podmínky zpracovávání osobních údajů pro statistické účely a vhodná opatření k zaručení práv a svobod subjektu údajů a k zaručení statistické důvěrnosti.
- (126d) Důvěrné informace, které statistické orgány Unie a členských států shromažďují za účelem vypracovávání úředních evropských a vnitrostátních statistik, by měly být chráněny. Evropské statistiky by měly být sestavovány, vypracovávány a šířeny v souladu se statistickými zásadami stanovenými v čl. 338 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, zatímco vnitrostátní statistiky by měly splňovat rovněž požadavky vnitrostátních právních předpisů. Další upřesnění o statistické důvěrnosti evropské statistiky poskytuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství.
- (127) Pokud jde o pravomoci orgánů dozoru získat od správce nebo zpracovatele přístup k osobním údajům a přístup do jeho prostor, mohou členské státy v mezích tohoto nařízení právním předpisem přijmout zvláštní pravidla pro zajištění povinnosti zachovávat služební nebo jiné rovnocenné tajemství, pokud je to nezbytné pro uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu s povinností zachovávat služební tajemství. Nejsou tím dotčeny stávající povinnosti členských států uplatňovat služební tajemství tam, kde to vyžadují právní předpisy Unie.
- (128) V souladu s článkem 17 Smlouvy o fungování Evropské unie toto nařízení uznává postavení, které podle stávajícího ústavního práva mají církve a náboženská sdružení či společenství v členských státech, a nedotýká se jej, (...)

(129) Aby byly splněny cíle tohoto nařízení, zejména chránit základní práva a svobody fyzických osob a především jejich právo na ochranu osobních údajů a zajistit volný pohyb osobních údajů v rámci Unie, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Akty v přenesené pravomoci by měly být přijímány především s ohledem na (...) kritéria a požadavky týkající se mechanismů pro vydávání osvědčení; (...); (...). Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(130) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení je třeba svěřit Komisi prováděcí pravomoci, pokud jde o: (...); standardní smluvní ujednání mezi správci a zpracovateli a mezi zpracovateli navzájem, kodexy chování; (...) technické normy a mechanismy pro vydávání osvědčení; odpovídající úroveň ochrany poskytovanou třetí zemi nebo územím či odvětvím zpracovávání v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizací; přijetí standardních ustanovení o ochraně údajů; formáty a postupy pro výměnu informací mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru pro účely závazných podnikových pravidel; (...) vzájemnou pomoc; (...); ujednání pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi orgány dozoru a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. Komise by v této souvislosti měla zvážit zvláštní opatření, pokud jde o mikropodniky, malé a střední podniky.

- (131) Přezkumný postup by se měl použít při přijímání prováděcích aktů, pokud jde o standardní smluvní ujednání mezi správci a zpracovateli a mezi zpracovateli navzájem, kodexy chování; (...) technické normy a mechanismy pro vydávání osvědčení; odpovídající úroveň ochrany poskytovanou třetí zemí nebo územím či odvětvím zpracovávání v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizací; přijetí standardních ustanovení o ochraně údajů; formáty a postupy pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru pro účely závazných podnikových pravidel; vzájemnou pomoc; (...); ujednání pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi orgány dozoru a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, za předpokladu, že se jedná o akty s obecnou působností.
- (132) Komise by měla v řádně odůvodněných a krajně naléhavých případech týkajících se třetí země nebo území či odvětví zpracování v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace, která nezajišťuje přiměřenou úroveň ochrany (...), přijmout okamžitě uplatnitelné prováděcí akty.
- (133) Vzhledem k tomu, že cílů tohoto nařízení, totiž zajištění přiměřené úrovně ochrany jednotlivců a volného pohybu údajů v Unii, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu rozsahu nebo účinků tohoto nařízení lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(134) Směrnice 95/46/ES by tudíž měla být tímto nařízením zrušena. **Zpracování, které již ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost probíhá, by mělo být uvedeno v soulad s tímto nařízením ve lhůtě dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost. Pokud je však toto zpracování v souladu se směrnicí 95/46/ES, požadavky tohoto nařízení týkající se provádění posouzení dopadu na ochranu údajů a předběžné konzultace orgánu dozoru by se na operace zpracování, které již probíhaly před vstupem tohoto nařízení v platnost, neměly vztahovat, neboť tyto požadavky musejí být ze své podstaty splněny před zpracováním. Je-li toto zpracování v souladu se směrnicí 95/46/ES, není rovněž nutné, aby subjekt údajů znovu udělal svůj souhlas s cílem umožnit správci pokračovat v tomto zpracovávání i po dni použitelnosti tohoto nařízení.** Přijatá rozhodnutí Komise a schválení orgánů dozoru vycházející ze směrnice 95/46/ES by měla zůstat v platnosti, **dokud nebudou změněna, nahrazena nebo zrušena.**

(135) Toto nařízení by se mělo použít na všechny záležitosti týkající se ochrany základních práv a svobod při zpracovávání osobních údajů, na které se nevztahují specifické povinnosti stanovené ve směrnici 2002/58/ES a sledující stejný cíl, včetně povinností správce a práv jednotlivců. Za účelem vyjasnění vztahu mezi tímto nařízením a směrnicí 2002/58/ES by měla být tato směrnice odpovídajícím způsobem změněna. Jakmile bude toto nařízení přijato, směrnice 2002/58/ES by měla být podrobena přezkumu, zejména s cílem zajistit soudržnost s tímto nařízením.

(136) (...)

(137) (...)

(138) (...)

(139) (...)

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a cíle

1. Tímto nařízením se stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a pravidla týkající se volného pohybu osobních údajů.
2. Tímto nařízením se chrání (...) základní práva a svobody fyzických osob, a zejména jejich právo na ochranu osobních údajů.
 - 2a. Členské státy mohou zavést nebo zachovat konkrétnější ustanovení, aby používání pravidel tohoto nařízení přizpůsobily zpracování osobních údajů pro splnění právní povinnosti nebo pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, či pro jiné konkrétní situace, při nichž dochází ke zpracování údajů, jak stanoví čl. 6 odst. 1 písm. c) a e) přesnějším určením konkrétních požadavků na zpracování a jiných opatření k zajištění zákonného a korektního zpracování, a to i u jiných konkrétních situací, při nichž dochází ke zpracování údajů, jak stanoví kapitola IX.
3. Volný pohyb osobních údajů v Unii není z důvodu ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů omezen ani zakázán.

Článek 2

Věcná působnost

1. Toto nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.

2. Toto nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:
- a) při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie (...);
 - b) orgány, institucemi, úřady a agenturami Unie;
 - c) členskými státy při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o Evropské unii;
 - d) fyzickou osobou (...) v průběhu (...) osobních či domácích činností;
 - e) příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, za účelem výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.
3. (...)

Článek 3

Místní působnost

1. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii.
2. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů subjektů údajů, které mají bydliště v Unii, ze strany správce, který není usazen v Unii, pokud činnosti zpracovávání souvisejí:
 - a) s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů v Unii, bez ohledu na to, zda je ze strany subjektů údajů požadována platba;
 - b) se sledováním jejich chování, pokud k němu dochází v rámci Evropské unie.
3. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů správcem, který není usazen v Unii, ale na místě, kde se vnitrostátní právní předpisy členského státu uplatňují na základě mezinárodního práva veřejného.

Článek 4

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě („subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat (...), zejména s odkazem určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokalizační údaje, elektronický identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity této osoby;
- 2a. (...)
3. „zpracováním“ jakýkoliv úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, strukturalizace, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, srovnávání či kombinování (...) omezování, výmaz nebo ničení;
- 3a. „omezením zpracování“ značení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich zpracování v budoucnu;
- 3b. „pseudonymizací“ zpracování osobních údajů tak, že údaje již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů, aniž by byly použity dodatečné informace, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné osobě (...);
4. „evidencí“ jakýkoliv uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle zvláštních kritérií, ať již je tento soubor centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;

5. „správcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoliv jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel (...) a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely (...) a prostředky zpracování určeny právem Unie či členského státu, je možné na základě práva Unie nebo členského státu určit správce nebo zvláštní kritéria pro jeho jmenování;
6. „zpracovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoliv jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje jménem správce;
7. „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt (...), jemuž jsou dané osobní údaje sdělovány, ať už se jedná o třetí stranu či nikoli; orgány, které mohou získávat údaje v rámci zvláštního šetření, se však za příjemce nepovažují;
8. „souhlasem subjektu údajů“ jakýkoli svobodný, konkrétní a informovaný (...) projev vůle, kterým subjekt údajů dává buď v podobě prohlášení, nebo jiného jednoznačného potvrzení svolení ke zpracování svých osobních údajů;
9. „porušením ochrany osobních údajů“ porušení bezpečnosti, které vede k náhodnému nebo protiprávnímu zničení, ztrátě, změně či neoprávněnému zveřejnění nebo zpřístupnění přenášených, uchovávaných nebo jinak zpracovávaných osobních údajů;
10. „genetickými údaji“ všechny osobní údaje týkající se genetických znaků fyzické osoby, které byly zděděny nebo získány (...), jež poskytují jedinečné informace o fyziognomii či zdraví dané fyzické osoby, vyplývající zejména z analýzy biologického vzorku dotyčného jednotlivce;
11. „biometrickými údaji“ všechny osobní údaje vyplývající z konkrétního technického zpracování týkající se fyzických či fyziologických znaků nebo znaků chování jedince, což umožňuje nebo potvrzuje jednoznačnou identifikaci tohoto jednotlivce, například snímky obličeje nebo daktyloskopické údaje;

12. „údaji týkajícími se zdraví“ údaje týkající se tělesného nebo duševního zdraví jednotlivce, které odhalují informace o jeho zdravotním stavu;
- 12a. „profilováním“ jakákoli forma automatického zpracování osobních údajů spočívající v použití těchto údajů k hodnocení osobních aspektů vztahujících se k fyzické osobě, zejména k analyzování a odhadování aspektů týkajících se pracovního výkonu, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí nebo zájmů, spolehlivosti nebo chování, místa bydliště nebo pohybu dotyčné osoby;
- 12b. (...)
13. „hlavní provozovnou“
- v případě správce s provozovny ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, ledaže by rozhodnutí ohledně účelů (...) a prostředků zpracování osobních údajů byla přijímána v jiné provozovně správce v Unii a tato jiná provozovna má pravomoc vymáhat provádění těchto rozhodnutí, přičemž v tomto případě je provozovna, která tato rozhodnutí přijala, považována za hlavní provozovnu,
 - v případě zpracovatele s provozovny ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, a pokud zpracovatel nemá v Unii žádnou ústřední správu, pak ta provozovna zpracovatele v Unii, kde probíhají hlavní činnosti zpracování v rámci činností provozovny zpracovatele, pokud se na zpracovatele vztahují specifické povinnosti podle tohoto nařízení;
14. „zástupcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která je (...) správcem určena pisemně podle článku 25 k tomu, aby správce zastupovala, pokud jde o povinnosti správce ve smyslu tohoto nařízení (...);
15. „podnikem“ každá fyzická nebo právnická osoba vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na jeho právní formu, (...) včetně (...) obchodních společností nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost;

16. „skupinou podniků“ skupina zahrnující řídicí podnik a jím řízené podniky;
17. „závaznými podnikovými pravidly“ opatření na ochranu osobních údajů, která dodržuje správce nebo zpracovatel usazený na území členského státu Unie při předávání osobních údajů jednotlivě nebo v souborech správci nebo zpracovateli v rámci skupiny podniků v jedné nebo více třetích zemích nebo v rámci skupiny podniků zapojených do společné hospodářské činnosti;
18. (...)
19. „orgánem dozoru“ nezávislý orgán veřejné moci, který je zřízen členským státem podle článku 46;
- 19a. „dotčeným orgánem dozoru“
- orgán dozoru, kterého se zpracování dotýká, neboť:
 - a) správce či zpracovatel je usazen na území členského státu tohoto orgánu dozoru;
 - b) subjekty údajů s bydlištěm v tomto členském státě jsou nebo pravděpodobně budou zpracováním podstatným způsobem dotčeny, nebo
 - c) je tím orgánem dozoru, kterému byla podána příslušná stížnost;
- 19b. „nadnárodním zpracováním osobních údajů“ buď:
- a) zpracování, které probíhá v rámci činností provozoven ve více než jednom členském státě správce či zpracovatele v Unii, přičemž správce či zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě; nebo
 - b) zpracování, které probíhá v rámci činností jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii, kterým však jsou nebo pravděpodobně budou podstatným způsobem dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě;

- 19c. „relevantní a odůvodněnou námitkou“:
námitka za účelem posouzení, zda došlo k porušení tohoto nařízení či nikoli, nebo
případně zda zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem je v
souladu s nařízením. Námitka musí zjevně prokázat významnost rizik vyplývajících
z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, případně
volný pohyb osobních údajů;
20. „službami informační společnosti“ veškeré služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice
Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při
poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby
informační společnosti;
21. „mezinárodní organizací“ mezinárodní organizace a subjekty mezinárodního práva
veřejného, které jsou jí podřízeny, nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma
nebo více zeměmi nebo na jejím základě.

KAPITOLA II

ZÁSADY

Článek 5

Zásady související se zpracováním osobních údajů

1. Osobní údaje musejí být:

- a) ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány zákonným, korektním a transparentním způsobem;
- b) shromažďovány pro stanovené, výslovně vyjádřené a oprávněné účely, a nesmí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování osobních údajů pro archivační účely ve veřejném zájmu nebo pro vědecké, statistické nebo historiografické účely se podle článku 83 nepovažuje za neslučitelné s původními účely;
- c) odpovídající, relevantní a přiměřené z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány (...);
- d) přesné a v případě potřeby aktualizované; musí být přijata veškerá přiměřená opatření, aby osobní údaje, které jsou nepřesné z hlediska účelů, pro které se zpracovávají, byly bezodkladně vymazány nebo opraveny;
- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou osobní údaje zpracovávány (...); osobní údaje lze uchovávat delší dobu, pokud se údaje zpracovávají pro archivační účely ve veřejném zájmu nebo pro vědecké, statistické nebo historiografické (...) účely podle článku 83, za předpokladu provedení příslušných technických a organizačních opatření požadovaných tímto nařízením s cílem zachovat práva a svobody subjektu údajů;
- ee) zpracovávány způsobem, který zaručí náležitou bezpečnost osobních údajů.
- f) (...)

2. Správce odpovídá za dodržení souladu s odstavcem 1.

Článek 6

Zákonnost zpracování

1. Zpracování osobních údajů je zákonné pouze tehdy a do té míry, pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek:
- a) subjekt údajů udělil jednoznačný souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
 - b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
 - c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce;
 - d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby;
 - e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
 - f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí osoby, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. (...)
2. Zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu či pro účely historiografické, statistické nebo vědecké účely je zákonné, pokud jsou splněny též podmínky a záruky uvedené v článku 83.

3. Základ pro zpracování údajů podle odst. 1 písm. c) a e) musí být stanoven v souladu s:

- a) právem Unie nebo
- b) vnitrostátním právem členského státu, kterému správce podléhá.

Účel zpracování vychází z tohoto právního základu, nebo, pokud jde o zpracování uvedené v odst. 1 písm. e), je toto zpracování nutné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Tento právní základ může obsahovat konkrétní ustanovení pro přizpůsobení uplatňování pravidel tohoto nařízení, mimo jiné obecné podmínky, kterými se řídí zákonnost zpracování osobních údajů správcem, typ údajů, které mají být zpracovány, dotčené subjekty údajů, subjekty, kterým lze údaje poskytnout, a účel tohoto poskytování, účelové omezení, dobu uchovávání a jednotlivá zpracování a postupy zpracování, včetně dalších opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování, a to i pro jiné situace, při nichž dochází ke zpracování, než stanoví kapitola IX.

3a. S cílem zjistit, zda je účel dalšího zpracování (...) slučitelný s účelem, pro který byly údaje původně shromážděny, správce zohlední, pokud subjekt údajů neudělil souhlas, mimo jiné:

- a) jakoukoli vazbu mezi účely, kvůli nimž byly údaje shromážděny, a účely zamýšleného dalšího zpracování;
- b) situaci, za níž byly údaje shromažďovány;
- c) povahu osobních údajů, zejména zda jsou zpracovávány zvláštní kategorie osobních údajů podle článku 9;
- d) možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů;
- e) existenci vhodných záruk.

4. Pokud je účel dalšího zpracování neslučitelný s účelem, pro který byly osobní údaje shromážděny stejným správcem, musí být právním základem dalšího zpracování nejméně jeden z důvodů uvedený v odst. 1 písm. a) až e). Další zpracování stejným správcem pro neslučitelné účely na základě oprávněných zájmů tohoto správce nebo třetí strany je zákonné, pokud tyto zájmy převáží nad zájmy subjektu údajů.
5. (...)

Článek 7

Podmínky vyjádření souhlasu

1. Pokud se použije čl. 6 odst. 1 písm. a), musí být správce schopen prokázat, že subjekt údajů dal jednoznačný souhlas.
- 1a. Pokud se použije čl. 9 odst. 2 písm. a), musí být správce schopen prokázat, že subjekt údajů dal výslovný souhlas.
2. Pokud má být souhlas subjektu údajů vyjádřen písemným prohlášením, které se týká rovněž jiných skutečností, musí být žádost o vyjádření souhlasu předložena způsobem, který je od těchto jiných skutečností jasně odlišitelný (...), srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků.
3. Subjekt údajů má právo svůj souhlas kdykoli odvolat. Odvoláním souhlasu není dotčena zákonnost zpracování vycházejícího ze souhlasu, který byl dán před jeho odvoláním. Před udělením souhlasu o tom bude subjekt údajů informován.
4. (...)

Článek 8

Podmínky použitelné na souhlas dítěte v souvislosti se službami informační společnosti

1. Pokud se použije čl. 6 odst. 1 písm. a) v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti přímo dítěti, je zpracování osobních údajů dítěte (...) zákonné pouze tehdy a do té míry, pokud byl tento souhlas vyjádřen nebo schválen nositelem rodičovské zodpovědnosti k dítěti nebo byl vyjádřen dítětem za okolností, za nichž je podle právních předpisů Unie nebo členských států považován za platný.
 - 1a. Správce vyvine přiměřené úsilí, aby v takovýchto příkladech ověřil, že byl souhlas vyjádřen nebo schválen nositelem rodičovské zodpovědnosti k dítěti, přičemž bude zohledněna dostupná technologie.
2. Odstavcem 1 není dotčeno obecné smluvní právo členských států, například pravidla týkající se platnosti, uzavírání nebo účinků smlouvy vzhledem k dítěti.
3. (...)
4. (...)

Článek 9

Zpracovávání zvláštních kategorií osobních údajů

1. Zakazuje se zpracovávání osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské vyznání nebo filozofické přesvědčení, členství v odborových organizacích, jakož i zpracovávání genetických údajů či údajů týkajících se zdravotního stavu či sexuálního života (...).
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jde o některý z těchto případů (...):
 - a) subjekt údajů udělil výslovný souhlas se zpracováním těchto osobních údajů (...), s výjimkou případů, kdy právní předpisy Unie nebo členských států stanoví, že zákaz uvedený v odstavci 1 nemůže být subjektem údajů zrušen; nebo

- b) zpracování je nezbytné pro účely plnění povinností a výkon zvláštních práv správce nebo subjektu údajů v oblasti pracovního práva a práva v oblasti sociálního zabezpečení a sociální ochrany, pokud je k tomu oprávněn právem Unie nebo členského státu nebo kolektivní dohodou podle práva členského státu, v němž se stanoví náležitě záruky; nebo
- c) zpracování je nutné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby v případě, že subjekt údajů není fyzicky nebo právně způsobilý udělit souhlas; nebo
- d) zpracování provádí v rámci svých oprávněných činností a s odpovídajícími zárukami nadace, sdružení nebo jiný neziskový subjekt, který sleduje politické, filozofické, náboženské nebo odborové cíle, a za podmínky, že se zpracování vztahuje pouze na současné nebo bývalé členy tohoto subjektu nebo na osoby, které s ním udržují pravidelné styky související s jeho cíli, a že tyto údaje nejsou bez souhlasu subjektu údajů zpřístupňovány mimo tento subjekt; nebo
- e) zpracování se týká osobních údajů zjevně zveřejňovaných subjektem údajů (...); nebo
- f) zpracování je nezbytné pro vznik, výkon nebo obhajobu právních nároků nebo pokud soudy jednájí v rámci svých soudních pravomocí; nebo
- g) zpracování je nezbytné z (...) důvodů veřejného zájmu na základě práva Unie nebo členského státu, které poskytuje vhodná a zvláštní opatření zajišťující ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
- h) zpracování je nezbytné pro účely preventivního nebo pracovního lékařství, pro posouzení pracovní schopnosti zaměstnance, lékařské diagnostiky, poskytování zdravotní nebo sociální péče či léčby nebo řízení systémů a služeb zdravotní a sociální péče na základě práva Unie nebo členského státu nebo podle smlouvy se zdravotnickým pracovníkem a při splnění podmínek a záruk uvedených v odstavci 4; nebo
- ha) (...);

hb) zpracování je nezbytné z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, jako je ochrana před vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami nebo zajištění přísných norem kvality a bezpečnosti zdravotní péče a léčivých přípravků nebo zdravotnických přístrojů, na základě práva Unie nebo členského státu, které stanoví odpovídající a zvláštní opatření pro zajištění práv a svobod subjektu údajů; nebo

i) zpracování je nezbytné pro archivační účely ve veřejném zájmu nebo pro historiografické, statistické či vědecké (...) účely a podléhá podmínkám a zárukám stanoveným v právních předpisech Unie nebo členských států, včetně těch, které jsou uvedeny v článku 83;

j) (...)

3. (...)

4. Osobní údaje uvedené v odstavci 1 mohou být na základě práva Unie nebo členského státu zpracovávány pro účely uvedené v odst. 2 písm. h) (...), jsou-li tyto údaje zpracovány pracovníkem vázaným profesním tajemstvím nebo v jeho odpovědnosti (...) podle práva Unie nebo členského státu nebo pravidel stanovených vnitrostátními příslušnými orgány nebo jinou osobou, na niž se rovněž vztahuje povinnost utajení podle práva Unie nebo členského státu nebo pravidel stanovených příslušnými vnitrostátními orgány.

4a. (...).

5. Členské státy mohou zachovat nebo zavést podrobnější ustanovení, pokud jde o genetické údaje nebo údaje týkající se zdravotního stavu. To mimo jiné znamená, že členské státy mohou (...) zavést další podmínky pro zpracování těchto údajů.

Článek 9a

Zpracování údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů

Zpracování údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření na základě čl. 6 odst. 1 se může pouze provádět buď pod dohledem orgánu veřejné moci (...), nebo pokud je zpracování (...) oprávněné právem Unie nebo členského státu poskytujícím vhodné záruky, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů. Úplný rejstřík trestů může být veden pouze pod dohledem orgánu veřejné moci.

Článek 10

Zpracování nevyžadující identifikaci

1. Pokud účely, pro něž správce zpracovává osobní údaje, od správce nevyžadují nebo již nevyžadují identifikaci subjektu údajů, nemá správce povinnost uchovávat nebo získávat (...) dodatečné informace, ani provádět další zpracování za účelem identifikace subjektu údajů výlučně kvůli dosažení souladu s (...) tímto nařízením.(...)
2. Pokud v takovýchto případech není správce s to identifikovat subjekt údajů, neuplatňují se články 15, 16, 17, 17a, 17b a 18, s výjimkou případů, kdy subjekt údajů za účelem výkonu svých práv podle těchto článků poskytne dodatečné informace umožňující jeho identifikaci.

KAPITOLA III
PRÁVA SUBJEKTU ÚDAJŮ

ODDÍL 1
TRANSPARENTNOST A METODY

Článek 11

Transparentní informace a sdělení

1. (...)
2. (...)

Článek 12

Transparentní informace, sdělení a metody v souvislosti s výkonem práv subjektu údajů

1. Správce prijme vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článkách 14 a 14a a veškerá sdělení podle článků 15 až 19 a 32 ohledně zpracovávání osobních údajů. Informace poskytne písemně nebo jinými prostředky, ve vhodných případech elektronicky. Jestliže subjekt údajů podává žádost v elektronické podobě, mohou být informace v zásadě poskytovány v elektronické podobě, pokud subjekt údajů nepožádá o jiný způsob. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace podány ústně, a to za předpokladu, že se prokáže identita subjektu údajů.
- 1a Správce usnadní výkon práv subjektu údajů podle článků 15 až 19. (...) V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 nesmí správce odmítnout reagovat na žádost subjektu údajů za účelem výkonu práv subjektu údajů podle článků 15 až 19, ledaže správce prokáže, že nemůže zjistit totožnost subjektu údajů.
2. Správce poskytne (...) subjektu údajů na žádost podle článků 15 a 16 až 19 informace (...) o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti (...). Tuto lhůtu je možné v případě potřeby vzhledem ke složitosti žádosti a počtu žádostí prodloužit o další dva měsíce. Pokud se uplatní prodloužené období, subjekt údajů se o důvodech tohoto zpoždění do jednoho měsíce od přijetí žádosti uvedomí.

3. Pokud správce nepřijme opatření, o něž subjekt údajů požádal, informuje správce bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti subjekt údajů o důvodech nepřijetí opatření a o možnosti předložit stížnost u orgánu dozoru (...).
4. Informace poskytované podle článků 14 a 14a (...) a veškerá sdělení podle článků 16 až 19 a 32 se poskytují bezplatně. Jestliže jsou požadavky subjektu údajů zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může správce (...) odmítnout na žádost reagovat. V takovém případě nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti požadavků, správce.
 - 4a. Aniž je dotčen článek 10, pokud má správce odůvodněné pochybnosti ohledně identity jednotlivce, který požaduje úkony uvedené v člancích 15 až 19, může správce požádat o poskytnutí dodatečných informací nezbytných k potvrzení identity subjektu údajů.
5. (...)
6. (...)

Článek 13

Práva ve vztahu k příjemcům

(...)

ODDÍL 2 INFORMACE A PŘÍSTUP K ÚDAJŮM

Článek 14

Informace podávané v případě, že údaje jsou získány od subjektu údajů

1. Pokud se osobní údaje týkající se subjektu údajů získávají od subjektu údajů, poskytnete správce (...) v okamžiku získání osobních údajů subjektu údajů tyto informace:
 - a) údaje o totožnosti a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce; správce případně rovněž přiloží kontaktní údaje týkající se inspektora ochrany údajů;
 - b) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny (...), jakož i o právní základ pro zpracování.
- 1a. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytnete správce v okamžiku získání osobních údajů subjektu údajů další informace nutné k tomu, aby bylo (...) zajištěno korektní a transparentní zpracování při zohlednění konkrétních okolností a kontextu, v němž jsou osobní údaje zpracovávány. Jedná se o informace ohledně:
 - a) (...).
 - b) oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);
 - c) příjemců nebo kategorií příjemců osobních údajů;
 - d) případně skutečnosti, že správce hodlá předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci;

- e) existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování těchto osobních údajů, a vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů (...), jakož i práva na přenositelnost údajů;
 - ea) pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;
 - f) práva vznést stížnost u orgánu dozoru (...);
 - g) skutečnosti, zda poskytování osobních údajů je zákonným či smluvním požadavkem, nebo požadavkem, který je nutné uvést do smlouvy, a zda má subjekt údajů povinnost údaje poskytnout, a ohledně možných důsledků neposkytnutí těchto údajů;
 - h) *skutečnosti, že dochází k automatickému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 20 odst. 1 a 3, a informací týkajících se (...) použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.*
- 1b. Pokud správce hodlá údaje dále zpracovat (...) pro jiný účel, než je účel, pro který byly údaje shromážděny, poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 1a.
2. (...)
3. (...)
4. (...)

5. Odstavce 1, 1a a 1b se neuplatní, pokud subjekt údajů již uvedené informace má, a do té míry, v níž je má.
6. (...)
7. (...)
8. (...)

Článek 14a

Informace podávané v případě, že údaje nebyly získány od subjektu údajů

1. Jestliže nebyly osobní údaje získány od subjektu údajů, poskytnete správce subjektu údajů tyto informace :
 - a) údaje o totožnosti a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce; správce případně rovněž přiloží kontaktní údaje týkající se inspektora ochrany údajů;
 - b) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, jakož i o právní základ pro zpracování.
2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytnete správce subjektu údajů další informace nutné k tomu, aby bylo s ohledem na subjekt údajů zajištěno korektní a transparentní zpracování při zohlednění konkrétních okolností a kontextu, v němž jsou osobní údaje zpracovávány (...). Jedná se o informace ohledně:
 - a) kategorií příslušných osobních údajů;
 - b) (...)

- c) oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);
- d) příjemců nebo kategorií příjemců osobních údajů;
- da) případně skutečnosti, že správce hodlá předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci;
- e) existence práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování těchto osobních údajů, a vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů, jakož i práva na přenositelnost údajů (...);
- ea) pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;
- f) práva vznést stížnost u orgánu dozoru (...);
- g) zdroje, z jakého osobní údaje pocházejí, pokud údaje nepocházejí z veřejně dostupných zdrojů;
- h) *skutečnosti, že dochází k automatickému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 20 odst. 1 a 3, a informací týkajících se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.*

3. Správce poskytne informace uvedené v odstavcích 1 a 2:

- a) v přiměřené lhůtě po získání údajů, ale nejpozději do jednoho měsíce, s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž jsou údaje zpracovávány, nebo

- b) nejpozději při prvním zpřístupnění údajů, pokud je má v úmyslu zpřístupnit jinému příjemci.
- 3a. Pokud správce hodlá údaje dále zpracovat (...) pro jiný účel, než je účel, pro který byly údaje získány, poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 2.
4. Odstavce 1 a 3a se nepoužijí, pokud a do té míry, v níž:
- a) subjekt údajů již uvedené informace má; nebo
- b) se poskytnutí těchto informací (...) ukáže jako nemožné nebo by vyžadovalo nepřiměřené úsilí ; v těchto případech přijme správce přiměřená opatření na ochranu práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
- c) je získávání nebo zpřístupnění výslovně stanoveno právními předpisy Unie nebo členského státu, jimž správce podléhá, v nichž jsou stanovena vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
- d) (...);
- e) údaje musí zůstat důvěrné v souladu s právními předpisy Unie nebo členského státu (...).
5. (...)
6. (...)

Článek 15
Právo subjektu údajů na přístup

1. Subjekt údajů má právo získávat od správce v přiměřených intervalech a bezplatně (...) potvrzení, zda údaje, kteřé se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud se tyto osobní údaje zpracovávají, má právo získat přístup k údajům a k informacím týkajícím se:
- a) účelů zpracovávání;
 - b) (...)
 - c) příjemců nebo kategorií příjemců, kterým osobní údaje byly nebo budou zpřístupněny, zejména příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizací;
 - d) případné předpokládané doby, po kterou se budou osobní údaje uchovávat;
 - e) existence práva požadovat od správce opravu nebo výmaz osobních údajů týkajících se subjektu údajů, nebo omezení zpracování těchto osobních údajů, nebo vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů (...);
 - f) práva vznést stížnost u orgánu dozoru (...);
 - g) veškerých dostupných informací o zdroji osobních údajů, pokud nejsou získány od subjektu údajů;
 - h) u rozhodnutí založených na automatickém zpracování, včetně profilování uvedeného v čl. 20 odst. 1 a 3, informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků tohoto zpracování.
- 1a. Pokud se osobní údaje předávají třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, má subjekt údajů právo být informován o vhodných zárukách podle článku 42, které se vztahují na předání.

- 1b. Správce poskytne subjektu údajů na požádání a bez nepřiměřeného poplatku kopii osobních údajů, které jsou zpracovávány.
2. (...)
- 2a. Právo získat kopii uvedenou v odstavci 1b (...) se nevztahuje na situace, kdy tuto kopii nelze poskytnout bez zpřístupnění osobních údajů jiných subjektů údajů nebo důvěrných údajů správce. Toto právo se dále neuplatňuje, pokud by se zpřístupněním osobních údajů porušila práva duševního vlastnictví týkající se zpracovávání těchto osobních údajů.
3. (...)
4. (...)

ODDÍL 3

OPRAVA A VÝMAZ

Článek 16

Právo na opravu

1. (...) Subjekt údajů má právo požadovat, aby správce bez zbytečného odkladu opravil nepřesné osobní údaje, kteře se ho týkají. S ohledem na účely, pro něž jsou údaje zpracovávány, má subjekt údajů právo na doplnění neúplných osobních údajů, mimo jiné i poskytnutím dodatečného (...) prohlášení.
2. (...)

Článek 17

Právo na vymazání a právo „být zapomenut“

1. (...) Správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, zejména v případě osobních údajů, které byly shromážděny v době, kdy byl subjekt údajů dítě, a subjekt údajů má právo bez zbytečného prodlení výmazu osobních údajů, které se jej týkají, ze strany správce dosáhnout, pokud je splněn jeden z těchto důvodů:
 - a) údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány;
 - b) subjekt údajů odvolá souhlas, na jehož základě byly údaje podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) zpracovávány a pokud (...) neexistuje žádný další právní důvod pro zpracování údajů;
 - c) subjekt údajů vznesl námitky proti zpracování osobních údajů podle čl. 19 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování nebo subjekt údajů vznesl námitky proti zpracování osobních údajů podle čl. 19 odst. 2;

- d) údaje byly zpracovány nezákonně;
 - e) údaje musí být vymazány z důvodu splnění právní povinnosti, které správce podléhá.
- 1a. Subjekt údajů má rovněž právo na to, aby správce vymazal osobní údaje, které se jej týkají, bez zbytečného odkladu, pokud tyto údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti podle čl. 8 odst. 1.
- (...)
2. (...)
- 2a. *Jestliže správce (...) osobní údaje zveřejnil a je povinen údaje podle odstavce 1 vymazat, správce s ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění přijme (...) přiměřené kroky, včetně technických opatření (...), aby informoval správce, kteří údaje zpracovávají, že je subjekt údajů žádá, aby vymazali veškeré odkazy na tyto osobní údaje, jejich kopie či replikace.*
3. Odstavce 1, 1a a 2a se neuplatní, pokud je (...) zpracování osobních údajů nezbytné:
- a. pro výkon práva na svobodu projevu a informace;
 - b. *pro splnění právní povinnosti, jež vyžaduje zpracování osobních údajů podle právních předpisů Unie nebo členského státu, kterým správce podléhá, nebo pro splnění úkolu provedeného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen;*
 - c. z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. h) a hb) a čl. 9 odst. 4;
 - d. pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro vědecké, statistické a historické (...) účely v souladu s článkem 83;

- e. (...)
 - f. (...)
 - g) pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků.
4. (...)
5. (...)

Článek 17a

Právo na omezení zpracování

1. Subjekt údajů má právo dosáhnout u správce omezení zpracování osobních údajů, jestliže:
 - a) subjekt údajů popírá přesnost údajů, na dobu potřebnou k tomu, aby správce mohl přesnost údajů ověřit;
 - b) správce již osobní údaje nepotřebuje pro účely zpracování, ale subjekt údajů je požaduje pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků;
 - c) vznesl námitku proti zpracování podle čl. 19 odst. 1, dokud nebude ověřeno, zda oprávněné důvody správce převažují nad oprávněnými důvody subjektu údajů.
2. (...)
3. Pokud bylo zpracování osobních údajů omezeno podle odstavce 1, mohou být tyto údaje s výjimkou jejich uchování zpracovávány pouze se souhlasem subjektu údajů, nebo z důvodu uplatnění, výkonu nebo obhajoby právních nároků, z důvodu ochrany práv jiné fyzické nebo právnické osoby nebo z důvodů důležitého veřejného zájmu.

4. Správce upozorní subjekt údajů, který dosáhl omezení zpracování podle odstavce 1 (...), než bude omezení zpracování zrušeno.
5. (...)
- 5a. (...)

Článek 17b

Oznamovací povinnost ohledně opravy, výmazu nebo omezení

Správce oznamuje jednotlivým příjemcům, jimž byly údaje zpřístupněny, veškeré opravy, výmazy nebo omezení zpracování provedené v souladu s články 16, 17a a čl. 17 odst. 1 (...), s výjimkou případů, kdy se to ukáže jako nemožné nebo to vyžaduje nepřiměřené úsilí.

Článek 18

Právo na přenositelnost údajů

1. (...)
2. Subjekt údajů má právo získat osobní údaje, které se ho týkají, jež poskytl správci, ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu, a právo předat tyto údaje jinému správci, aniž by tomu správce, kterému byly údaje poskytnuty, bránil, a to v případech, že:
 - a) zpracování je založeno na souhlasu podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) nebo na smlouvě podle čl. 6 odst. 1 písm. b); a
 - b) zpracování se provádí automaticky.

2a. Výkonem tohoto práva nejsou dotčena ustanovení článku 17. Právo uvedené v odstavci 2 se neuplatní na zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.

2aa. Právo uvedené v odstavci 2 se neuplatní, pokud by se zpřístupněním osobních údajů porušila práva duševního vlastnictví v souvislosti se zpracováním uvedených osobních údajů.

3. (...)

4. (...)

ODDÍL 4

PRÁVO VZNĚST NÁMITKU A AUTOMATICKÉ INDIVIDUÁLNÍ ROZHODOVÁNÍ (...)

Článek 19

Právo vznést námitku

1. Subjekt údajů má z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace právo kdykoli vznést námitku proti zpracování osobních údajů vztahujících se k jeho osobě na základě čl. 6 odst. 1 písm. (...) e) nebo f) nebo čl. 6 odst. 4 první věty ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. e) nebo čl. 6 odst. 4 druhou větou.

Správce osobní údaje dále nezpracovává, (...) pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy nebo (...) právy a svobodami subjektu údajů nebo pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků.

- 1a. (...)

2. Pokud se osobní údaje zpracovávají pro účely přímého marketingu, má subjekt údajů právo (...) vznést kdykoli námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, pro tento marketing. Subjekt údajů je na toto právo výslovně upozorněn (...) a toto právo je uvedeno zřetelně a odděleně od jakýchkoli jiných informací, a to nejpozději v okamžiku první komunikace se subjektem údajů.

- 2a. Pokud subjekt údajů vznesl námitku proti zpracování pro účely přímého marketingu, nebudou již osobní údaje pro tyto účely zpracovávány.

- 2aa. Jsou-li údaje zpracovávány pro historiografické, statistické či vědecké účely, má subjekt údajů, z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace, právo vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, ledaže je zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného z důvodů veřejného zájmu.

3. (...)

4. (...)

Článek 20

Automatické individuální rozhodování

1. Subjekt údajů má právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí (...) založeného výhradně na automatickém zpracování, včetně profilování, které má pro něho právní účinky nebo se jej významně dotýká.
- 1a. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud je rozhodnutí: (...)
 - a) nezbytné k uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem údajů (...); nebo
 - b) (...) povoleno právem Unie nebo členského státu, kterému správce podléhá a které rovněž stanoví vhodná opatření zajišťující ochranu práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
 - c) založeno na výslovném souhlasu subjektu údajů (...).
- 1b. V případech uvedených v odst. 1a písm. a) a c) provede správce údajů vhodná opatření na ochranu práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů, alespoň práva na lidský zásah ze strany správce, práva vyjádřit svůj názor a práva napadnout rozhodnutí:
2. (...)
3. Rozhodnutí uvedená v odstavci 1a se (...) neopírají o zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1, pokud se neuplatní čl. 9 odst. 2 písm. a) nebo g) a nejsou k dispozici vhodná opatření pro zajištění práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů.
4. (...)
5. (...)

ODDÍL 5 OMEZENÍ

Článek 21

Omezení

1. Právo Unie nebo členského státu, kterému podléhá správce nebo zpracovatel údajů, může prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v (...) člancích 12 až 20 a v článku 32, jakož i v článku 5, v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 20, jestliže takové omezení představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit:
 - aa) vnitrostátní bezpečnost;
 - ab) obranu;
 - a) veřejnou bezpečnost;
 - b) prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkon trestů nebo ochranu před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení;
 - c) jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Unie nebo členského státu, včetně peněžních, rozpočtových a daňových záležitostí, veřejného zdraví a sociálního zabezpečení, ochrany stability a integrity trhu;
 - ca) ochranu nezávislosti soudnictví a soudních řízení;
 - d) prevenci, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování deontologických pravidel pro regulovaná povolání;

- e) kontrolní, inspekční nebo regulační funkci spojenou, i pouze příležitostně, s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech aa), ab), a), b), c) a d);
- f) ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod druhých;
- g) vymáhání občanskoprávních nároků.

2. Jakékoli legislativní opatření uvedené v odstavci 1 obsahuje konkrétní ustanovení, alespoň, je-li to vhodné, pokud jde o účely zpracování nebo kategorie zpracování, kategorie osobních údajů, rozsah zavedených omezení, upřesnění ohledně správce nebo kategorií správců, dob uchovávání a platných záruk s ohledem na povahu, rozsah a účely zpracování nebo kategorie zpracování a rizik, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů.

KAPITOLA IV
SPRÁVCE A ZPRACOVATEL

ODDÍL 1
OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 22

Povinnosti správce

1. S ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování, jakož i pravděpodobnost a závažnost rizika pro práva a svobody fyzických osob zavede správce (...) vhodná opatření a musí být schopen prokázat, že zpracování osobních údajů je prováděno v souladu s tímto nařízením.
2. (...)
- 2a. Pokud je to s ohledem na činnosti zpracování přiměřené, zahrnují opatření uvedená v odstavci 1 uplatňování vhodných politik v oblasti ochrany údajů ze strany správce.
- 2b. Jednou z možností, jak prokázat, že správce plní příslušné povinnosti, je dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39.
3. (...)
4. (...)

Článek 23

Ochrana údajů již od návrhu a standardní nastavení ochrany údajů

1. (...) S ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění a s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i pravděpodobnosti a závažnosti rizika pro práva a svobody fyzických osob, jež s sebou zpracování nese, zavedou správci (...) technická a organizační opatření přiměřená s ohledem na prováděné zpracování a jeho cíle, jako jsou například minimalizace a pseudonymizace, tak aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení a chránilo práva (...) subjektů údajů.
2. Správce zavede vhodná opatření s cílem zajistit, aby se standardně zpracovávaly pouze (...) osobní údaje, jež jsou pro každý konkrétní účel daného zpracování nezbytné; to se týká množství (...) shromážděných údajů, rozsahu jejich zpracování, doby jejich uchování a jejich dostupnosti. Pokud účelem zpracování není poskytnout informace veřejnosti, tyto mechanismy zajistí, aby osobní údaje nebyly standardně bez zásahu člověka zpřístupněny neomezenému počtu osob.
- 2a. Jednou z možností, jak prokázat soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 1 a 2, je schválený mechanismus pro vydávání osvědčení podle článku 39.
3. (...)
4. (...)

Článek 24

Společní správci

1. Pokud účely a prostředky zpracování osobních údajů stanoví společně dva nebo více správců, jedná se o společné správce. Ti určí transparentním způsobem a prostřednictvím vzájemného ujednání svou odpovědnost za plnění povinností podle tohoto nařízení, zejména pokud jde o (...) výkon práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace uvedené v článcích 14 a 14a, pokud příslušnou odpovědnost správců nestanovují právní předpisy Unie nebo členského státu, jimž správci podléhají. V uvedeném ujednání se stanoví, který ze společných správců je jedinou kontaktní osobou, u níž mohou subjekty údajů uplatňovat svá práva.
2. Bez ohledu na podmínky ujednání uvedeného v odstavci 1 může subjekt údajů uplatňovat svá práva podle tohoto nařízení u každého ze (...) správců i vůči každému z nich.
3. Toto ujednání náležitě zohlední příslušné skutečné úlohy společných správců a jejich vztahy vůči subjektům údajů, přičemž subjekt údajů je o podstatě ujednání informován. Odstavec 2 se nepoužije, pokud byl subjekt údajů transparentním a jednoznačným způsobem informován o tom, který ze společných správců je odpovědný, ledaže by takové ujednání jiné než ujednání stanovené právními předpisy Unie nebo členských států bylo s ohledem na jeho práva nespravedlivé (...).

Článek 25

Zástupci správců, kteří nejsou usazeni v Unii

1. Pokud se použije čl. 3 odst. 2, správce písemně jmenuje svého zástupce v Unii.

2. Tato povinnost se nevztahuje na:
- a) (...); nebo
 - b) případy, kdy je zpracování příležitostné a kdy je nepravděpodobné, že by s ohledem na svoji povahu, kontext, rozsah a účely představovalo (...) riziko pro práva a svobody fyzických osob (...); nebo
 - c) orgán veřejné správy nebo veřejnoprávní subjekt;
 - d) (...)
3. Zástupce je usazen v jednom z členských států, ve kterém mají bydliště subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány v souvislosti s nabízeným zbožím či službami, nebo u nichž se sleduje jejich chování.
- 3a. Zástupce je správcem zmocněn v tom smyslu, že se na něj vedle správce nebo místo něho mohou obracet zejména orgány dozoru a subjekty údajů ohledně všech otázek souvisejících se zpracováním osobních údajů za účelem zajištění souladu s tímto nařízením.
4. Tím, že správce jmenuje svého zástupce, nejsou dotčeny právní kroky, které by mohly být podniknuty proti správci samotnému.

Článek 26

Zpracovatel

1. (...) Správce používá pouze zpracovatele poskytující dostatečné záruky, pokud jde o zavádění vhodných technických a organizačních opatření (...), aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení (...).
- 1a. Zpracovatel neangažuje dalšího zpracovatele bez předchozího konkrétního nebo obecného písemného souhlasu správce. V případě obecného souhlasu by zpracovatel měl vždy správce informovat o veškerých zamýšlených změnách týkajících se přijetí dalších zpracovatelů nebo jejich nahrazení, a poskytnout tak správci příležitost vyslovit vůči těmto změnám námitky.

1b. (...)

2. Provádění zpracování zpracovatelem se řídí smlouvou nebo právním aktem podle právních předpisů Unie nebo členského státu zavazujícími zpracovatele vůči správci, v nichž je stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účel zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, práva správce (...), a které zejména stanoví, že zpracovatel:

- a) zpracovává osobní údaje pouze na základě pokynů správce (...), pokud mu toto zpracovávání již neukládají právní předpisy Unie nebo členského státu, jimž správce podléhá; v takovém případě zpracovatel správce informuje o tomto právním požadavku před zpracováním údajů, ledaže by tyto právní předpisy toto informování zakazovaly z důležitých důvodů veřejného zájmu;
- b) (...)
- c) přijme (...) všechna opatření požadovaná podle článku 30;
- d) dodržuje podmínky pro angažování dalšího zpracovatele (...), například požadavek na konkrétní předchozí povolení správce;
- e) (...) zohledňuje povahu zpracování a je správci nápomocen při vyřizování žádostí o výkon práv subjektu údajů stanovených v kapitole III;
- f) (...) napomáhá správci při zajišťování souladu s povinnostmi podle článků 30 až 34;
- g) po ukončení poskytování služeb spojených se zpracováním údajů podle smlouvy nebo jiného právního aktu osobní údaje v souladu s rozhodnutím správce buď vrátí, nebo vymaže, ledaže je podle právních předpisů Unie nebo členského státu, jimž zpracovatel podléhá, požadováno uchování údajů;
- h) poskytne správci (...) veškeré informace potřebné k prokázání toho, že byly splněny povinnosti stanovené v tomto článku, a umožní audity prováděné správcem a k těmto auditům přispěje.

Zpracovatel neprodleně informuje správce v případě, že podle jeho názoru určitý pokyn porušuje toto nařízení nebo ustanovení Unie nebo členského státu týkající se ochrany údajů.

- 2a. Pokud zpracovatel angažuje (...) dalšího zpracovatele, aby jménem správce provedl určité činnosti související se zpracováním, musí být tomuto dalšímu zpracovateli uloženy na základě smlouvy nebo jiného právního aktu podle právních předpisů Unie nebo členského státu stejné povinnosti na ochranu údajů, jaké jsou uvedeny ve smlouvě nebo jiném právním aktu mezi správcem a zpracovatelem podle odstavce 2, a to zejména poskytnutí dostatečných záruk, pokud jde o zavedení náležitých technických a organizačních opatření, aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení. V případě, že uvedený další zpracovatel neplní své povinnosti v oblasti ochrany údajů, je za plnění povinností dotyčného dalšího zpracovatele i nadále plně odpovědný vůči správci prvotní zpracovatel.
- 2aa. Jednou z možností, jak prokázat dostatečné záruky podle odstavců 1 a 2a, je skutečnost, že zpracovatel dodržuje schválený kodex chování podle článku 38 nebo schválený mechanismus pro vydávání osvědčení podle článku 39.
- 2ab. Aniž jsou dotčeny individuální smlouvy mezi správcem a zpracovatelem, mohou být smlouvy nebo jiné právní akty podle odstavců 2 a 2a založeny zcela nebo částečně na standardních smluvních ustanoveních podle odstavců 2b a 2c nebo na standardních smluvních ustanoveních, jež jsou součástí osvědčení uděleného správci či zpracovateli podle článků 39 a 39a.
- 2b. Pro záležitosti uvedené v odstavcích 2 a 2a může standardní smluvní ustanovení stanovit Komise přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.
- 2c. Pro záležitosti uvedené v odstavcích 2 a 2a může standardní smluvní ustanovení přijmout orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57.

3. Smlouva nebo jiný právní akt podle odstavců 2 a 2a musí být vyhotoveny písemně, a to i v elektronické podobě.
4. (...)
5. (...)

Článek 27

Zpracování z pověření správce a zpracovatele

(...)

Článek 28

Záznamy týkající se kategorií činností zpracování osobních údajů

1. Každý správce (...) a jeho případný zástupce povede záznamy o všech kategoriích činností zpracování osobních údajů, za něž je odpovědný. Uvedené záznamy obsahují (...) tyto informace:
 - a) jméno a kontaktní údaje správce a případného společného správce (...), zástupce správce a případně inspektora ochrany údajů;
 - b) (...)
 - c) účely zpracování včetně oprávněného zájmu, když zpracování vychází z čl. 6 odst. 1 písm. f);
 - d) popis kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů, které se na ně vztahují;
 - e) (...) katégorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, zejména příjemců v třetích zemích;

- f) případně kategorie předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizace (...);
 - g) pokud možno plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů.
 - h) tam, kde je to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 30 odst. 1.
- 2a. Každý zpracovatel povede záznamy o všech kategoriích činností zpracování osobních údajů, prováděných jménem správce, jehož součástí je:
- a) jméno a kontaktní údaje zpracovatele nebo zpracovatelů a každého správce, jehož jménem zpracovatel jedná, případně i zástupce správce;
 - b) v případě potřeby jméno a kontaktní údaje inspektora ochrany údajů;
 - c) kategorie zpracování prováděného jménem každého ze správců;
 - d) případně kategorie převodů osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizace;
 - e) tam, kde je to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 30 odst. 1.
- 3a. Záznamy uvedené v odstavci 1 a 2a jsou v písemné podobě, a to i v elektronické či jiné podobě, která není čitelná, ale je možné ji do čitelné podoby převést.
3. Na požádání poskytne správce, zpracovatel a případně zástupce správce záznamy orgánu dozoru (...).
4. Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2a se netýkají:
- a) (...).

- b) podniku nebo subjektu zaměstnávajícího méně než 250 osob, pokud není pravděpodobné, že zpracování, které provádí, bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, jako je (...) diskriminace, krádež či zneužití identity, neoprávněné zrušení pseudonymizace, finanční ztráta, poškození pověsti, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoli jiné hospodářské či společenské znevýhodnění subjektů údajů s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování.
5. (...)
6. (...)

Článek 29

Spolupráce s orgánem dozoru

(...)

ODDÍL 2

BEZPEČNOST ÚDAJŮ

Článek 30

Bezpečnost zpracování

1. S ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění a s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k pravděpodobnosti a závažnosti rizika pro práva a svobody fyzických osob zavedou správce a zpracovatel náležitá technická a organizační opatření, jako je například pseudonymizace osobních údajů, aby byla zajištěna úroveň bezpečnosti odpovídající danému riziku.
 - 1a. Při posuzování vhodné úrovně bezpečnosti se zohlední zejména rizika, která představuje zpracování údajů (...), zejména náhodné nebo nezákonné zničení, ztráta, pozměňování, neoprávněné zveřejnění nebo zpřístupnění odesílaných, uložených nebo jiným způsobem zpracovaných údajů.
 2. (...)
 - 2a. Jednou z možností, jak prokázat soulad s požadavky stanovenými v odstavci 1, je dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 nebo uplatňování schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39.
 - 2b. Správce a zpracovatel přijmou opatření pro zajištění toho, že kdokoli, kdo jedná z pověření správce nebo zpracovatele a má přístup k osobním údajům, zpracovává tyto osobní údaje pouze na pokyn správce, pokud mu toto zpracování již neukládají právní předpisy Unie nebo členského státu.
3. (...)
4. (...)

Článek 31

Ohlašování případů porušení ochrany osobních údajů orgánu dozoru

1. Dojde-li k porušení ochrany osobních údajů, u něž je pravděpodobné, že bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, jako je diskriminace, krádež či zneužití identity, finanční ztráta, neoprávněné zrušení pseudonymizace, poškození pověsti, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoli jiné významné hospodářské či společenské znevýhodnění, správce jej bez zbytečného odkladu, a je-li to možné, nejpozději do 72 hodin poté, co je o něm uvědomen, ohlásí orgánu dozoru příslušnému podle článku 51. Pokud není případ ohlášen orgánu dozoru do 72 hodin, je k ohlášení třeba připojit odůvodnění.
 - 1a. Ohlášení uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, pokud se nevyžaduje informování subjektu údajů podle čl. 32 odst. 3 písm. a) a b).
2. (...) Poté, co zpracovatel zjistí porušení ochrany osobních údajů, ohlásí je bez zbytečného odkladu správci.
3. V ohlášení podle odstavce 1 musí být přinejmenším:
 - a) popsána povaha daného případu porušení ochrany osobních údajů včetně, pokud je to možné a vhodné, přibližných kategorií a počtu dotčených subjektů údajů a kategorií a přibližného množství dotčených záznamů údajů;
 - b) sdělena totožnost a kontaktní údaje inspektora ochrany údajů nebo jiné kontaktní osoby, která může poskytnout bližší informace;
 - c) (...)
 - d) popsány pravděpodobné důsledky případů porušení ochrany osobních údajů zjištěných správcem;

- e) popsána opatření, která správce přijal nebo navrhl k přijetí s cílem vyřešit dané porušení ochrany osobních údajů; a
 - f) případně uvedena opatření ke zmírnění nežádoucích účinků, které by dané porušení ochrany osobních údajů mohlo mít.
- 3a. V případě, že není možné poskytnout informace uvedené v odst. 3 písm. d), e) a f) současně s informacemi uvedenými v odst. 3 písm. a) a b), poskytne správce tyto informace bez dalšího zbytečného odkladu.
4. Správce dokumentuje veškeré případy porušení ochrany osobních údajů uvedené v odstavcích 1 a 2, přičemž uvede skutečnosti, které se týkají daného porušení, jeho účinky a kroky podniknuté pro nápravu. Tato dokumentace musí orgánu dozoru umožnit ověření souladu s tímto článkem. (...)
5. (...)
6. (...)

Článek 32

Oznamování případů porušení ochrany osobních údajů subjektu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že bude porušení ochrany osobních údajů představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, jako je diskriminace, krádež či zneužití identity, finanční ztráta, poškození pověsti, neoprávněné zrušení pseudonymizace, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoli jiné významné hospodářské či společenské znevýhodnění, správce (...) o daném porušení osobních údajů bez zbytečného odkladu informuje subjekt údajů.
2. Ve sdělení určenému subjektu údajů podle odstavce 1 se popíše povaha porušení ochrany osobních údajů a uvedou se v něm přinejmenším informace a doporučení podle čl. 31 odst. 3 písm. b) e) a f).

3. Informování (...) subjektu údajů uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, jestliže:
- a. správce (...) zavedl náležitá technická a organizační ochranná opatření a tato opatření byla použita u údajů dotčených porušením ochrany osobních údajů, zejména taková, která činí údaje nesrozumitelnými pro kohokoli, kdo není oprávněn k nim přistupovat, jako je například šifrování; nebo
 - b. správce přijal následná opatření, která zajistí, že již nebude pravděpodobné, že vznikne vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů podle odstavce 1; nebo
 - c. by to vyžadovalo nepřiměřené úsilí, zejména z důvodu počtu dotčených případů. V takovémto případě dojde místo toho spíše k veřejnému sdělení nebo podobnému opatření, s jehož pomocí budou subjekty údajů informovány stejně účinným způsobem; nebo
 - d. by to nepříznivě ovlivnilo významný veřejný zájem.
4. (...)
5. (...)
6. (...)

ODDÍL 3

POSOUZENÍ DOPADU NA OCHRANU ÚDAJŮ A PŘEDCHOZÍ KONZULTACE

Článek 33

Posouzení dopadu na ochranu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že druh zpracování, a to zejména využití nových technologií, bude s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, jako je diskriminace, krádež či zneužití identity, finanční ztráta, poškození pověsti, neoprávněné zrušení pseudonymizace, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoli jiné významné hospodářské či společenské znevýhodnění, provede správce (...) před zpracováním posouzení dopadu plánovaných operací zpracování na ochranu osobních údajů. (...)
 - 1a. Při provádění posouzení dopadu na ochranu údajů si správce vyžádá posudek inspektora ochrany údajů, byl-li jmenován.
2. Posouzení dopadu na ochranu údajů podle odstavce 1 je nutné zejména v těchto případech:
 - a) systematické a rozsáhlé vyhodnocování (...) osobních aspektů týkajících se (...) fyzických osob (...), které je založeno na profilování a na němž se zakládají rozhodnutí, která vyvolávají ve vztahu k subjektům údajů právní účinky nebo mají na subjekty údajů závažný dopad;
 - b) zpracování zvláštních kategorií osobních údajů podle čl. 9 odst. 1 (...), biometrických údajů či údajů týkajících se odsouzení v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření, jestliže se tyto údaje zpracovávají ve velkém rozsahu za účelem přijetí (...) rozhodnutí týkajících se konkrétních osob;

- c) *rozsáhlé* monitorování veřejně přístupných prostor, především pokud se k němu používá optických elektronických přístrojů (...);
 - d) (...).
 - e) (...)
- 2a. Orgán dozoru sestaví a zveřejní seznam druhů operací zpracování, které podléhají požadavku na posouzení dopadu na ochranu údajů podle odstavce 1. Orgán dozoru uvedené seznamy předá Evropské radě pro ochranu údajů.
- 2b. Orgán dozoru může rovněž sestavit a zveřejnit seznam druhů operací zpracování, u nichž není posouzení dopadu na ochranu údajů nutné. Orgán dozoru uvedené seznamy předá Evropské radě pro ochranu údajů.
- 2c. Před přijetím seznamů podle odstavců 2a a 2b použije příslušný orgán dozoru mechanismus jednotnosti uvedený v článku 57, pokud tyto seznamy zahrnují činnosti zpracovávání související s nabídkou zboží či služeb subjektům údajů nebo se sledováním jejich chování v několika členských státech, nebo jestliže dané seznamy mohou výrazně ovlivnit volný pohyb osobních údajů v rámci Unie.
3. Posouzení obsahuje alespoň obecný popis plánovaných operací zpracování údajů, vyhodnocení rizika podle odstavce 1, plánovaná opatření k řešení tohoto rizika, včetně záruk, bezpečnostních opatření a mechanismů k zajištění ochrany osobních údajů a k prokázání souladu s tímto nařízením, a to s přihlédnutím k právům a oprávněným zájmům subjektů údajů a dalších dotčených osob.

- 3a. Dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 ze strany příslušných správců nebo zpracovatelů se řádně zohlední při posuzování zákonnosti a dopadu operací zpracování prováděných těmito správci či zpracovateli, zejména pro účely posouzení dopadu na ochranu údajů.
4. *K zamýšlenému zpracování získá správce stanovisko subjektů údajů nebo jejich zástupců, aniž by byla dotčena ochrana obchodních či veřejných zájmů nebo bezpečnost zpracování (...).*
5. (...) Pokud má zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo e) právní základ v právním předpisu Unie nebo právním předpisu členského státu, kterému správce podléhá, a tento právní předpis upravuje konkrétní operaci zpracování nebo soubor takových operací, odstavce 1 až 3 se nepoužijí, ledaže by členské státy považovaly provedení tohoto posouzení před činnostmi zpracovávání za nezbytné.
6. (...)
7. (...)

Článek 34

Předchozí (...) konzultace

1. (...)
2. Správce (...) konzultuje před zpracováním osobních údajů orgán dozoru, pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů podle článku 33 vyplývá, že dané zpracování by představovalo vysoké (...) riziko v případě absence opatření, která má správce přijmout za účelem zmírnění tohoto rizika.

3. Pokud se orgán dozoru domnívá, že by zamýšlené zpracování uvedené v odstavci 2 nebylo v souladu s tímto nařízením, zejména pokud správce nedostatečně určil či zmírnil *riziko*, uvedený orgán na to správce údajů nejpozději do šesti týdnů od žádosti o konzultaci písemně upozorní a může uplatnit jakoukoli ze svých pravomocí podle článku 53 (...). Tato lhůta může být s ohledem na složitost zamýšleného zpracování prodloužena o dalších šest týdnů. Pokud se uplatní prodloužená lhůta, je správce nebo zpracovatel informován o důvodech tohoto prodloužení do jednoho měsíce od přijetí žádosti.
4. (...)
5. (...)
6. Při konzultaci orgánu dozoru podle odstavce 2 poskytne správce (...) orgánu dozoru informace o těchto aspektech:
 - a) ve vhodných případech příslušná odpovědnost správce, společných správců a zpracovatelů zapojených do zpracování, zejména v případě zpracování v rámci skupiny podniků;
 - b) účely a způsoby zamýšleného zpracování;
 - c) opatření a záruky poskytnuté za účelem ochrany práv a svobod subjektů údajů podle tohoto nařízení;
 - d) případně kontaktní údaje orgánu pro ochranu údajů;
 - e) posouzení dopadu na ochranu údajů podle článku 33 a
 - f) veškeré (...) další informace, o které orgán dozoru požádá(...).

7. Členské státy konzultují orgán dozoru během přípravy návrhu legislativního opatření přijatého vnitrostátním parlamentem nebo návrhu regulačního opatření založeného na takovém legislativním opatření, jež stanoví zpracování osobních údajů (...).
- 7a. Bez ohledu na odstavec 2 mohou právní předpisy členských států od správců požadovat, aby konzultovali orgán dozoru a získali od něj předchozí povolení, pokud jde o zpracování osobních údajů správcem za účelem vykonání úkolu ve veřejném zájmu, včetně zpracování těchto údajů v souvislosti se sociální ochranou a veřejným zdravím.
8. (...)
9. (...)

ODDÍL 4

INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Článek 35

Jmenování inspektora ochrany údajů

1. Správce nebo zpracovatel může jmenovat, nebo, pokud to požadují právní předpisy Unie nebo členských států, jmenuje inspektora ochrany údajů (...).
2. Skupina podniků může jmenovat jediného inspektora ochrany údajů.
3. Je-li správce nebo zpracovatel orgánem veřejné správy či veřejnoprávním subjektem, může být s přihlédnutím k jejich organizační struktuře a velikosti jmenován jediný inspektor ochrany údajů pro několik takových orgánů nebo subjektů.
4. (...)
5. (...) Inspektor ochrany údajů je jmenován na základě profesních kvalit, zejména na základě odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a na základě schopnosti plnit úkoly stanovené v článku 37, především absence jakéhokoliv střetu zájmů. (...)
6. (...)
7. (...) Během svého funkčního období může být inspektor ochrany údajů, kromě závažných důvodů podle právních předpisů příslušných členských států, které odůvodňují propuštění zaměstnance nebo státního úředníka, propuštěn pouze tehdy, pokud již nesplňuje podmínky požadované pro plnění jeho úkolů podle článku 37.
8. Inspektor ochrany údajů může být zaměstnancem správce či zpracovatele, nebo může úkoly plnit na základě smlouvy o poskytování služeb.
9. Správce nebo zpracovatel uveřejní kontaktní údaje inspektora ochrany údajů a sdělí je orgánu dozoru (...).

10. Subjekty údajů se mohou obracet na inspektora ochrany údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováváním jejich údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení.
11. (...)

Článek 36

Postavení inspektora ochrany údajů

1. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby byl inspektor ochrany údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.
2. Správce nebo zpracovatel podporují inspektora ochrany údajů při výkonu úkolů uvedených v článku 37 tím, že poskytnou (...) zdroje nutné k plnění těchto úkolů, jakož i přístup k osobním údajům a operacím zpracování.
3. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby inspektor ochrany údajů mohl při plnění svých úkolů jednat nezávisle a nedostával ohledně plnění těchto úkolů žádné pokyny. Za plnění svých úkolů není správcem ani zpracovatelem sankcionován. Inspektor ochrany údajů je přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele.
4. Inspektor ochrany údajů může vykonávat i jiné úkoly a povinnosti. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby žádné z těchto úkolů a povinností nevedly ke střetu zájmů.

Článek 37

Úkoly inspektora ochrany údajů

1. (...) Inspektor ochrany údajů (...) plní tyto úkoly:
 - a) poskytovat informace a poradenství správcům nebo zpracovatelům a zaměstnancům, kteří zpracovávají osobní údaje, ohledně jejich povinností podle tohoto nařízení a dalších ustanovení Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů (...);

- b) monitorovat soulad s tímto nařízením, dalšími ustanoveními Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů a s politikami správce nebo zpracovatele souvisejícími s ochranou osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování informovanosti a odborné přípravy pracovníků zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;
- c) (...)
- d) (...)
- e) (...)
- f) na požádání poskytovat poradenství, pokud jde o posouzení dopadu na ochranu údajů, a sledovat jeho uplatňování podle článku 33;
- g) monitorovat reakce na žádosti orgánu dozoru a v mezích svých pravomocí spolupracovat s orgánem dozoru, a to buď na žádost uvedeného orgánu nebo na základě vlastního podnětu;
- h) působit jako kontaktní osoba pro orgán dozoru v záležitostech souvisejících se zpracováním osobních údajů, včetně předchozí konzultace podle článku 34, a případně vést konzultace v jakékoli jiné věci.

2. (...)

2a. Inspektor ochrany údajů bere při plnění svých úkolů patřičný ohled na riziko spojené s operacemi zpracování a současně přihlíží k *povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování.*

ODDÍL 5

KODEXY CHOVÁNÍ A VYDÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ

Článek 38

Kodexy chování

1. Členské státy, orgány dozoru, Evropská rada pro ochranu údajů a Komise podporují vypracování kodexů chování, které mají přispět k řádnému uplatňování tohoto nařízení s ohledem na konkrétní povahu různých odvětví zpracovávajících údaje a na konkrétní potřeby mikropodniků, malých a středních podniků.

- 1a. Sdružení nebo jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů mohou vypracovávat kodexy chování nebo tyto kodexy upravovat či rozšiřovat, a to s cílem upřesnit uplatňování ustanovení tohoto nařízení, například pokud jde o:
 - a) korektní a transparentní zpracování údajů;
 - aa) oprávněné zájmy, jež správci v konkrétních situacích sledují;
 - b) shromažďování údajů;
 - bb) pseudonymizaci osobních údajů;
 - c) informování veřejnosti a subjektů údajů;
 - d) výkon práv subjektů údajů;
 - e) informace a ochranu dětí a způsob získávání souhlasu rodičů a poručníků;
 - ee) opatření a postupy uvedené v člancích 22 a 23 a opatření k zajištění bezpečnosti zpracování podle článku 30;

ef) oznamování případů porušení ochrany osobních údajů orgánům dozoru a sdělování těchto případů porušení subjektům údajů;

f) (...)

- 1ab. Kromě správců a zpracovatelů, na něž se toto nařízení vztahuje, mohou kodexy chování schválené podle odstavce 2 dodržovat rovněž správci nebo zpracovatelé, na něž se podle článku 3 toto nařízení nevztahuje, a to s cílem poskytnout náležitě záruky v rámci předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím za podmínek uvedených v čl. 42 odst. 2 písm. d). Za účelem uplatňování těchto náležitých záruk, a to i pokud jde o práva subjektů údajů, přijmou tito správci nebo zpracovatelé prostřednictvím smluvních nástrojů nebo jiných prostředků závazné a vymahatelné závazky.
- 1b. Takový kodex chování obsahuje mechanismy, které umožňují subjektu uvedenému v čl. 38a odst. 1 provádět povinné sledování dodržování jeho ustanovení ze strany správců nebo zpracovatelů, kteří se zavázali jej dodržovat, aniž tím jsou dotčeny úkoly a pravomoci orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
2. Sdružení nebo jiné subjekty uvedené v odstavci 1a, které mají v úmyslu vypracovat kodex chování nebo upravit či rozšířit stávající kodex, předloží návrh kodexu orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51. Orgán dozoru vydá stanovisko k tomu, zda je daný návrh kodexu nebo upravený či rozšířený kodex v souladu s tímto nařízením, a pokud zjistí, že tento návrh nebo upravený či rozšířený kodex poskytuje dostatečné náležitě záruky, schválí jej.
- 2a. Jestliže se ve stanovisku uvedeném v odstavci 2 potvrdí, že kodex chování nebo upravený či rozšířený kodex je v souladu s tímto nařízením a je schválený, a jestliže se kodex chování nevztahuje na činnosti zpracování v několika členských státech, orgán dozoru daný kodex zaregistruje a uveřejní o něm podrobné informace.

- 2b. Pokud se návrh kodexu chování týká činností zpracování v několika členských státech, orgán dozoru příslušný podle článku 51 jej před schválením předloží v rámci postupu podle článku 57 Evropské radě pro ochranu údajů, která vydá stanovisko k tomu, zda je návrh kodexu nebo upravený či rozšířený kodex v souladu s tímto nařízením nebo zda v situaci uvedené v odstavci 1ab poskytuje náležité záruky.
3. Pokud se ve stanovisku uvedeném v odstavci 2b potvrdí, že kodex chování nebo upravený či rozšířený kodex je v souladu s tímto nařízením nebo že v situaci uvedené v odstavci 1ab poskytuje náležité záruky, Evropská rada pro ochranu údajů předloží své stanovisko Komisi.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, aby rozhodla, že schválené kodexy chování a úpravy či rozšíření stávajících schválených kodexů chování, které jí byly předloženy podle odstavce 3, mají všeobecnou platnost v rámci Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.
5. Komise zajistí odpovídající zveřejnění schválených kodexů, o nichž bylo v souladu s odstavcem 4 rozhodnuto, že mají všeobecnou platnost.
- 5a. Evropská rada pro ochranu údajů všechny schválené kodexy chování a jejich změny shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků, například portálu evropské e-justice, je zpřístupní veřejnosti.

Článek 38a

Monitorování schválených kodexů chování

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a pravomoci příslušného orgánu dozoru podle článků 52 a 53, může monitorování souladu s kodexem chování podle čl. 38 odst. 1b provádět subjekt, který má ohledně předmětu kodexu příslušnou úroveň odborných znalostí a je pro tento účel akreditovaný příslušným orgánem dozoru.

2. Subjekt uvedený v odstavci 1 může být pro tento účel akreditovaný, pokud:
 - a) prokázal ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru svoji nezávislost a odborné znalosti ohledně předmětu kodexu;
 - b) stanovil postupy, které mu umožňují posoudit způsobilost dotyčných správců a zpracovatelů, pokud jde o uplatňování kodexu, monitorovat, zda jeho ustanovení dodržují, a pravidelně přezkoumávat jeho fungování;
 - c) stanovil postupy a struktury pro řešení stížností na porušování kodexu nebo na způsob, jak správce nebo zpracovatel kodex uplatňoval nebo uplatňuje, a učinil tyto postupy a struktury pro subjekty údajů a pro veřejnost transparentními;
 - d) ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru prokáže, že jeho úkoly a povinnosti nevedou ke střetu zájmů.
3. Příslušný orgán dozoru předloží návrh kritérií pro akreditaci subjektu uvedeného v odstavci 1 Evropské radě pro ochranu údajů podle mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57.
4. Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly VIII, subjekt uvedený v odstavci 1 může s výhradou náležitých záruk přijmout v případech porušování kodexu ze strany správce nebo zpracovatele vhodná opatření, včetně pozastavení účasti daného správce nebo zpracovatele na kodexu nebo jeho vyloučení z této účasti. O těchto opatřeních a důvodech jejich přijetí informuje příslušný orgán dozoru.
5. Příslušný orgán dozoru zruší akreditaci subjektu uvedeného v odstavci 1, jestliže nejsou nebo již přestaly být dodržovány podmínky akreditace nebo jestliže činnosti tohoto subjektu nejsou v souladu s tímto nařízením.
6. Tento článek se netýká zpracovávání osobních údajů prováděného orgány veřejné správy a veřejnoprávními subjekty.

Článek 39

Vydávání osvědčení

1. Členské státy, Evropská rada pro ochranu údajů a Komise podpoří, zejména na úrovni Unie, zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a zavedení pečeti a známek dokládajících ochranu údajů pro účely prokázání souladu s tímto nařízením v případě operací zpracování prováděných správci a zpracovateli. Zohlední se specifické potřeby mikropodniků a malých a středních podniků.
 - 1a. Kromě dodržování příslušných ustanovení ze strany správců a zpracovatelů, na něž se toto nařízení vztahuje, mohou být mechanismy pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a příslušné pečeti či známky *schválené* podle odstavce 2a zavedeny rovněž za účelem prokázání existence náležitých záruk poskytnutých správcem nebo zpracovateli, na něž se podle článku 3 toto nařízení nevztahuje, v rámci předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím za podmínek uvedených v čl. 42 odst. 2 písm. e). Za účelem uplatňování těchto náležitých záruk, a to i pokud jde o práva subjektů údajů, přijmou tito správci nebo zpracovatelé prostřednictvím smluvních nástrojů nebo jiných prostředků závazné a vymahatelné závazky.
2. Osvědčením podle tohoto článku se nesnižuje odpovědnost správce nebo zpracovatele za soulad s tímto nařízením a nejsou jím dotčeny úkoly a pravomoci orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
- 2a. Osvědčení podle tohoto článku vydávají *subjekty* pro vydávání osvědčení *uvedené v článku 39a nebo případně příslušný orgán dozoru* na základě kritérií *schválených příslušným orgánem dozoru nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů.*
3. Správce nebo zpracovatel, který předloží své zpracování mechanismu pro vydávání osvědčení, poskytne subjektu pro vydávání osvědčení uvedenému v článku 39a *nebo případně příslušnému orgánu dozoru* veškeré informace a přístup ke svým činnostem zpracování, které jsou pro provedení postupu vydávání osvědčení nezbytné.

4. Osvědčení se vydává správci nebo zpracovateli na dobu nejvýše tří let a lze je za stejných podmínek obnovit, pokud jsou i nadále plněny příslušné požadavky. V případě, že požadavky na osvědčení plněny nejsou nebo již přestaly být plněny, subjekty pro vydávání osvědčení podle článku 39a nebo případně příslušný orgán dozoru uvedené osvědčení odeberou.
5. Evropská rada pro ochranu údajů všechny mechanismy pro vydávání osvědčení a pečetě dokládající ochranu údajů shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků, například portálu evropské e-justice, je zpřístupní veřejnosti.

Článek 39a

Subjekt a postup pro vydávání osvědčení

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a pravomoci příslušného orgánu dozoru podle článků 52 a 53, osvědčení vydává a obnovuje subjekt pro vydávání osvědčení, který má příslušnou úroveň odborných znalostí ohledně ochrany údajů. Každý členský stát poskytne informace o tom, zda jsou tyto subjekty pro vydávání osvědčení akreditovány:
 - a) orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a; nebo
 - b) vnitrostátním akreditačním orgánem jmenovaným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, v souladu s normou EN-ISO/IEC 17065/2012 a s dodatečnými požadavky stanovenými orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
2. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 může být pro tento účel akreditován, pouze pokud:
 - a) prokázal ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru svoji nezávislost a odborné znalosti ohledně předmětu osvědčení;

- aa) zavázal se dodržovat kritéria uvedená v čl. 39 odst. 2a a schválená orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a, nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů;
 - b) stanovil postupy pro vydávání, pravidelný přezkum a odebrání pečeni a známek dokládajících ochranu údajů;
 - c) stanovil postupy a struktury pro řešení stížností týkajících se porušování osvědčení nebo způsobu, jak správce nebo zpracovatel osvědčení uplatňoval nebo uplatňuje, a učinil tyto postupy a struktury pro subjekty údajů a pro veřejnost transparentními;
 - d) ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru prokáže, že jeho úkoly a povinnosti nevedou ke střetu zájmů.
3. Akreditace subjektů pro vydávání osvědčení uvedených v odstavci 1 probíhá na základě kritérií schválených orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a, nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů. V případě akreditace podle odst. 1 písm. b) tyto požadavky doplňují požadavky stanovené v nařízení č. 765/2008 a technická pravidla, která popisují metody a postupy subjektů pro vydávání osvědčení.
4. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 je odpovědný za řádné posouzení vedoucí k vydání osvědčení nebo k jeho odebrání, aniž je dotčena odpovědnost správce nebo zpracovatele za soulad s tímto nařízením. Akreditace se vydává na období nejvýše pěti let a lze ji obnovit za stejných podmínek, pokud daný subjekt splňuje příslušné požadavky.
5. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 sdělí příslušnému orgánu dozoru důvody pro vydání nebo odebrání požadovaného osvědčení.

6. Požadavky podle odstavce 3 a kritéria podle čl. 39 odst. 2a zveřejní orgán dozoru ve snadno přístupné formě. Orgány dozoru tyto požadavky a kritéria předají také Evropské radě pro ochranu údajů. Evropská rada pro ochranu údajů všechny mechanismy pro vydávání osvědčení a pečeti dokládající ochranu údajů shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků, například portálu evropské e-justice, je zpřístupní veřejnosti.
- 6a. Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly VIII, příslušný orgán dozoru nebo vnitrostátní akreditační orgán zruší akreditaci, kterou udělil subjektu pro vydávání osvědčení uvedenému v odstavci 1, jestliže nejsou nebo již přestaly být dodržovány podmínky akreditace, nebo činnosti tohoto subjektu nejsou v souladu s tímto nařízením.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 86 za účelem (...) upřesnění kritérií a požadavků, kteřé je třeba zohlednit v souvislosti s mechanismy pro vydávání osvědčení o ochraně údajů podle odstavce 1 (...).
- 7a. Evropská rada pro ochranu údajů poskytne Komisi stanovisko ohledně kritérií a požadavků podle odstavce 7.
8. Komise může stanovit technické normy pro mechanismy vydávání osvědčení a pro pečeti a známky dokládající ochranu údajů a mechanismy pro prosazování a uznávání mechanismů vydávání osvědčení a pečeti a známek dokládajících ochranu údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

KAPITOLA V

PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍCH ZEMÍ NEBO MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

Článek 40

Obecná zásada pro předávání

(...)

Článek 41

Předávání založené na rozhodnutí o přiměřenosti

1. Předávání osobních údajů do (...) třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit, jestliže Komise rozhodla, že tato třetí země nebo území nebo jedno či více konkrétních odvětví v dané třetí zemi, nebo dotyčná mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany. Takovéto předání nevyžaduje žádné zvláštní povolení.
2. Při posuzování přiměřenosti úrovně ochrany vezme Komise v úvahu zejména tyto prvky:
 - a) právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, příslušné právní předpisy (...), obecné i odvětvové, pravidla ochrany údajů a související bezpečnostní opatření, včetně pravidel dalšího předávání osobních údajů další třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, která jsou v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována, jakož i existenci účinných a vymahatelných práv subjektu údajů a účinných správních a soudních opravných prostředků pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje se předávají (...);

- b) existenci a účinné fungování jednoho nebo více nezávislých orgánů dozoru v dané třetí zemi, nebo jemuž podléhá mezinárodní organizace odpovědná za zajišťování a vymáhání souladu s pravidly pro ochranu údajů, včetně přiměřených sankčních pravomocí, za pomoc a poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv a za spolupráci s orgány dozoru Unie a členských států;
- c) mezinárodní závazky, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, nebo jiné (...) závazky vyplývající z její účasti v mnohostranných či regionálních systémech, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů.
- 2a. Evropská rada pro ochranu údajů předá Komisi stanovisko pro posouzení přiměřenosti úrovně ochrany ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, i pro posouzení, zda třetí země nebo dané území nebo mezinárodní organizace nebo specializované odvětví již nezajišťuje přiměřenou úroveň ochrany.
3. Komise může po posouzení přiměřenosti úrovně ochrany rozhodnout, že určitá třetí země nebo území či jedno nebo více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2. (...) V prováděcím aktu se stanoví jeho územní a odvětvové použití a případně se v něm také určí (nezávislý) orgán dozoru (nezávislé orgány dozoru) uvedený (uvedené) v odst. 2 písm. b). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.
- 3a. *Rozhodnutí přijatá Komisí na základě čl. 25 odst. 6 (...) směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je Komise změni, nahradí nebo zruší rozhodnutím přijatým podle odstavce 3 nebo 5.*

4. (...)
- 4a. Komise sleduje fungování rozhodnutí přijatých podle odstavce 3 a rozhodnutí přijatých na základě čl. 25 odst. 6 nebo čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES.
5. Komise může rozhodnout o tom, že třetí země nebo území nebo konkrétní odvětví v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace již nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 a může v případě potřeby toto rozhodnutí bez zpětné platnosti zrušit, změnit nebo jeho platnost pozastavit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2, nebo ve zvlášť naléhavých případech (...) postupem podle čl. 87 odst. 3. (...)
- 5a. Komise zahájí s danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací konzultace s cílem napravit stav, který vedl k rozhodnutí podle odstavce 5.
6. Rozhodnutím podle odstavce 5 nejsou dotčena předávání osobních údajů třetí zemi nebo území nebo konkrétnímu odvětví v této třetí zemi nebo příslušné mezinárodní organizaci podle článků 42 až 44. (...)
7. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam těch třetích zemí, území a konkrétních odvětví ve třetí zemi a mezinárodních organizací, s ohledem na něž byla přijata rozhodnutí podle odstavců 3, 3a a 5.
8. (...)

Článek 42

Předávání založená na vhodných zárukách

1. Jestliže není přijato rozhodnutí podle čl. 41 odst. 3, správce nebo zpracovatel mohou předat osobní údaje (...) třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pouze pokud správce nebo zpracovatel uvedl (...) vhodné záruky, a to i pokud jde o další předávání, v souladu s odstavci 2 a 2a.
2. Vhodné záruky uvedené v odstavci 1 *mohou* být stanoveny (...), aniž je zapotřebí jakékoli zvláštní povolení orgánu dozoru, pomocí:
 - oa) právně závazného a vymahatelného nástroje mezi veřejnými orgány nebo subjekty; nebo
 - a) závazných podnikových pravidel podle článku 43; nebo
 - b) standardních doložek o ochraně údajů přijatých Komisí (...) přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2; nebo
 - c) standardních doložek o ochraně údajů přijatých orgánem dozoru (...) a přijatých Komisí přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2;
 - d) schváleného kodexu chování podle článku 38 spolu se závaznými a vymahatelnými závazky správce nebo zpracovatele (...) ve třetí zemi uplatňovat vhodné záruky, a to i ohledně práv subjektů údajů; nebo
 - e) schváleného kodexu chování podle článku 39 spolu se závaznými a vymahatelnými závazky správce nebo zpracovatele (...) ve třetí zemi uplatňovat vhodné záruky, a to i ohledně práv subjektů údajů.

- 2a. S výhradou povolení od příslušného orgánu dozoru mohou být vhodné záruky uvedené v odstavci 1 rovněž stanoveny zejména pomocí:
- a) smluvních doložek mezi správcem nebo zpracovatelem a správcem, zpracovatelem nebo příjemcem údajů (...) ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci; nebo
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) ustanovení určených k vložení do správních ujednání mezi veřejnými orgány nebo subjekty (...).
3. (...)
4. (...)
5. (...)
- 5a. Orgán dozoru použije mechanismus jednotnosti v případech uvedených v čl. 57 odst. 2 písm. ca), d), e) a f).
- 5b. *Povolení členského státu nebo orgánu dozoru na základě čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je orgán dozoru změní, nahradí nebo zruší. Rozhodnutí přijatá Komisí na základě čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je Komise změní, nahradí nebo zruší rozhodnutím přijatým podle odstavce 2.*

Článek 43

Závazná podniková pravidla

1. Příslušný orgán dozoru schvaluje v souladu s mechanismem jednotnosti stanoveným v článku 57 *závazná podniková pravidla* za předpokladu, že:
- a) jsou právně závazná a platná pro všechny a prosazovaná všemi dotčenými členy skupiny podniků či skupiny podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost;

- b) subjektům údajů výslovně přiznávají vymahatelná práva v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů;
- c) splňují požadavky stanovené v odstavci 2.

2. Závazná podniková pravidla uvedená v odstavci 1 vymezují přinejmenším:

- a) strukturu a kontaktní údaje dotčené skupiny a každého z jejích členů;
- b) předání údajů nebo kategorie předání, včetně typů osobních údajů, typu zpracování a jeho účelů, typu dotčených subjektů údajů a určení dané třetí země nebo daných třetích zemí;
- c) svoji právně závaznou povahu, a to interně i externě;
- d) použití obecných zásad pro ochranu údajů, zejména účelové omezení, (...) kvalitu údajů, právní základ pro zpracovávání a pro zpracovávání zvláštních kategorií osobních údajů; opatření k zajištění zabezpečení údajů a požadavky ohledně dalšího předávání subjektům (...), které podnikovými pravidly nejsou vázány;
- e) práva subjektů údajů v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a prostředky jejich výkonu, včetně práva nebýt předmětem (...) rozhodnutí založeného výhradně na automatickém zpracování, včetně profilování v souladu s článkem 20, práva předložit stížnost příslušnému orgánu dozoru a příslušným soudům členských států v souladu s článkem 75, práva na nápravu a případně i práva na odškodnění v případě porušení závazných podnikových pravidel;
- f) přijetí odpovědnosti ze strany správce nebo zpracovatele usazeného na území některého členského státu za jakékoli porušení závazných podnikových pravidel kterýmkoli dotčeným členem neusazeným v Unii; správce nebo zpracovatel se může této odpovědnosti částečně nebo zcela zprostit, pokud prokáže, že za okolnost, jež vedla ke vzniku škody, není daný člen odpovědný;
- g) způsob poskytování informací o závazných podnikových pravidlech, zejména o jejich ustanoveních uvedených v písmenech d), e) a f) tohoto odstavce, subjektům údajů v souladu s články 14 a 14a;

- h) úkoly všech inspektorů ochrany údajů jmenovaných v souladu s článkem 35, nebo jakékoli jiné osoby či subjektu pověřeného (...) sledováním souladu se závaznými podnikovými pravidly v rámci skupiny a sledování školení a vyřizování stížností;
- hh) postupy pro vyřizování stížností;
- i) mechanismy, které mají v rámci skupiny zajistit ověřování souladu se závaznými podnikovými pravidly. Tyto mechanismy by měly zahrnovat audity ochrany údajů a metody zajištění opravných opatření pro ochranu práv subjektu údajů. Výsledky takového ověření by měly být oznámeny osobě nebo subjektu uvedenému v písmenu h) a radě řídicího podniku nebo skupiny podniků; a měly by být dostupné na žádost příslušného orgánu dozoru;
- j) mechanismy pro podávání zpráv a pro zaznamenávání změn pravidel a hlášení těchto změn orgánu dozoru;
- k) mechanismus spolupráce s orgánem dozoru, který zajistí dodržování pravidel každým členem skupiny (...), zejména poskytování výsledků ověřování opatření uvedených v písmenu i) tohoto odstavce orgánu dozoru;
- l) mechanismy pro podávání zpráv příslušnému orgánu dozoru ohledně právních požadavků, kterým je člen skupiny podřízen ve třetí zemi, jež mohou mít podstatný negativní účinek na záruky poskytované závaznými podnikovými pravidly; a
- m) vhodnou odbornou přípravu v oblasti ochrany údajů pro zaměstnance, kteří mají k osobním údajům trvalý nebo pravidelný přístup(...).

2a. Evropská rada pro ochranu údajů poskytuje Komisi poradenství ohledně formy a postupů pro výměnu informací mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru pro závazná podniková pravidla..

3. (...)

4. Komise může u závazných podnikových pravidel ve smyslu tohoto článku určit formát a postupy pro (...) výměnu informací mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

Článek 44

Výjimky pro specifické situace

1. Jestliže neexistuje rozhodnutí o přiměřenosti podle čl. 41 odst. 3, nebo vhodné záruky podle článku 42, včetně závazných podnikových pravidel (...), předání nebo kategorie předání osobních údajů do (...) třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit pouze za podmínky, že:
- a) daný subjekt údajů byl informován o tom, že takové předání může v důsledku absence rozhodnutí o přiměřenosti a vhodných záruk zahrnovat rizika pro subjekt údajů, a následně k navrhovanému předání vydal svůj výslovný souhlas; nebo
 - b) předání je nezbytné pro splnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost subjektu údajů; nebo
 - c) předání je nezbytné pro uzavření nebo splnění smlouvy, která má být uzavřena nebo která byla uzavřena v zájmu subjektu údajů mezi správcem a jinou fyzickou nebo právnickou osobou; nebo
 - d) předání je nezbytné z důležitých důvodů veřejného zájmu; nebo
 - e) předání je nezbytné pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků; nebo
 - f) předání je nezbytné k ochraně životně důležitého zájmu subjektu údajů nebo jiných osob v případě, že subjekt údajů není fyzicky nebo právně způsobilý udělit svůj souhlas; nebo
 - g) k předání dochází z rejstříku, který je na základě práva Unie nebo členských států určen pro informování veřejnosti a je přístupný k nahlížení veřejnosti obecně nebo jakékoli osobě, která prokáže oprávněný zájem, avšak pouze pokud jsou v daném případě splněny podmínky pro nahlížení stanovené v právních předpisech Unie nebo členských států; nebo

- h) předávání, kteřé není rozsáhlé ani časté, je nezbytné pro účely oprávněných zájmů správce, nad kterými nepřevážily zájmy nebo práva a svobody subjektu údajů, a správce (...) posoudil všechny okolnosti daného předání údajů nebo daného předání souboru údajů a na základě tohoto posouzení přijal vhodné záruky pro ochranu osobních údajů.
2. Předmětem předání podle odst. 1 písm. g) nejsou veškeré osobní údaje nebo veškeré kategorie osobních údajů, které jsou v rejstříku obsaženy. Má-li rejstřík sloužit k nahlížení osobám majícím oprávněný zájem, předání se uskuteční, pouze pokud o to tyto osoby požádají nebo pokud tyto osoby mají být příjemcem.
3. (...)
4. Ustanovení odst. 1 písm. a), b) a c) a h) se nevztahují na činnosti prováděné orgány veřejné moci při výkonu jejich úředních pravomocí.
5. Veřejný zájem uvedený v odst. 1 písm. d) musí být uznáván právem Unie nebo vnitrostátním právem členského státu, kterému správce podléhá. (...)
- 5a. V případě neexistence rozhodnutí o přiměřenosti může právo Unie nebo členského státu z důležitých důvodů veřejného zájmu výslovně stanovit omezení předání konkrétních kategorií osobních údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Členské státy oznámí taková ustanovení Komisi.
6. Správce nebo zpracovatel zaznamená posouzení i vhodné záruky (...) uvedené v odst. 1 písm. h) v záznamech zmíněných v článku 28 (...).
- 6a. (...)
7. (...)

Článek 45

Mezinárodní spolupráce v zájmu ochrany osobních údajů

1. Ve vztahu k třetím zemím a mezinárodním organizacím podniknou Komise a orgány dozoru odpovídající kroky v zájmu:
 - a) rozvoje mechanismů pro mezinárodní spolupráci, aby se usnadnilo *účinné* prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů;
 - b) poskytování vzájemné pomoci na mezinárodní úrovni při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů, a to mimo jiné formou (...) postupování stížností, pomoci při vyšetřování a výměny informací, pod podmínkou vhodných záruk pro ochranu osobních údajů a jiných základních práv a svobod;
 - c) zapojení příslušných zúčastněných stran do diskuse a činností zacílených na podporu mezinárodní spolupráce při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů;
 - d) podpoření výměny a dokumentace v souvislosti s právními předpisy a praxí v oblasti ochrany osobních údajů.

2. (...)

KAPITOLA VI NEZÁVISLÉ ORGÁNY DOZORU

ODDÍL 1 NEZÁVISLOST POSTAVENÍ

Článek 46

Orgán dozoru

1. Každý členský stát stanoví, že jeden nebo více nezávislých orgánů veřejné moci ponese odpovědnost za sledování uplatňování tohoto nařízení.
 - 1a. Každý orgán dozoru přispívá k jednotnému uplatňování tohoto nařízení v celé Unii (...). Orgány dozoru budou za tímto účelem spolupracovat mezi sebou a s Komisí v souladu s kapitolou VII.
2. Pokud je v některém členském státě zřízen více než jeden orgán dozoru, daný členský stát jmenuje orgán dozoru, jenž bude zastupovat tyto orgány v Evropské radě pro ochranu údajů, a stanoví mechanismus, který zajistí, že budou ostatní orgány dodržovat pravidla týkající se mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57.
3. Každý členský stát oznámí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle této kapitoly, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.

Článek 47

Nezávislost

1. Každý orgán dozoru jedná při plnění povinností a při výkonu pravomocí jemu svěřených podle tohoto nařízení zcela nezávisle.

2. Člen či členové každého orgánu dozoru při plnění svých povinností a výkonu pravomocí podle tohoto nařízení jsou i nadále nezávislí na vnějším vlivu, přímém či nepřímém, a od nikoho nevyžadují ani nepřijímají pokyny.
3. (...)
4. (...)
5. Každý členský stát zajistí, aby byl každý orgán dozoru vybaven (...) lidskými, technickými a finančními zdroji, prostorami a infrastrukturou, které bude potřebovat pro účinné plnění svých povinností a vykonávání pravomocí, včetně povinností a pravomocí, jež bude plnit v rámci vzájemné pomoci, spolupráce a účasti v Evropské radě pro ochranu údajů.
6. Každý členský stát zajistí, aby měl každý orgán dozoru své vlastní pracovníky, kteří (...) budou podléhat řízení člena či členů tohoto orgánu dozoru.
7. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru podléhal finanční kontrole, přičemž nebude nijak ovlivněna jeho nezávislost. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru měl samostatný veřejný roční rozpočet, který může být součástí celkového státního rozpočtu.

Článek 48

Obecné podmínky pro členy orgánu dozoru

1. Členské státy stanoví, že člen či členové každého orgánu dozoru musí být jmenováni (...) parlamentem nebo vládou nebo hlavou státu daného členského státu nebo nezávislým subjektem pověřeným podle práva členského státu, aby jmenování transparentním způsobem prováděl.

2. Člen či členové mají kvalifikaci, zkušenosti a dovednosti potřebné k plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí.
3. Povinnosti člena končí uplynutím jeho funkčního období, odstoupením nebo povinným odchodem do důchodu v souladu s právními předpisy daného členského státu.
4. (...)
5. (...)

Článek 49

Pravidla pro zřízení orgánu dozoru

1. Každý členský stát upraví právním předpisem:
 - a) zřízení každého orgánu dozoru (...);
 - b) kvalifikaci (...) požadovanou pro výkon povinností členů orgánu dozoru;
 - c) pravidla a postupy pro jmenování člena či členů každého orgánu dozoru (...);
 - d) délku funkčního období člena či členů každého orgánu dozoru, která dosáhne (...) minimálně čtyř let s výjimkou prvního jmenování po vstupu tohoto nařízení v platnost, jež mohou být na dobu kratší, je-li k ochraně nezávislosti orgánu dozoru nutný proces postupného jmenování;
 - e) způsobilost člena či členů každého orgánu dozoru k opětovnému jmenování, a jsou-li způsobilí, na kolik funkčních období;
 - f) (...) podmínky jimiž se řídí povinnosti člena nebo členů a pracovníků každého orgánu dozoru, zákaz výkonu činností a povolání neslučitelných s těmito podmínkami během funkčního období a po jeho skončení a pravidla, jimiž se řídí ukončení zaměstnání;
 - g) (...)

2. Člen či členové a pracovníci každého orgánu dozoru jsou v souladu s právními předpisy Unie či členského státu vázáni *během funkčního období i po jeho skončení* služebním tajemstvím, pokud jde o veškeré důvěrné informace, o nichž se dozví během plnění svých (...) povinností či výkonu svých pravomocí.

Článek 50

Služební tajemství

(...)

ODDÍL 2
PŘÍSLUŠNOST, ÚKOLY A PRAVOMOCI

Článek 51

Příslušnost

1. Každý orgán dozoru je na území svého vlastního členského státu příslušný k plnění úkolů a výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny v souladu s tímto nařízením. (...)
2. Pokud zpracování provádějí orgány veřejné moci nebo soukromé subjekty jednající na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo e), je příslušným orgánem orgán dozoru dotyčného členského státu. V takových případech se nepoužije článek 51a.
3. Orgány dozoru nejsou příslušné k dohledu nad úkony zpracování údajů, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí. (...)

Článek 51a

Příslušnost vedoucího orgánu dozoru

1. Aniž je dotčen článek 51, orgán dozoru pro hlavní provozovny nebo jedinou provozovnu správce či zpracovatele je příslušný k tomu, aby jednal jako vedoucí orgán dozoru v případě nadnárodního zpracování prováděného tímto správcem či zpracovatelem v souladu s postupem podle článku 54a.
2. (...)
- 2a. Odchylně od odstavce 1 je každý orgán dozoru příslušný k tomu, aby se zabýval stížnostmi, které u něj byly podány, nebo možným porušením tohoto nařízení, pokud se daná záležitost týká pouze provozovny v jeho členském státě nebo jsou touto záležitostí podstatným způsobem dotčeny subjekty údajů pouze v jeho členském státě.

- 2b. V případech uvedených v odstavci 2a orgán dozoru o této záležitosti neprodleně informuje vedoucí orgán dozoru. Ve lhůtě tří týdnů po obdržení těchto informací vedoucí orgán dozoru rozhodne, zda se postupem podle článku 54a bude danou věcí zabývat či nikoli, a zohlední přitom, zda se v členském státě orgánu dozoru, který jej informoval, nachází provozovna správce nebo zpracovatele či nikoli.
- 2c. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se věcí zabývat bude, použije se postup podle článku 54a. Orgán dozoru, který informoval vedoucí orgán dozoru, může tomuto orgánu dozoru předložit návrh rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru tento návrh v nejvyšší míře zohlední při přípravě návrhu rozhodnutí podle čl. 54a odst. 2.
- 2d. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se věcí zabývat nebude, zabývá se jí v souladu s články 55 a 56 orgán dozoru, který informoval vedoucí orgán dozoru.
3. Provádí-li správce či zpracovatel nadnárodní zpracování, je pro ně jediným příslušným orgánem vedoucí orgán dozoru.
4. (...)

Článek 51b

Určení orgánu dozoru příslušného pro hlavní provozovnu

(...)

Článek 51c

Rejstřík jediného kontaktního místa

(...)

Článek 52

Úkoly

1. Aniž jsou dotčeny další úkoly stanovené tímto nařízením, každý orgán dozoru na svém území:
 - a) sleduje a vymáhá uplatňování tohoto nařízení;
 - aa) zvyšuje povědomí veřejnosti o rizicích, pravidlech, zárukách a právech v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a podporuje porozumění těmto otázkám. Zvláštní pozornost se přitom věnuje akcím, které jsou určeny speciálně pro děti.
 - ab) v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytuje poradenství vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům a institucím ohledně legislativních a správních opatření týkajících se ochrany práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů;
 - ac) zvyšuje povědomí správců a zpracovatelů o jejich povinnostech podle tohoto nařízení;
 - ad) na požádání poskytuje všem subjektům údajů informace ohledně výkonu jejich práv podle tohoto nařízení, a případně spolupracuje za tímto účelem s orgány dozoru v jiných členských státech;
 - b) zabývá se stížnostmi, které mu předloží subjekt údajů nebo subjekt, organizace či sdružení zastupující subjekt údajů v souladu s článkem 73, a v odpovídající míře prošetřuje předmět stížnosti a v přiměřené lhůtě informuje daný subjekt údajů či daný subjekt, organizaci či sdružení o vývoji a výsledku šetření, a to zejména v případech, kdy je zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru;
 - c) s cílem zajistit jednotné uplatňování a prosazování tohoto nařízení spolupracuje s dalšími orgány dozoru, mimo jiné formou sdílení informací, a s těmito orgány si vzájemně poskytuje pomoc;
 - d) provádí šetření ohledně uplatňování tohoto nařízení, mimo jiné na základě informací obdržných od jiného orgánu dozoru či jiného orgánu veřejné moci;
 - e) sleduje vývoj v relevantních oblastech, pokud mají dopad na ochranu osobních údajů, zejména vývoj informačních a komunikačních technologií a obchodních praktik;

- f) přijímá standardní smluvní ustanovení uvedená v čl. 26 odst. 2c;
- fa) připravuje a vyhotovuje seznam v souvislosti s požadavkem provádět posouzení dopadu na ochranu údajů podle čl. 33 odst. 2a;
- g) poskytuje poradenství ohledně úkonů zpracování uvedených v čl. 34 odst. 3;
- ga) podporuje vypracování kodexů chování podle článku 38, vydává stanoviska a schvaluje takové kodexy chování, které poskytují dostatečné záruky podle čl. 38 odst. 2;
- gb) podporuje zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a pečeti a známek dokládajících ochranu údajů a schvaluje kritéria pro vydávání osvědčení podle čl. 39 odst. 2a;
- gc) případně provádí pravidelný přezkum osvědčení vydaných v souladu s čl. 39 odst. 4;
- h) navrhuje a zveřejňuje kritéria pro schvalování subjektu pro sledování kodexů chování podle článku 38a a subjektu pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
- ha) provádí schvalování subjektu pro sledování kodexů chování podle článku 38a a subjektu pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
- hb) schvaluje smluvní doložky uvedené v čl. 42 odst. 2a písm. a);
- i) schvaluje závazná podniková pravidla podle článku 43;
- j) přispívá k činnostem Evropské rady pro ochranu údajů;
- k) plní veškeré další úkoly související s ochranou osobních údajů.

2. (...)

3. (...)

4. Každý orgán dozoru usnadní podání stížností uvedených v odst. 1 písm. b) prostřednictvím takových opatření, jako je například poskytnutí formuláře pro podávání stížností, který lze vyplnit rovněž elektronicky, aniž by byly vyloučeny další komunikační prostředky.

5. Provádění úkolů každého orgánu dozoru je pro subjekty údajů a pro případné inspektory ochrany údajů bezplatné.

6. Jestliže jsou požadavky zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může orgán dozoru odmítnout na požadavky reagovat. Orgán dozoru nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti těchto požadavků.

Článek 53

Pravomoci

1. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má alespoň tyto vyšetřovací pravomoci:
- a) nařídít správci a zpracovateli, případně zástupci správce, aby poskytli veškeré informace potřebné pro plnění jeho úkolů;
 - aa) provádět vyšetřování formou auditů ochrany údajů;
 - ab) provádět přezkum osvědčení vydaných v souladu s čl. 39 odst. 4;
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) informovat správce nebo zpracovatele o údajném porušení tohoto nařízení;
 - da) získat od správce a zpracovatele přístup ke všem osobním údajům a ke všem informacím, které potřebuje k výkonu svých úkolů;
 - db) získat přístup do všech prostor, v nichž správce a zpracovatel působí, včetně přístupu k veškerému zařízení a prostředkům určeným ke zpracování údajů, v souladu s právními předpisy Unie nebo procesním právem členských států.
- 1a. (...)
- 1b. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má tyto nápravné pravomoci:
- a) upozornit správce či zpracovatele, že zamýšlené úkony zpracování údajů pravděpodobně porušují ustanovení tohoto nařízení;

- b) udělit napomenutí správci či zpracovateli, jehož úkony zpracování údajů porušily ustanovení tohoto nařízení;
- c) (...).
- ca) nařídit správci nebo zpracovateli, aby vyhověli žádostem subjektu údajů o výkon jeho práv podle tohoto nařízení;
- d) nařídit správci či zpracovateli, aby uvedl úkony zpracování údajů v soulad s ustanoveními tohoto nařízení, případně aby tak provedl předepsaným způsobem a během stanovené lhůty, zejména tím, že nařídí opravu, omezení či výmaz údajů podle článků 16, 17 a 17a a informuje o takových opatřeních příjemce, jimž byly údaje zpřístupněny podle čl. 17 odst. 2a a článku 17b;
- e) uložit dočasné nebo trvalé omezení zpracování (...);
- f) nařídit přerušení toků údajů příjemci ve třetí zemi nebo toku údajů mezinárodní organizaci;
- g) uložit správní pokutu podle článků 79 a 79a vedle či namísto opatření uvedených v tomto odstavci, podle okolností každého jednotlivého případu.
- 1c. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má tyto povolovací a poradní pravomoci:
 - a) poskytovat poradenství správci v souladu s postupem předchozí konzultace podle článku 34;
 - aa) z vlastní iniciativy nebo na požádání vydávat stanoviska určená vnitrostátnímu parlamentu, vládě členského státu nebo v souladu s vnitrostátními právními předpisy dalším institucím a subjektům, jakož i veřejnosti, ohledně veškerých otázek souvisejících s ochranou osobních údajů;
 - ab) povolovat zpracování uvedené v čl. 34 odst. 7a, pokud právní předpisy členského státu takové předchozí povolení vyžadují;
 - ac) vydávat stanoviska a schvalovat návrhy kodexů chování podle čl. 38 odst. 2;
 - ad) akreditovat subjekty pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
 - ae) vydávat osvědčení a schvalovat kritéria pro vydávání osvědčení podle čl. 39 odst. 2a;
 - b) přijímat standardní doložky o ochraně údajů podle čl. 42 odst. 2 písm. c);
 - c) povolovat smluvní doložky podle čl. 42 odst. 2a písm. a);

- ca) povolovat správní ujednání podle čl. 42 odst. 2a písm. d);
 - d) schvalovat závazná podniková pravidla podle článku 43.
2. Výkon pravomocí svěřených podle tohoto článku orgánu dozoru podléhá náležitým zárukám, včetně účinného soudního opravného prostředku a spravedlivého řízení, stanoveným v právních předpisech Unie a členských států v souladu s Listinou základních práv Evropské unie.
3. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má pravomoc upozornit na porušení tohoto nařízení soudní orgány a (...) případně zahájit soudní řízení či se do něj zapojit jiným způsobem s cílem prosadit ustanovení tohoto nařízení.
4. (...)
5. (...)

Článek 54

Zpráva o činnosti

Každý orgán dozoru vypracuje každý rok zprávu o své činnosti. Zpráva se předkládá vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům určeným vnitrostátními právními předpisy. Dále se zpřístupní veřejnosti, Evropské komisi a Evropské radě pro ochranu údajů.

KAPITOLA VII
SPOLUPRÁCE A JEDNOTNOST
ODDÍL 1
SPOLUPRÁCE

Článek 54a

Spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a dalšími dotčenými orgány dozoru

1. Vedoucí orgán dozoru (...) spolupracuje s ostatními dotčenými orgány dozoru v souladu s tímto článkem ve snaze dosáhnout konsensu (...). Vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru si vzájemně vyměňují veškeré relevantní informace.
 - 1a. Vedoucí orgán dozoru může kdykoliv požádat další dotčené orgány dozoru o poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 55 a může provádět společné operace podle článku 56, zejména pokud jde o vedení šetření nebo sledování provádění opatření týkajících se správce či zpracovatele usazených v jiném členském státě.
2. Vedoucí orgán dozoru neprodleně sdělí relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným orgánům dozoru. Neprodleně předloží ostatním dotčeným orgánům dozoru návrh rozhodnutí, aby se k němu tyto orgány vyjádřily a aby mohl zohlednit jejich stanoviska.
3. Pokud ve lhůtě čtyř týdnů kterýkoliv z ostatních dotčených orgánů dozoru poté, co byl v souladu s odstavcem 2 konzultován, vyjádří k návrhu rozhodnutí relevantní a odůvodněnou námitku, vedoucí orgán dozoru v případě, že námitku nesdílí nebo je toho názoru, že námitka není relevantní a odůvodněná, postoupí záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57. (...)

3a. Pokud má vedoucí orgán dozoru v úmyslu vznesenou námitku zohlednit, předloží ostatním dotčeným orgánům dozoru revidovaný návrh rozhodnutí k vyjádření. Tento revidovaný návrh rozhodnutí podléhá postupu uvedenému v odstavci 3 v rámci dvoutýdenní lhůty.

4. Pokud ve lhůtě uvedené v odstavcích 3 a 3a nevznesl žádný z ostatních dotčených orgánů dozoru námitku proti návrhu rozhodnutí předloženému vedoucím orgánem dozoru, má se za to, že vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru s tímto návrhem rozhodnutí souhlasí a toto rozhodnutí je pro ně závazné.

4a. Vedoucí orgán dozoru dané rozhodnutí přijme a oznámí jej hlavní provozovně, případně jediné provozovně správce či zpracovatele, a o daném rozhodnutí včetně shrnutí relevantních skutečností a důvodů informuje ostatní dotčené orgány dozoru a Evropskou radu pro ochranu údajů. Orgán dozoru, u nějž byla podána stížnost, informuje o daném rozhodnutí stěžovatele.

4b. Odchylně od odstavce 4a, pokud není stížnost uznána nebo je zamítnuta, přijme rozhodnutí orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána; tento orgán oznámí rozhodnutí stěžovateli a informuje o něm správce.

4bb. Pokud se vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru shodnou na tom, že určité části stížnosti neuznají nebo zamítnou a že budou reagovat na jiné části této stížnosti, přijme se pro každou z těchto částí dané věci samostatné rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru přijme rozhodnutí ohledně části týkající se úkonů souvisejících se správcem a oznámí jej hlavní provozovně nebo jediné provozovně správce či zpracovatele na území svého členského státu a informuje o něm stěžovatele, zatímco orgán dozoru stěžovatele přijme rozhodnutí ohledně části týkající se neuznání či zamítnutí této stížnosti a oznámí jej danému stěžovateli a informuje o něm správce nebo zpracovatele.

4c. Poté, co mu bylo oznámeno rozhodnutí vedoucího orgánu dozoru podle odstavců 4a a 4bb, přijme správce nebo zpracovatel opatření nezbytná k zajištění souladu s daným rozhodnutím, pokud jde o činnosti zpracování prováděné v rámci všech jeho provozoven v Unii. Správce nebo zpracovatel oznámí opatření přijatá k zajištění souladu s daným rozhodnutím vedoucímu orgánu dozoru, který o tom informuje ostatní dotčené orgány dozoru.

4d. Pokud má za výjimečných okolností dotčený orgán dozoru důvody se domnívat, že je třeba naléhavě jednat, aby byly ochráněny zájmy subjektů údajů, použije se postup pro naléhavé případy podle článku 61.

5. Vedoucí orgán dozoru a ostatní dotčené orgány dozoru si vzájemně poskytnou informace požadované podle tohoto článku (...), a to elektronicky za použití standardizovaného formátu.

Článek 54b

Spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a ostatními orgány dozoru, jichž se týkají jednotlivé případy možného nesouladu s tímto nařízením

(...)

Článek 55
Vzájemná pomoc

1. Orgány dozoru si vzájemně poskytují relevantní informace a pomoc v zájmu jednotného provádění a uplatňování tohoto nařízení, přičemž zavedou opatření pro účinnou vzájemnou spolupráci. Vzájemná spolupráce zahrnuje zejména žádosti o informace a opatření v oblasti dohledu, např. žádosti o předchozí povolení, konzultace, inspekce a vyšetřování. (...)
2. Každý orgán dozoru přijme všechna příslušná opatření, která jsou požadována jakožto odpověď na žádost jiného orgánu dozoru, a to bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí předmětné žádosti. K těmto opatřením může patřit zejména předávání relevantních informací o vedení šetření (...).
3. Žádost o pomoc obsahuje všechny potřebné informace včetně účelu žádosti a důvodů pro její předložení. Vyměňované informace se použijí pouze pro účely, ke kterým byly vyžádány.
4. Orgán dozoru, jemuž byla žádost o pomoc předložena, jí musí vyhovět s výjimkou těchto případů:
 - a) orgán dozoru není ohledně předmětu žádosti nebo ohledně opatření, o jejichž výkon je žádán, příslušný, nebo
 - b) vyhovění žádosti by nebylo slučitelné s ustanoveními tohoto nařízení nebo s právními předpisy Unie či členského státu, kterému orgán dozoru přijímající žádost podléhá.
5. Orgán dozoru, kterému je žádost předložena, informuje předkládající orgán dozoru o výsledcích, nebo případně o vývoji či opatřeních, jež byla přijata v zájmu vyřízení žádosti. V případě zamítnutí podle odstavce 4 uvede důvody jejího zamítnutí.

6. Informace, které po nich jiné orgány dozoru požadují, poskytují orgány dozoru zpravidla elektronicky za použití standardizovaného formátu.
7. Za žádné kroky podniknuté v návaznosti na žádost o vzájemnou pomoc se neúčtují poplatky. Ve výjimečných případech se mohou orgány dozoru dohodnout s jinými orgány dozoru na pravidlech týkajících se odškodnění jinými orgány dozoru za zvláštní výdaje vyplývající z poskytnutí vzájemné pomoci.
8. Pokud orgán dozoru neposkytne informace uvedené v odstavci 5 do jednoho měsíce od obdržení žádosti jiného orgánu dozoru, dožadující orgán dozoru může přijmout na území svého členského státu předběžné opatření podle čl. 51 odst. 1 a záležitost v souladu s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57 předloží Evropské radě pro ochranu údajů (...).
9. Orgán dozoru určí u takového předběžného opatření dobu platnosti, jež nepřesáhne tři měsíce. Toto opatření, společně s důvody pro jeho přijetí, oznámí orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57 bez prodloužení Evropské radě pro ochranu údajů (...).
10. Komise může určit formát a postupy pro vzájemnou pomoc podle tohoto článku a může určit, jak bude probíhat elektronická výměna informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, zejména pak může určit standardizovaný formát uvedený v odstavci 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

Společné operace orgánů dozoru

1. Orgány dozoru mohou případně provádět společné operace, včetně společných šetření a společných donucovacích opatření, do nichž jsou zapojeni členové nebo pracovníci orgánů dozoru z jiných členských států.

2. V případech, kdy má správce nebo zpracovatel provozovny v několika členských státech, nebo pokud je pravděpodobné, že zpracováním bude podstatně dotčen významný počet subjektů údajů ve více než jednom členském státě, má orgán dozoru každého z těchto členských států právo účastnit se podle potřeby společných operací. Příslušný orgán dozoru vyzve orgán dozoru každého z těchto členských států k účasti na dotýčných společných operacích a na žádost orgánu dozoru o účast bez odkladu odpoví.

3. Orgán dozoru může v souladu s právními předpisy svého členského státu a s povolením vysílajícího orgánu dozoru svěřovat pravomoci včetně vyšetřovacích pravomocí členům nebo pracovníkům vysílajícího orgánu dozoru zapojeným do společných operací nebo, pokud to umožňují právní předpisy členského státu hostitelského orgánu dozoru, povolit členům nebo pracovníkům vysílajícího orgánu dozoru, aby vykonávali své vyšetřovací pravomoci v souladu s právními předpisy členského státu vysílajícího orgánu dozoru. Tyto vyšetřovací pravomoci mohou být vykonávány pouze pod vedením a za přítomnosti členů nebo pracovníků hostitelského orgánu dozoru. Členové nebo pracovníci vysílajícího orgánu dozoru podléhají vnitrostátním právním předpisům hostitelského orgánu dozoru. (...)

3a. Pokud pracovníci vysílajícího orgánu dozoru působí v souladu v odstavcem 1 v jiném členském státě, je členský stát hostitelského orgánu dozoru odpovědný za škody, které tito pracovníci během svých operací způsobí, v souladu s právními předpisy členského státu, na jehož území působí.

3b. Členský stát, na jehož území byla škoda způsobena, nahradí tuto škodu za stejných podmínek, jaké se vztahují na škody způsobené jeho vlastními pracovníky. Členský stát vysílajícího orgánu dozoru, jehož pracovníci způsobí škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí tomuto státu v plné výši částky, které tento stát jménem dotčených pracovníků vyplatil oprávněným osobám.

3c. Aniž jsou dotčena jeho práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3b, se v případě uvedeném v odstavci 1 každý členský stát zřekne požadavků na náhradu škod vůči jinému členskému státu, který mu tuto škodu způsobil.

4. (...)

5. Jestliže je plánována společná operace a některý orgán dozoru nesplní do jednoho měsíce povinnost stanovenou v odst. 2 druhé větě, ostatní orgány dozoru mohou přijmout na území svého členského státu v souladu s čl. 51 odst. 1 předběžné opatření.

6. U předběžného opatření uvedeného v odstavci 5 určí orgán dozoru dobu platnosti, jež nepřekročí tři měsíce. Toto opatření, společně s důvody pro jeho přijetí, oznámí orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57 bez prodlení Evropské radě pro ochranu údajů (...).

ODDÍL 2

JEDNOTNOST

Článek 57

Mechanismus jednotnosti

1. Pro účely vymezené v čl. 46 odst. 1a orgány dozoru spolupracují mezi sebou prostřednictvím mechanismu jednotnosti stanoveného v tomto oddíle.

2. Evropská rada pro ochranu údajů vydá stanovisko vždy, když příslušný orgán dozoru hodlá přijmout některé z níže uvedených opatření (...). Za tímto účelem příslušný orgán dozoru oznámí návrh rozhodnutí Evropské radě pro ochranu údajů, pokud:
 - a) (...).

 - b) (...).

 - c) má za cíl přijmout seznam úkonů zpracování podléhajících požadavku na posouzení dopadu na ochranu údajů podle čl. 33 odst. 2a; nebo
 - ca) se týká záležitosti podle čl. 38 odst. 2b), zda je návrh kodexu chování nebo změna či rozšíření kodexu chování v souladu s tímto nařízením, nebo

 - cb) mají za cíl schválit kritéria pro akreditaci subjektu podle čl. 38a odst. 3 nebo subjektu pro vydávání osvědčení podle (...) čl. 39a odst. 3.

- d) má za cíl stanovit standardní doložky o ochraně údajů podle čl. 42 odst. 2 písm. c), nebo
- e) má za cíl schválit smluvní doložky podle čl. 42 odst. 2 písm. d), nebo
- f) má za cíl schválit závazná podniková pravidla ve smyslu článku 43.

3. Evropská rada pro ochranu údajů přijme závazné rozhodnutí v těchto případech:

- a) pokud v případě uvedeném v čl. 54a odst. 3 vyjádří dotčený orgán dozoru relevantní a odůvodněnou námitku vůči návrhu rozhodnutí vedoucího orgánu nebo pokud vedoucí orgán zamítl námitku jako irelevantní či neodůvodněnou. Závazné rozhodnutí se týká všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky, zejména dojde-li k porušení nařízení;
- b) pokud existují protikladné názory ohledně toho, který dotčený orgán dozoru je příslušný pro hlavní provozovnu;
- c) (...)
- d) pokud v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku nepožádá příslušný orgán dozoru o stanovisko Evropskou radu pro ochranu údajů nebo pokud se tento orgán neřídí stanoviskem Evropské rady pro ochranu údajů vydaným podle článku 58. V takovém případě může danou záležitost oznámit Evropské radě pro ochranu údajů kterýkoliv dotčený orgán dozoru nebo Komise.

4. Kterýkoli orgán dozoru, předseda Evropské rady pro ochranu údajů nebo Komise mohou požádat, aby Evropská rada pro ochranu údajů posoudila jakoukoli záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě za účelem získání stanoviska, zejména v případě, kdy příslušný orgán dozoru neplní povinnosti související se vzájemnou pomocí podle článku 55 nebo se společnými operacemi podle článku 56.

5. Orgány dozoru a Komise elektronicky a za použití standardizovaného formátu oznamují Evropské radě pro ochranu údajů veškeré relevantní informace, případně včetně shrnutí skutečností, návrhu rozhodnutí, důvodů, pro které je nezbytné takové opatření přijmout, a stanoviska dalších dotčených orgánů dozoru.

6. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů bez zbytečného prodlení elektronicky a za použití standardizovaného formátu sděluje členům Evropské rady pro ochranu údajů a Komisi veškeré relevantní informace, které mu byly oznámeny. V nezbytných případech poskytne sekretariát Evropské rady pro ochranu údajů překlady relevantních informací.

Článek 58

Stanovisko Evropské rady pro ochranu údajů

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

7. V případech uvedených v čl. 57 odst. 2 a 4 vydá Evropská rada pro ochranu údajů stanovisko k záležitosti, která jí byla předložena, pokud již stanovisko ke stejné záležitosti nevydala. Toto stanovisko se přijme do jednoho měsíce prostou většinou členů Evropské rady pro ochranu údajů. Tato lhůta může být prodloužena o další měsíc s ohledem na složitost dané záležitosti. Pokud jde o návrh rozhodnutí zaslaný členům Evropské rady pro ochranu údajů v souladu s čl. 57 odst. 6, má se za to, že členové, kteří ve lhůtě stanovené předsedou nevznesli námitky, s návrhem rozhodnutí souhlasí.

7a. Během lhůty uvedené v odstavci 7 nepřijme příslušný orgán dozoru svůj návrh rozhodnutí podle čl. 57 odst. 2.

7b. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů oznámí stanovisko bez zbytečného odkladu orgánu dozoru uvedenému v čl. 57 odst. 2, případně v čl. 57 odst. 4 a Komisi a stanovisko zveřejní.

8. Orgán dozoru uvedený v čl. 57 odst. 2 stanovisko Evropské rady pro ochranu údajů v nejvyšší možné míře zohlední a do dvou týdnů po obdržení stanoviska elektronicky sdělí předsedovi Evropské rady pro ochranu údajů, zda svůj návrh rozhodnutí zachová nebo jej změní, a v tomto druhém případě zašle pozměněný návrh rozhodnutí, za použití standardizovaného formátu.

9. Pokud ve lhůtě uvedené v odstavci 8 informuje dotčený orgán dozoru předsedu Evropské rady pro ochranu údajů o tom, že nemá v úmyslu se stanoviskem rady řídit, ať již zcela nebo částečně, a uvede relevantní důvody, použije se čl. 57 odst. 3.

10. (...)

11. (...)

Článek 58a

Rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů

1. V případech uvedených v čl. 57 odst. 3 přijme Evropská rada pro ochranu údajů rozhodnutí o záležitosti, která jí byla předložena, s cílem zajistit, aby toto nařízení bylo v jednotlivých případech správně a důsledně uplatňováno. Toto rozhodnutí musí být odůvodněno a určeno vedoucímu orgánu dozoru a všem dotčeným orgánům dozoru a musí být pro ně závazné.
2. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijmou do jednoho měsíce od postoupení dané záležitosti členové Evropské rady pro ochranu údajů dvoutřetinovou většinou. Tato lhůta může být z důvodu složitosti dané záležitosti prodloužena o další měsíc.
3. V případě, že Evropská rada pro ochranu údajů nemohla rozhodnutí přijmout ve lhůtách uvedených v odstavci 2, přijme své rozhodnutí do dvou týdnů po uplynutí druhého měsíce uvedeného v odstavci 2 prostou většinou svých členů. Pokud členové rady hlasují nerozhodně, rozhodnutí se přijme na základě hlasování jejího předsedy.
4. Během lhůt uvedených v odstavcích 2 a 3 nepřijmou dotčené orgány dozoru žádné rozhodnutí o záležitosti předložené Evropské radě pro ochranu údajů podle odstavce 1.
5. (...)

6. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů bez zbytečného odkladu oznámí rozhodnutí uvedené v odstavci 1 dotčeným orgánům dozoru. Uvědomí o tom Komisi. Rozhodnutí se neprodleně zveřejní na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů poté, co orgán dozoru oznámil konečné rozhodnutí podle odstavce 7.
7. Vedoucí orgán dozoru, případně orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána, přijme své konečné rozhodnutí na základě rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce poté, co Evropská rada pro ochranu údajů oznámila své rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru, případně orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána, informuje Evropskou radu pro ochranu údajů o dni oznámení svého konečného rozhodnutí správci nebo zpracovateli a subjektu údajů. Konečné rozhodnutí dotčených orgánů dozoru se přijme podle čl. 54a odst. 4a, 4b a 4bb. Konečné rozhodnutí odkazuje na rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a poukazuje na to, že rozhodnutí uvedené v odstavci 1 bude zveřejněno na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů v souladu s odstavcem 6. Ke konečnému rozhodnutí se přiloží rozhodnutí uvedené v odstavci 1.

Článek 59

Stanovisko Komise

(...)

Článek 60

Odklad návrhu opatření

(...)

Článek 61

Postup pro naléhavé případy

1. Za výjimečných okolností, kdy se dotčený orgán dozoru domnívá, že je třeba naléhavě jednat v zájmu ochrany práv a svobod subjektů údajů, může se tento orgán odchýlit od mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57 nebo od postupu uvedeného v článku 54a a okamžitě přijmout předběžná opatření s právními účinky na území svého členského státu, která budou mít vymezenou dobu platnosti. Orgán dozoru neprodleně oznámí tato opatření a důvody pro jejich přijetí ostatním dotčeným orgánům dozoru, Evropské radě pro ochranu údajů a Komisi.
2. Pokud orgán dozoru přijal opatření podle odstavce 1 a domnívá se, že je třeba naléhavě přijmout konečná opatření, může požádat Evropskou radu pro ochranu údajů o urgentní stanovisko nebo urgentní závazné rozhodnutí, přičemž svou žádost o takové stanovisko nebo rozhodnutí odůvodní.
3. O urgentní stanovisko, případně o urgentní závazné rozhodnutí může Evropskou radu pro ochranu údajů požádat kterýkoli orgán dozoru, jestliže příslušný orgán dozoru nepřijal vhodné opatření v situaci, kdy je třeba naléhavě jednat v zájmu ochrany práv a svobod subjektů údajů, přičemž svou žádost o takové stanovisko či rozhodnutí odůvodní, stejně jako naléhavou potřebu jednat.
4. Odchylně od čl. 58 odst. 7 a čl. 58a odst. 2 se urgentní stanovisko nebo urgentní závazné rozhodnutí uvedená v odstavcích 2 a 3 tohoto článku přijímají do dvou týdnů prostou většinou členů Evropské rady pro ochranu údajů.

Článek 62
Prováděcí akty

1. Komise může přijímat prováděcí akty s obecnou působností za účelem:

a) (...).

b) (...).

c) (...).

d) určení toho, jak bude probíhat elektronická výměna informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, zejména určení standardizovaného formátu uvedeného v čl. 57 odst. 5 a 6 a v čl. 58 odst. 8.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

2. (...)

3. (...)

Článek 63
Prosazování

(...)

Oddíl 3
Evropská rada pro ochranu údajů

Článek 64

Evropská rada pro ochranu údajů

- 1a. Zřizuje se Evropská rada pro ochranu údajů jako subjekt Unie s právní subjektivitou.

- 1b. Evropskou radu pro ochranu údajů zastupuje její předseda.

2. Evropskou radu pro ochranu údajů tvoří vedoucí jednoho orgánu dozoru z každého členského státu nebo jeho zástupce a evropský inspektor ochrany údajů.

3. Pokud je v některém členském státě za sledování toho, zda jsou uplatňována ustanovení tohoto nařízení, odpovědný více než jeden orgán dozoru, je v souladu s vnitrostátními předpisy tohoto členského státu jmenován (...) společný zástupce.

4. Komise a evropský inspektor ochrany údajů nebo jeho zástupce má právo účastnit se činností a zasedání Evropské rady pro ochranu údajů bez hlasovacího práva. Komise jmenuje svého zástupce. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů informuje Komisi (...) o činnostech Evropské rady pro ochranu údajů.

Článek 65

Nezávislost

1. Evropská rada pro ochranu údajů jedná při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí podle článků 66 (...) a 67 nezávisle.

2. Aniž jsou dotčeny žádosti Komise uvedené v čl. 66 odst. 1 písm. b) a odst. 2, Evropská rada pro ochranu údajů při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí nevyhledává ani nepřijímá od nikoho pokyny.

Článek 66

Úkoly Evropské rady pro ochranu údajů

1. Evropská rada pro ochranu údajů prosazuje jednotné uplatňování tohoto nařízení. Za tímto účelem Evropská rada pro ochranu údajů ze své vlastní iniciativy nebo na žádost Komise zejména:

aa) sleduje a zajišťuje řádné uplatňování tohoto nařízení v případech uvedených v čl. 57 odst. 3, aniž jsou dotčeny úkoly vnitrostátních orgánů dozoru;

a) poskytuje poradenství Komisi ve veškerých záležitostech souvisejících s ochranou osobních údajů v Unii včetně jakýchkoli navrhovaných změn tohoto nařízení;

b) prošetřuje ze své vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho ze svých členů nebo na žádost Komise veškeré otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení a vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy, aby podporovala jednotné uplatňování tohoto nařízení;

ba) vypracovává pokyny pro orgány dozoru ohledně uplatňování opatření uvedených v čl. 53 odst. 1, 1b a 1c a stanoví správní pokuty podle článků 79 a 79a;

c) přezkoumává praktické uplatňování pokynů, doporučení a osvědčených postupů uvedených v písmenu b) a ba);

ca) podporuje vypracování kodexů chování a zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a zavedení pečeti a známek dokládajících ochranu údajů podle článků 38 a 39;

cb) provádí akreditaci subjektů pro vydávání osvědčení a jeho pravidelný přezkum podle článku 39a a provozuje veřejný rejstřík akreditovaných subjektů podle čl. 39a odst. 6 a akreditovaných správců či zpracovatelů usazených ve třetích zemích podle čl. 39 odst. 4;

cd) stanoví požadavky uvedené v čl. 39a odst. 3 pro účely akreditace subjektů pro vydávání osvědčení podle článku 39;

ce) poskytuje Komisi stanovisko k úrovni ochrany osobních údajů ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích, zejména v případech uvedených v článku 41;

d) vydává stanoviska k návrhům rozhodnutí orgánů dozoru podle mechanismu jednotnosti uvedeného v odstavci 2 a k záležitostem předloženým podle čl. 57 odst. 4;

- e) podporuje spolupráci a účinnou dvou- a vícestrannou výměnu informací a postupů mezi orgány dozoru;
- f) podporuje společné školicí programy a usnadňuje výměny pracovníků mezi orgány dozoru, kterých se ve vhodných případech účastní i orgány dozoru třetích zemí nebo mezinárodních organizací;
- g) podporuje výměnu znalostí a dokumentů o legislativě a praxi v oblasti ochrany údajů s orgány dozoru pro ochranu údajů po celém světě.
- h) (...).
- i) provozuje veřejně přístupný elektronický rejstřík rozhodnutí přijatých orgány dozoru a soudy k otázkám řešeným v rámci mechanismu jednotnosti.

2. Jestliže Komise žádá Evropskou radu pro ochranu údajů o poradenství, může uvést určitou lhůtu, s přihlédnutím k naléhavosti dané záležitosti.

3. Evropská rada pro ochranu údajů postupuje svá stanoviska, pokyny, doporučení a osvědčené postupy Komisi a výboru uvedenému v článku 87 a zveřejňuje je.

Článek 67

Zprávy

1. (...)

2. Evropská rada pro ochranu údajů vypracovává každoroční zprávy, pokud jde o ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů v Unii, případně ve třetích zemích a v mezinárodních organizacích. Zprávy se zveřejňují a předávají Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

3. Tyto každoroční zprávy obsahují posouzení praktického uplatňování pokynů, doporučení a osvědčených postupů uvedených v čl. 66 odst. 1 písm. c), jakož i závazných rozhodnutí uvedených v čl. 57 odst. 3.

Článek 68

Postup

1. Evropská rada pro ochranu údajů přijímá závazná rozhodnutí podle čl. 57 odst. 3 v souladu s požadavky týkajícími se většiny stanovenými v čl. 58a odst. 2 a 3. Rozhodnutí související s ostatními úkoly uvedenými v článku 66 tohoto nařízení se přijímají prostou většinou jejích členů.

2. Evropská rada pro ochranu údajů přijme dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád a připraví si vlastní provozní opatření.

Článek 69

Předseda

1. Evropská rada pro ochranu údajů si prostou většinou zvolí z řad svých členů předsedu a dva místopředsedy (...).
2. Funkční období předsedy a místopředsedů trvá pět let a lze je jednou prodloužit.

Článek 70

Úkoly předsedy

1. Předseda plní následující úkoly:
 - a) svolává zasedání Evropské rady pro ochranu údajů a připravuje pro ně pořad jednání;

aa) oznamuje rozhodnutí přijatá Evropskou radou pro ochranu údajů podle článku 58a vedoucímu orgánu dozoru a dotčeným orgánům dozoru;
 - b) zajišťuje včasné plnění úkolů Evropskou radou pro ochranu údajů, a to zejména v souvislosti s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57.
2. Evropská rada pro ochranu údajů stanoví ve svém jednacím řádu rozdělení úkolů mezi předsedu a místopředsedy.

Článek 71

Sekretariát

1. Evropská rada pro ochranu údajů má k dispozici sekretariát, jehož služby poskytuje sekretariát evropského inspektora ochrany údajů (...).
 - 1a. Sekretariát plní své úkoly výlučně podle pokynů předsedy Evropské rady pro ochranu údajů.
 - 1b. Zaměstnanci sekretariátu evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením jsou organizačně odděleni od zaměstnanců podílejících se na plnění úkolů svěřených evropskému inspektorovi ochrany údajů a vztahují se na ně oddělené hierarchické linie.
 - 1c. V případě potřeby Evropská rada pro ochranu údajů po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů vypracuje a zveřejní kodex chování, jímž se provádí tento článek a jenž je použitelný pro zaměstnance sekretariátu evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením.
2. Sekretariát zajišťuje Evropské radě pro ochranu údajů analytickou, administrativní a logistickou podporu.
3. Sekretariát odpovídá zejména za:
 - a) každodenní fungování Evropské rady pro ochranu údajů;
 - b) komunikaci mezi členy Evropské rady pro ochranu údajů, jejím předsedou a Komisí a za komunikaci s dalšími institucemi a veřejností;

- c) využívání elektronických prostředků k interní a externí komunikaci;
- d) překlady relevantních informací;
- e) přípravu zasedání Evropské rady pro ochranu údajů a navazující opatření;
- f) přípravu, navrhování a zveřejňování stanovisek, rozhodnutí o urovnání sporů mezi orgány doзору a jiných textů přijímaných Evropskou radou pro ochranu údajů.

Článek 72

Důvěrnost

1. Jednání Evropské rady pro ochranu údajů jsou důvěrná.
2. Přístup k dokumentům předkládaným členům Evropské rady pro ochranu údajů, odborníkům a zástupcům třetích stran se řídí nařízením (ES) č. 1049/2001.

KAPITOLA VIII

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY, ODPOVĚDNOST A SANKCE

Článek 73

Právo vznést stížnost u orgánu dozoru

1. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, každý subjekt údajů má právo vznést stížnost u jednoho orgánu dozoru, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu zaměstnání nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se subjekt údajů domnívá, že zpracování jeho osobních údajů není v souladu s tímto nařízením.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Orgán dozoru, jemuž byla stížnost podána, informuje stěžovatele o pokroku při řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti soudního opravného prostředku podle článku 74 (...).

Článek 74

Právo na účinné soudní opravné prostředky vůči orgánu dozoru

1. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, každá fyzická nebo právnická osoba má právo na účinný soudní opravný prostředek proti právně závazným rozhodnutím orgánu dozoru, která se jí týkají.

2. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, každý subjekt údajů má právo na účinný soudní opravný prostředek, pokud se orgán dozoru, který je příslušný podle článků 51 a 51a, nezabývá stížností nebo pokud neinformuje subjekt údajů do tří měsíců nebo v kratší lhůtě stanovené v právních předpisech Unie nebo členských států o vývoji či výsledcích stížnosti vznesené podle článku 73.

3. (...) Řízení proti (...) orgánu dozoru se zahajují u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen.

3a. Je-li zahájeno řízení proti rozhodnutí orgánu dozoru, kterému předcházelo stanovisko nebo rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů v rámci mechanismu jednotnosti, orgán dozoru toto stanovisko nebo rozhodnutí postoupí soudu.

4. (...)

5. (...)

Článek 75

Právo na účinné soudní opravné prostředky vůči správci nebo zpracovateli

1. Aniž je dotčen jakýkoliv dostupný správní či mimosoudní opravný prostředek včetně práva na podání stížnosti orgánu dozoru podle článku 73, subjekt údajů má právo na účinný soudní opravný prostředek, jestliže se domnívá, že zpracováním jeho osobních údajů při nedodržení tohoto nařízení byla porušena jeho práva podle tohoto nařízení.

2. Řízení proti správci nebo zpracovateli se zahajují u soudů toho členského státu, v němž má daný správce nebo zpracovatel provozovnu (...). Řízení se může popřípadě zahájit i u soudů členského státu, kde má subjekt údajů své obvyklé bydliště, s výjimkou případů, kdy je správce nebo zpracovatel orgánem veřejné moci a jedná v rámci výkonu veřejné moci.

3. (...)

4. (...)

Článek 76

Zastupování subjektů údajů

1. Subjekt údajů má právo pověřit subjekt, organizaci nebo sdružení, jež byly řádně zřízeny v souladu s právními předpisy některého členského státu a mezi jejichž statutární cíle patří ochrana práv a svobod subjektů údajů ohledně ochrany jejich osobních údajů, ke vznesení stížnosti jeho jménem a k výkonu práv uvedených v člancích 73, 74 a 75 jeho jménem.

1a. (...)

2. Členské státy mohou stanovit, že jakýkoliv subjekt, organizace nebo sdružení uvedené v odstavci 1 má bez ohledu na mandát subjektu údajů právo vznést v daném členském státě stížnost u příslušného orgánu dozoru podle článku 73 a vykonávat práva uvedená v člancích 73, 74 a 75, pokud se domnívá, že zpracováním osobních údajů, které není v souladu s tímto nařízením, byla porušena práva subjektu údajů.

3. (...)

4. (...)

Článek 76a

Přerušování řízení

1. Má-li příslušný soud členského státu informace o tom, že u soudu jiného členského státu probíhá řízení týkající se stejného předmětu, pokud jde o zpracování prováděné (...) týmž správcem nebo zpracovatelem, kontaktuje daný soud jiného členského státu, aby existenci takového řízení ověřil.

2. Probíhá-li u soudu jiného členského státu řízení týkající se stejného předmětu, pokud jde o zpracování prováděné (...) týmž správcem nebo zpracovatelem, kterýkoliv z příslušných soudů, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, může své řízení přerušit.

2a. Pokud dané řízení probíhá v prvním stupni, kterýkoliv ze soudů, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, se může na návrh jedné ze stran také prohlásit za nepřislušný, je-li soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, příslušný pro daná řízení a spojení těchto řízení je podle práva státu tohoto soudu přípustné.

3. (...)

Článek 77

Právo na odškodnění a odpovědnost

1. Kdokoliv, kdo utrpěl hmotnou či nehmotnou škodu následkem zpracování, jež není v souladu s tímto nařízením, má právo být správcem nebo zpracovatelem odškodněn za způsobenou škodu.
2. Správce (...) zapojený do zpracování je odpovědný za škodu způsobenou jeho zpracováním, jež není v souladu s tímto nařízením. Zpracovatel je za (...) škodu způsobenou zpracováním odpovědný pouze v případě, že nesplnil povinnosti stanovené tímto nařízením konkrétně pro zpracovatele nebo jednal nad rámec zákonných pokynů správce nebo v rozporu s nimi.
3. Správce nebo zpracovatel jsou odpovědnosti podle odstavce 2 zproštěni, (...) pokud (...) prokáží, že nenesou žádným způsobem odpovědnost za událost, která ke vzniku škody vedla.
4. *Je-li do téhož zpracování zapojen více než jeden správce nebo zpracovatel, nebo správce a zpracovatel, a nesou-li podle odstavců 2 a 3 odpovědnost za jakoukoliv škodu způsobenou daným zpracováním, je každý správce nebo zpracovatel (...) odpovědný za celou škodu.*

5. Jestliže některý správce nebo zpracovatel zaplatil v souladu s odstavcem 4 plnou náhradu způsobené škody, má právo žádat od ostatních správců nebo zpracovatelů zapojených do téhož zpracování vrácení části náhrady, která odpovídá jejich podílu na odpovědnosti za škodu v souladu s podmínkami v odstavci 2.
6. Soudní řízení za účelem výkonu práva na odškodnění se zahajují u soudů příslušných podle práva členského státu uvedeného v čl. 75 odst. 2.

Článek 78

Sankce

(...)

Článek 79

Obecné podmínky pro ukládání správních pokut

1. Každý orgán dozoru (...) zajistí, aby ukládání správních pokut v souladu s tímto článkem ohledně porušení tohoto nařízení uvedených v článku 79a (...) bylo v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující.
2. (...)
- 2a. Správní pokuty se ukládají podle okolností každého jednotlivého případu kromě či namísto opatření uvedených v čl. 53 odst. 1b písm. a) až f). Při rozhodování o tom, zda uložit správní pokutu (...), a rozhodování o výši správní pokuty v jednotlivých případech se řádně (...) zohlední tyto skutečnosti:

- a) povaha, závažnost a délka trvání porušení s ohledem na povahu, rozsah či účel dotčeného zpracování, jakož i na počet dotčených subjektů údajů a míru škody, jež jim byla způsobena;
 - b) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
 - c) (...);
 - d) kroky podniknuté správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů;
 - e) míra odpovědnosti správce či zpracovatele s ohledem na technická a organizační opatření jimi zavedená podle článků 23 a 30;
 - f) veškerá relevantní předchozí porušení ze strany správce či zpracovatele;
 - g) (...).
 - h) způsob, jakým se orgán dozoru dozvěděl o porušení, zejména zda správce či zpracovatel porušení oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
 - i) v případě, že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 53 odst. 1b písm. a), d), e) a f), splnění těchto opatření;
 - j) dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39;
 - k) (...).
 - l) (...).
 - m) jakýkoliv jiný přitěžující nebo polehčující faktor vztahující se na okolnosti daného případu.
3. (...)
- 3a. (...)

3b. Každý členský stát může stanovit pravidla, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci či veřejnoprávním subjektům usazeným v daném členském státě.

4. Na výkon pravomocí orgánem dozoru (...) podle tohoto článku se vztahují odpovídající procesní záruky v souladu s právními předpisy Unie a právními předpisy členského státu, včetně účinných soudních opravných prostředků a řádného řízení.

5. Členské státy se mohou zdržet stanovení pravidel týkajících se správních pokut uvedených v čl. 79a odst. 1, 2 a 3, pokud jejich právní systém uložení správních pokut neumožňuje a porušení uvedená v daných odstavcích již ke dni [datum uvedené v čl. 91 odst. 2] na základě jejich vnitrostátního práva podléhají trestním sankcím s tím, že je zaručeno, že tyto trestní sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující, se zohledněním úrovně správních pokut stanovených v tomto nařízení.

V takovémto případě členské státy oznámí Komisi příslušné části svých trestněprávních předpisů.

Článek 79a

Správní pokuty

1. Orgán dozoru (...) může uložit pokutu nepřekračující 250 000 EUR nebo v případě podniku 0,5 % jeho celkového ročního světového obratu za předchozí rozpočtové období správci, jenž úmyslně či z nedbalosti:

- (a) neodpoví ve lhůtě uvedené v čl. 12 odst. 2 na žádosti subjektu údajů;
- (b) si v rozporu s čl. 12 odst. 4 první větou účtuje poplatek.

2. Orgán dozoru (...) může uložit pokutu nepřekračující 500 000 EUR nebo v případě podniku 1 % jeho celkového ročního světového (...) obratu za předchozí rozpočtové období správci nebo zpracovateli, jenž úmyslně či z nedbalosti:

- a) neposkytne informace subjektu údajů podle čl. 12 odst. 3 a článků 14 a 14a (...) nebo mu je neposkytne v úplném rozsahu či [včas nebo] [dostatečně] transparentně;
- b) neposkytne subjektu údajů přístup k informacím nebo neopraví osobní údaje podle článků 15 a 16 (...);
- c) v rozporu s právem na výmaz a právem „být zapomenut“ podle čl. 17 odst. 1 písm. a), b), d) nebo e) nevymaže osobní údaje;
- d) (...)
- da) v rozporu s právem na omezení zpracování podle článku 17a zpracovává osobní údaje nebo před tím, než je omezení zpracování zrušeno podle čl. 17a odst. 4, subjekt údajů neupozorní
- db) v rozporu s článkem 17b neoznámí jednotlivým příjemcům, jimž správce zpřístupnil osobní údaje, provedení opravy, výmazu nebo omezení zpracování;
- dc) v rozporu s článkem 18 neposkytne subjektu údajů osobní údaje, které se jej týkají (...);
- dd) zpracovává osobní údaje poté, co subjekt údajů vznesl námitku podle čl. 19 odst. 1, a neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy, právy a svobodami subjektu údajů, nebo pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků;
- de) neupozorní subjekt údajů na jeho právo vznést námitku proti zpracování údajů pro účely přímého marketingu podle čl. 19 odst. 2 nebo v rozporu s čl. 19 odst. 2a nadále zpracovává údaje pro účely přímého marketingu poté, co subjekt údajů proti němu vznesl námitku;
- e) nevymezí povinnosti každého ze společných správců podle článku 24 nebo je nevymezí v dostatečné míře;

- f) nevede dokumentaci podle článku 28 a čl. 31 odst. 4 nebo ji nevede v dostatečné míře.
- g) (...)

3. Orgán dozoru (...) může uložit pokutu nepřekračující 1 000 000 EUR nebo v případě podniku 2 % jeho celkového ročního světového obratu za předchozí rozpočtové období správci nebo zpracovateli, jenž úmyslně či z nedbalosti:

a) zpracovává osobní údaje bez (...) právního základu pro zpracování nebo nedodrží podmínky týkající se souhlasu podle článků 6, 7, 8 a 9;

b) (...).

c) (...).

d) nedodrží podmínky související s (...) automatickým individuálním rozhodováním, včetně profilování podle článku 20;

da) (...) nezavede odpovídající opatření ani není schopen prokázat soulad podle článků 22 (...) a 30;

db) v rozporu s článkem 25 nejmenuje zástupce;

dc) zpracovává osobní údaje v rozporu s (...) článkem 26 nebo k takovému zpracovávání dá pokyn;

dd) v rozporu s články 31 a 32 neupozorní orgán dozoru nebo subjekt údajů na porušení ochrany osobních údajů, nebo jim toto narušení neohlásí nebo je neohlásí [včas či] v úplnosti;

de) v rozporu s článkem 33 neprovede posouzení dopadu na ochranu údajů nebo v rozporu s čl. 34 odst. 2 zpracuje osobní údaje bez předchozího povolení nebo bez předchozí konzultace orgánu dozoru;

e) (...).

- f) zneužije pečeť nebo známku dokládající ochranu údajů ve smyslu článku 39 nebo nesplňuje podmínky ani postupy stanovené v člancích 38a a 39a;
- g) v rozporu s články 41 až 44 uskuteční nebo nařídí předání údajů příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci;
- h) nesplní příkaz nebo dočasné či trvalé omezení zpracovávání nebo přerušení toků údajů daný orgánem dozoru podle čl. 53 odst. 1b nebo v rozporu s čl. 53 odst. 1 neposkytne přístup.
- i) (...)
- j) (...)
- 3a. Pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti poruší několik ustanovení tohoto nařízení uvedených v odstavcích 1, 2 a 3, celková výše pokuty nesmí překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.
4. (...)

Článek 79b

Sankce

1. Pro případy porušení (...) tohoto nařízení, zejména porušení, na něž se nevztahují správní sankce podle článku 79a, členské státy stanoví pravidla pro sankce, jež se mají za taková porušení ukládat, a podniknou všechna opatření, která jsou zapotřebí k zajištění jejich provádění (...). Tyto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. (...)
3. Každý členský stát oznámí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle odstavce 1, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.

KAPITOLA IX

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZVLÁŠTNÍCH SITUACÍ, PŘI NICHŽ DOCHÁZÍ KE ZPRACOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ

Článek 80

Zpracovávání osobních údajů a svoboda projevu a informací

1. Právní předpisy členských států uvádějí (...) právo na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení do souladu s právem na svobodu projevu a informací, včetně zpracovávání osobních údajů pro žurnalistické účely a pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu.

2. Pro zpracovávání osobních údajů pro žurnalistické účely nebo pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu členské státy stanoví odchylky a výjimky z ustanovení kapitoly II (zásady), kapitoly III (práva subjektu údajů), kapitoly IV (správce a zpracovatel), kapitoly V (předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci), kapitoly VI (nezávislé orgány dozoru), kapitoly VII (spolupráce a jednotnost), pokud je to nutné k uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu se svobodou projevu a informací (...).

Článek 80a

Zpracování osobních údajů a přístup veřejnosti k úředním dokumentům

Osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci či veřejnoprávního nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, může tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právními předpisy Unie nebo členského státu, kterým daný orgán veřejné moci či veřejnoprávní subjekt podléhá, aby tak zajistil soulad mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení.

Článek 80aa

Zpracování osobních údajů a opakované použití informací veřejného sektoru

Osobní údaje v informacích veřejného sektoru, které jsou v držení orgánu veřejné moci či veřejnoprávního nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, může tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právními předpisy Unie nebo členského státu, kterým daný orgán veřejné moci či veřejnoprávní subjekt podléhá, aby tak zajistil soulad mezi opětovným použitím těchto úředních dokumentů a informací veřejného sektoru s právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení.

Článek 80b

Zpracování národních identifikačních čísel

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro zpracování národních identifikačních čísel nebo jakýchkoliv jiných všeobecně uplatňovaných identifikátorů. V takovém případě se národní identifikační číslo nebo jakýkoliv jiný všeobecně uplatňovaný identifikátor použije pouze v závislosti na vhodných zárukách práv a svobod daného subjektu údajů podle tohoto nařízení.

Článek 81

Zpracování osobních údajů pro zdravotní účely

(...)

Článek 81a

Zpracování genetických údajů

(...)

Článek 82

Zpracování v souvislosti se zaměstnáním

1. Členské státy mohou právním předpisem nebo kolektivními smlouvami stanovit konkrétnější pravidla k zajištění ochrany práv a svobod ve vztahu ke zpracování osobních údajů zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním, zejména za účelem náboru, plnění pracovní smlouvy včetně plnění povinností stanovených zákonem nebo kolektivními smlouvami, řízení, plánování a organizace práce, za účelem zajištění rovnosti a rozmanitosti na pracovišti, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, ochrany majetku zaměstnavatele nebo majetku zákazníka, dále za účelem individuálního a kolektivního výkonu a požívání práv a výhod spojených se zaměstnáním a za účelem ukončení zaměstnaneckého poměru. (...)
2. Každý členský stát oznámí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle odstavce 1, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.
3. Členské státy mohou právním předpisem stanovit podmínky, za nichž mohou být osobní údaje v souvislosti se zaměstnáním zpracovávány na základě souhlasu zaměstnance.

Článek 82a

Zpracování údajů pro účely sociální ochrany

(...)

**Odchytky vztahující se na zpracovávání osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu
i pro vědecké, statistické a historiografické účely**

1. Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro vědecké, statistické nebo historiografické účely, mohou právní předpisy Unie nebo členských států s výhradou vhodných záruk práv a svobod subjektu údajů stanovit odchytky z ustanovení čl. 14a odst. 1 a 2, článků 15, 16, 17, 17a, 17b, 18 a 19, jestliže jsou takové odchytky nezbytné pro splnění daného zvláštního účelu.
- 1a. Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely archivace ve veřejném zájmu mohou právní předpisy Unie nebo členských států s výhradou vhodných záruk práv a svobod subjektu údajů stanovit odchytky z ustanovení čl. 14a odst. 1 a 2, článků 15, 16, 17, 17a, 17b, 18, 19, 23, 32, 33 a čl. 53 odst. 1b, písm. d) a e), jestliže jsou takové odchytky nezbytné pro splnění daných účelů.
- 1b. V případě, že typ zpracovávání uvedený v odstavcích 1 a 1a slouží zároveň k jinému účelu, povolené odchytky se vztahují pouze na zpracovávání pro účely uvedené ve zmíněných odstavcích.
2. Vhodné záruky uvedené v odstavcích 1 a 1a se stanoví v právu Unie nebo členského státu v takové podobě, aby zaručovaly, že se technická a organizační ochranná opatření podle tohoto nařízení použijí na osobní údaje (...) s cílem minimalizovat zpracovávání osobních údajů v rámci provádění zásad přiměřenosti a nutnosti, jako např. *pseudonymizací daných údajů*, pokud taková opatření nebrání dosáhnout účelu zpracování a tento účel nelze rozumným způsobem splnit jinak.
3. (...)

Článek 84

Povinnost mlčenlivosti

1. (...) Je-li to nutné a přiměřené pro soulad práva na ochranu osobních údajů s povinností mlčenlivosti, mohou členské státy (...) přijmout zvláštní pravidla, aby stanovily (...) pravomoci orgánů dozoru podle čl. 53 odst. 1 písm. da) a db) ve vztahu ke správcům nebo zpracovatelům, jež podle práva Unie nebo předpisů přijatých příslušnými orgány členských států podléhají povinnosti zachovávat služební tajemství, jiným rovnocenným povinností mlčenlivosti nebo kodexu profesní etiky, na něž dohlíží a prosazují jej profesní organizace. Tato pravidla platí pouze ve vztahu k osobním údajům, které správce nebo zpracovatel obdržel nebo získal při činnosti podléhající povinnosti mlčenlivosti.
2. Každý členský stát oznámí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 pravidla, která přijme podle odstavce 1, a bez odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto pravidel dotknou.

Článek 85

Zavedená pravidla pro ochranu údajů uplatňovaná církvemi a náboženskými sdruženími

1. Jestliže církve a náboženská sdružení nebo společenství v některém členském státě v době vstupu tohoto nařízení v platnost uplatňují komplexní pravidla týkající se ochrany jednotlivců v souvislosti se zpracováním osobních údajů, tato pravidla mohou nadále platit za předpokladu, že se uvedou do souladu s ustanoveními tohoto nařízení.
2. Církve a náboženská sdružení uplatňující komplexní pravidla v souladu s odstavcem 1 podléhají kontrole nezávislého orgánu dozoru, který může být konkrétní, za předpokladu, že splňuje podmínky stanovené v kapitole VI tohoto nařízení.

KAPITOLA X

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

(1) Článek 86

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v (...) čl. 39a odst. 7 (...) je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Přenesení pravomoci podle (...) čl. 39a odst. 7 (...) může Evropský parlament nebo Rada kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle (...) čl. 39a odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 87

Postupy projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 88

Zrušení směrnice 95/46/ES

1. Směrnice 95/46/ES se zrušuje.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení. Odkazy na pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES se považují za odkazy na Evropskou radu pro ochranu údajů zřízenou tímto nařízením.

Článek 89

Vztah k směrnici 2002/58/ES a její změna

1. Toto nařízení neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnických osobám, pokud jde o zpracovávání osobních údajů ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích v Unii, co se týče záležitostí, u nichž se na ně vztahují konkrétní povinnosti s tímž cílem stanovené ve směrnici 2002/58/ES.
2. (...)

Článek 89a

Vztah k dříve uzavřeným dohodám

Mezinárodní dohody zahrnující předávání osobních údajů třetím zemím či mezinárodním organizacím uzavřené členskými státy před vstupem tohoto nařízení v platnost, jež jsou v souladu se směrnicí 95/46/ES, zůstanou v platnosti, dokud nebudou změněny, nahrazeny či zrušeny..

Článek 90

Hodnocení

1. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě v pravidelných intervalech zprávy o hodnocení a přezkumu tohoto nařízení.
2. V rámci těchto hodnocení Komise přezkoumá zejména uplatňování a fungování ustanovení kapitoly VII o spolupráci a jednotnosti.
3. První zprávu předloží nejpozději do čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost. Následné zprávy pak bude předkládat každé čtyři roky. Tyto zprávy se zveřejňují.
4. Komise v případě potřeby předkládá příslušné návrhy, aby změnila toto nařízení a uvedla v soulad jiné právní nástroje, zvláště s přihlédnutím k vývoji informačních technologií a ve světle pokroku v informační společnosti.

Článek 91

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se od [dva roky od data uvedeného v odstavci 1].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu

Za Evropský parlament

Předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně